

asoscongress

**ULUSLARARASI HUKUK
SEMPOZYUMU**

International Symposium on Law

**SEMPOZYUM ÖZET KİTAPÇIĞI
CONFERENCE ABSTRACTS**

Editör: Prof. Dr. Kemal Şenocak

ISBN: 978-605-2132-75-3

V. ULUSLARARASI HUKUK SEMPOZYUMU ÖZET KİTAPÇIĞI

ISBN: 978-605-2132-75-3

Yayın Yönetmeni

Muhammet Özcan

Yayın Editörü

Dr. Öğr. Üyesi Muhammet Zincirli

Kapak Tasarımı

Bülent Polat

Erişime Açıldığı Tarih

12.10.2018

Asos Yayınevi

1.baskı

Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

Telefon: 0530 473 23 00

Mail Adresi: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

Instagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>

Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>

Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>

Özet kitapçığında yayınlanan tüm bildiriler Sobiad tarafından indekslenmiş, İntihal.net tarafından benzerlik denetiminden geçirilmiştir.

Sempozyum Onursal Başkanı

Yıldız Teknik Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Bahri ŞAHİN

Sempozyum Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Kemal Şenocak

Sempozyum Düzenleme Kurulu

Dr. Öğretim Üyesi Bahar Öcal Apaydın

Arş. Gör. Adem Yelmen

Bilim Kurulu

Prof. Dr. Ali Tilbe

Prof. Dr. Abdulkadir Baharçiçek

Prof. Dr. Adnan Çelik

Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Turan Sinan

Prof. Dr. Ahmet Yatkın

Prof. Dr. Aleksandra Vranes

Prof. Dr. Ali Yılmaz Gündüz

Prof. Dr. Alper Maral

Prof. Dr. Anaid Donabedian Inalco

Prof. Dr. A. Melek Özyetgin

Prof. Dr. Belkacem Boumahdi

Prof. Dr. Bünyamin Akdemir

Prof. Dr. Canan Çetin

Prof. Dr. Candalene J. McCombs

Prof. Dr. Cemile Hesenzade

Prof. Dr. Choi Han – Woo

Prof. Dr. Cihan Işıksan

Prof. Dr. Çağatay İnam Karahan

Prof. Dr. Daoud Djefla

Prof. Dr. David Carr

Prof. Dr. Elena Oganova

Prof. Dr. Elif Yüksel Oktay
Prof. Dr. Emin Çelebi
Prof. Dr. Erica H. Gilson
Prof. Dr. Erol Asiltürk
Prof. Dr. Erol Parlak
Prof. Dr. Eva Agnes Csato
Prof. Dr. Fadime Suata Alpaslan
Prof. Dr. Flera Sayfulina
Prof. Dr. Güldane Araz Ay
Prof. Dr. Gwendolyn Alexander
Prof. Dr. H. Birsen Hekimoglu-Örs
Prof. Dr. Hacer Tor
Prof. Dr. Hasan Arapgirlioğlu
Prof. Dr. Himmet Karadal
Prof. Dr. Hocine Boukara
Prof. Dr. Işıl Uluçam Wegmann
Prof. Dr. İ. Gülsel Sev
Prof. Dr. İbrahim Halil Sugözü
Prof. Dr. İbrahim Örnek
Prof. Dr. İhsan Çapçioğlu
Prof. Dr. İlhan Özkeçeci
Prof. Dr. Joachim Klose
Prof. Dr. Kathleen Malu
Prof. Dr. Kazuyuki Nagai
Prof. Dr. Khalil Awda
Prof. Dr. Kim Hyo Joung
Prof. Dr. Liptai Kalman
Prof. Dr. Ljiljana Marković
Prof. Dr. Lubov Kopanitsya
Prof. Dr. M. Ali Kırman
Prof. Dr. M. Cihat Can
Prof. Dr. Mahmut Tekin
Prof. Dr. Mehmet Koştumoğlu

Prof. Dr. Mashood Baderin
Prof. Dr. Mohammed Hardan Ali
Prof. Dr. Moheddin Bananeh
Prof. Dr. Mustafa Arslan
Prof. Dr. Mustafa İsmail Kaya
Prof. Dr. Mustafa Uslu
Prof. Dr. Nabeel Madallah Hamad Al-Obaidi
Prof. Dr. Nassıra Hedjerassı
Prof. Dr. Olena Ivanovska
Prof. Dr. Orhan Çoban
Prof. Dr. Recep Dikici
Prof. Dr. Robert Elliott
Prof. Dr. Roberto Veraldi
Prof. Dr. Sanjin Kodric
Prof. Dr. Sedat Cereci
Prof. Dr. Serpil Ağcakaya
Prof. Dr. Sevil Mehdiyeva
Prof. Dr. Sevgi Soylu Koyuncu
Prof. Dr. Sven Tarp
Prof. Dr. Tahir Akgemci
Prof. Dr. Tarık Özcan
Prof. Dr. Tetsuya Sato
Prof. Dr. Türev Berki
Prof. Dr. Tofiq Abdülhasanli
Prof. Dr. Tom Schoeneman
Prof. Dr. Viktoria Serzhanova

Doç. Dr. Ahmet Talimciler
Doç. Dr. Arda Eden
Doç. Dr. Besir Mustafayev
Doç. Dr. Beyhan Kanter
Doç. Dr. Beyhan Zabun

Doç. Dr. Burçin Cevdet Çetinsöz
Doç. Dr. Duygu Kızıldağ
Doç. Dr. Dünder Alikılıç
Doç. Dr. Elmas Şahin
Doç. Dr. Elmira Memmedova Kekeç
Doç. Dr. Erdal Arlı
Doç. Dr. Esra Birkan Baydan
Doç. Dr. Evrim Mayatürk Akyol
Doç. Dr. Fatih Arslan
Doç. Dr. Fatih Mehmet Öcal
Doç. Dr. Fatma Nur Yorgancılar
Doç. Dr. Ferit İzci
Doç. Dr. Fulya Erlüle
Doç. Dr. Funda Kızıler Emer
Doç. Dr. Gulnara Kanbarova
Doç. Dr. Gül Kayalidere
Doç. Dr. Güldane Araz Ay
Doç. Dr. Güler Tozkoparan
Doç. Dr. Halil İbrahim Koruca
Doç. Dr. Halil Tokcan
Doç. Dr. Hasan Güner Berkant
Doç. Dr. İrina Pokrovskaya
Doç. Dr. Kader Sürmeli
Doç. Dr. Kemal Erol
Doç. Dr. Kürşat Çelik
Doç. Dr. Lütüfiye Özdemir
Doç. Dr. Mahmut Yardımcıoğlu
Doç. Dr. Mary Beth Schaefer
Doç. Dr. Mehmet Ak
Doç. Dr. Muhittin Kapanşahin
Doç. Dr. Murat Elmalı
Doç. Dr. Mutlu Deveci
Doç. Dr. Nazile Abdullazade

Doç Dr. Necdet Yaşar Bayatlı
Doç. Dr. Nevin Özdemir
Doç. Dr. Okan Murat Öztürk
Doç. Dr. Olca Sürgevil
Doç. Dr. Özlem Demirel Dönmez
Doç. Dr. Sare Şengül
Doç. Dr. Sibel Kılıç
Doç. Dr. Şafak Kaypak
Doç. Dr. Tamer Budak
Doç. Dr. Tarana Khalilova Ahmed Gizi
Doç. Dr. Tuba Büyükbeşe
Doç. Dr. Tudora Arnaut
Doç. Dr. Turan Akkoyun
Doç. Dr. Yegane Çağlayan
Doç. Dr. Yılmaz Karadeniz
Doç. Dr. Yusuf Şahin
Doç. Dr. Yüksel Gögebakan

Dr. Öğretim Üyesi Ahmed Aldyab
Dr. Öğretim Üyesi Bahadır Köksalan
Dr. Öğretim Üyesi Banu Tanrıöver
Dr. Öğretim Üyesi Bengü Hırlak
Dr. Öğretim Üyesi Beyzade Nadir Çetin
Dr. Öğretim Üyesi Birol İpek
Dr. Öğretim Üyesi Burçak Erdal
Dr. Öğretim Üyesi Burcu Özge Özaslan Çalışkan
Dr. Öğretim Üyesi Duygu Koçak
Dr. Öğretim Üyesi Ebru Onurlubaş
Dr. Öğretim Üyesi Fadime Tosik Dinç
Dr. Öğretim Üyesi Gülsüm Vezir Oğuz
Dr. Öğretim Üyesi Hakan Yalap
Dr. Öğretim Üyesi İbrahim Görücü

5. Uluslararası Hukuk Sempozyumu 25-27 Ekim 2018

İstanbul

Dr. Öğretim Üyesi İdil Tuncer Kazancı
Dr. Öğretim Üyesi İzzet Taşar
Dr. Öğretim Üyesi Kürşat Yusuf Aytaç
Dr. Öğretim Üyesi Lütfi Alıcı
Dr. Öğretim Üyesi Lütfiye Özaydın Akyol
Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Levent Erdaş
Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Yılmaz
Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Uğraş
Dr. Öğretim Üyesi Nilüfer Alimen
Dr. Öğretim Üyesi Nurhodja Akbulaev
Dr. Öğretim Üyesi Özlem Yaşar Uğurlu
Dr. Öğretim Üyesi Ramazan Yirci
Dr. Öğretim Üyesi Recep Özdemir
Dr. Öğretim Üyesi Seçil Eda Kartal
Dr. Öğretim Üyesi Semra Kıranlı Güngör
Dr. Öğretim Üyesi Sezgin Demir
Dr. Öğretim Üyesi Tahir Çelikbağ
Dr. Öğretim Üyesi Tuncay Yavuz Özdemir
Dr. Öğretim Üyesi Türkan Askerova
Dr. Öğretim Üyesi Yavuz Haykır

Dr. Elçin İbrahimov

İÇİNDEKİLER

1982 Anayasası'ndan Önceki Anayasalarda Basın Özgürlüğünün Sınırlandırılmasında Milli Güvenlik Kısıdı	4
4857 Sayılı İş Kanunu'na Göre İş Güvencesi Kapsamında Otuz İşçi Sayısının Belirlenmesi	5
5510 Sayılı Kanun Kapsamında Emekli Maaşında Haciz Uygulaması	6
6183 Sayılı Kanun Bakımından Limited Şirketlerin Amme Borçlarının Yapılandırma Kapsamından Çıkması	7
6750 Sayılı Ticari İşlemlerde Taşınır Rehni Kanunu Çerçevesinde Taşınır Rehninin Paraya Çevrilmesi Yoluyla Takip.....	8
Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun Üzerine Bir İnceleme	9
Akaryakıt İstasyonu Bayilik Sözleşmelerinde Asgari Alım Taahhüdü Dolayısıyla Kararlaştırılan Ceza Koşulu ve Yargıtay Uygulaması.....	10
Anayasa Mahkemesi Kararları Işığında Olağanüstü Hal Rejiminde Yürütmenin Düzenleyici İşlemi Olarak “Kararnameler”	11
Anonim Şirketlerde Birleşme, Bölünme ve Tür Değiştirme İşlemlerinde İbra	12
Anonim Şirkette Kar Dağıtılmamasının Hukuki Sonuçları.....	13
Anonim Şirkette Pay Sahibinin Bilgi Alma ve İnceleme Hakkı	14
Askeri Suç Kavramı ve Sırf Askeri Suçlar	15
Avrupa Birliğinin 1371/2007 Sayılı Tüzüğüne Göre Demiryolu İle Seyahat Eden Yolcuların Hakları	16
Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararları Işığında İdarî Yargılamada Makûl Süre Kavramı	17
Biyobankalarda Tutulan İnsan Kökenli Biyolojik Maddelerin Mülkiyeti Meselesi.....	18
Blokszincir Tabanlı Bitcoin'in Uluslararası Alanda ve Türkiye'de Vergilendirilmesi.....	19
Boşanmanın Mali Sonuçlarından Yoksulluk Nafakası ve Nafakanın Süresi Sorunu.....	20
Ceza Hukukunda Sapma	21
Çocuk İle Baba Arasındaki Soybağının Babalık Hükmü Yoluyla Kurulması	22
Cumhurbaşkanı Yardımcılarının İdari Teşkilattaki Yeri.....	23
Cumhurbaşkanlığı Kararnamelerinin Konu Bakımından Sınırları	24
Diplomatik Kuryenin Ceza Yargısından Muafiyetinin Kapsamına Dair	25
Doğal Afetler ve Kamu Hizmetinde Süreklilik İlkesi.....	27
Evrensel Hizmet.....	28
Fotokopinin Delil Başlangıcı Kabul Edilip Edilemeyeceği Sorunu	29
Gana ve Fildişi Sahilleri Arasındaki Deniz Sınırına İlişkin Itlos Kararı.....	30
Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarından Doğan Hukuki Sorumluluk	31
Güncel Yargıtay Kararları Işığında Otomobil Satışında Satıcının Ayıptan Sorumluluğu.....	33

Gürültü Kirliliğine Karşı Uygulanabilecek İdari Yaptırımlar	34
Hileli Finansal Raporlamaya İlişkin Bağımsız Denetçinin Hukuki Sorumlulukları: ABD ve Türkiye Analizi	35
Hukuk Muhakemesinde Delil ve İspat Hukuku Açısından Elektronik Delil	36
İade Yasağı Olarak Siyasi Suçlar (Politische Straftaten Als Auslieferungshindernis)	38
İdari Denetim Eksikliklerinin Bir Sonucu Olarak İmar Barışı ve Sorunların Değerlendirilmesi	39
İdari Yargıda İstinaf Kanun Yolu İle Getirilen Yenilikler ve Uygulamadaki Sorunlar	40
İdari Yargılama Usulünde Yürütmenin Durdurulması Müessesesi	41
İş Hukukunda İkale Sözleşmesi	42
İş Sözleşmesi Serbestisi ve Zorunluluk Kavramı	43
İş Yargılamasında Zorunlu Arabuluculuk Uygulaması	44
Karar İncelemesi- Ceza Hukukunda Meşru Savunma ve Haksız Tahrik Ayrımı	45
Karşılaştırmalı Bir Yaklaşım: Fransız ve Türk İdari Yargılama Hukukunda İvedi Yargılama Usulü	46
Karşılaştırmalı Yükseköğretim Çalışmaları Çerçevesinde Kanada’da Hukuk Eğitimi	47
Katılım Sigortacılığı	48
Kiracının Kira Sözleşmesinden Cayma Hakkı	49
KKTC Hukuku’da Basın Yoluyla Yapılan Hakaret ve Sövmeden Kaynaklanan Haksız Fiil Sorumluluğu ..	50
Konkordato Geçici Komiseri	51
Maden Arama-İşletme Ruhsatlarının İptalinin Yargısal Denetimi	52
Marka Hukukumuz İçin Yeni Bir Kavram: Pozisyon Markaları	55
Marx’ın Erken Dönem Eserlerinde Hukuk Yaklaşımının Dönüşümü	57
Mesleki Eğitim Kanununda 6764 Sayılı Kanunla Çıracak ve Stajyerlere İlişkin Yapılan Değişikliklerin Değerlendirilmesi	58
Mevzuattaki Son Değişiklikler Bağlamında Yaylalarda Yapılaşmanın Hukuki Durumu	60
Milletvekilinin İfade Özgürlüğü Bakımından Parlamentoların Disiplin Yetkilerinin Sınırları ve Denetimi	62
Osmanlı Devleti ve Türkiye Cumhuriyeti Medeni Hukukunda Resepsiyon Fenomeni	63
Pay Senetlerinin İhraç ve Halka Arzı İle İzahname	65
Presidential Decree And New Problem Areas Of Turkish Administration Law	66
Şirket Birleşmeleri, Satın Almaları ve Hukuki Niteliği	68
Sözleşme Dışı ve Sözleşmenin İhlalinden Doğan Sorumluluk Ayrımının Belirsizleştiği Durumlarda Ortaya Çıkan Zararın Hangi Sorumluluk Kapsamında Tazmin Edileceği Sorununun Çözümü Olarak Ekonomik Zarar Doktrini (Economic Loss Doctrine) ve Sigorta Teminatına Etkisi	69
Taşıyıcı Annelik: Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin Kararları Işığında Çocuğun Menfaati Odaklı Bir Yaklaşım	70

Teminatın İşlevini ve Alacaklıların Teminata Atfettiği Değeri Belirleyen Parametreler	71
Tereke Kavramı.....	72
Terör Örgütünde Doktrinleştirme (Beyin Yıkama) ve Kişiliğin Korunması	73
Türk Ceza Hukukunda Amirin Emrinin Hukuka Uygunluğunun Araştırılması Sorunu	75
Türk Hukuku ve KKTC Hukuku Bakımından Kadının Soyadına	76
Türk Hukukunda Rekabet Hukuku Kapsamında Devlet Destekleri İlkelerine ve Uygulamalarına İlişkin Tespitler ve Değerlendirmeler	77
Türk Hukuku'nda ve Karşılaştırmalı Hukukta Sözleşmeden Dönmenin Sözleşme Nedeniyle Kazanılan Haklara Etkisi	78
Türk Personel Hukukunda Yeni Bir İdari Tedbir: Geçici Olarak Kontrol Altına Alma	79
Türk ve ABD Başkanlarının Atama Yetkilerine Mukayeseli Bir Bakış	81
Türk ve Alman Hukukunda Ölümden Sonra Gerçekleştirilen Yapay Döllenmenin Miras Hukukuna Etkisi	82
Türkiye'de Cumhurbaşkanının Tarafsızlık Algısı Üzerinde 2007 ve 2017 Anayasa Değişikliklerinin Dönüştürücü Etkisi	83
Uluslararası Veriler Çerçevesinde Etkin Bir İflas Sisteminin Temel Özellikleri ve Türk Hukuku'nun Değerlendirilmesi	85
Vergi İcra Hukukunda İhtiyati Haciz Uygulamasında Güncel Sorunlar	86
Verilen Kesin Süre İçinde Bildirilmeyen Ancak Duruşmada Hazır Bulundurulmuş Tanığın Dinlenilebilmesi	87
Yapı Malikinin Sorumluluğu Kapsamında Türk ve İsviçre Yargı Kararlarında Ele Alınan Yapı Eserlerinin İncelenmesi	88
Yargı Kararları Doğrultusunda Avukatlık Ücret Sözleşmesinin Tüketici İşlemi Olup Olmadığının Değerlendirilmesi	90
Yeni Yönetim Sisteminde Yargı Erki Bağlamında Güçler Ayrılığı	91
Yurt Dışında Verilmiş Mahkûmiyete Bağlı Hak Yoksunlukları.....	94
"Pay Devrinin Kısıtlanması" ve Pay Devrinin Epdk Önlisansına Muhtemel Etkileri.....	95
Yetişkinlerin Korunmasına İlişkin Olarak İsviçre Medeni Kanununda Gerçekleştirilen Revizyonun Getirdiği Başlıca Yenilikler	96
Damages of a Member Because of the Libel or the Defamation Against Her/His Group	97
The Legal Responsibility of the Supreme State Officials under the Constitution of the Republic of Poland.....	98
The Duality of International Law Rules in Dealing with Refugees: Yemen and Libya as a Model.....	99

1982 Anayasası'ndan Önceki Anayasalarda Basın Özgürlüğünün Sınırlandırılmasında Milli Güvenlik Kısıdı

Ebru Yavuz Yayla

Öz

Hukuki yönü açısından tanımlanması zor bir kavram olan milli güvenlik, çağımızın anayasa metinlerinde, temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasının sebeplerinden biri olarak yer almaktadır. Ancak bu kısıt, ilk zamanlarda anayasalarda açıkça zikredilmiş değildir. Türk hukuku için de durum aynı olup, basın özgürlüğüne ilişkin ilk anayasal düzenleme, 1876 Anayasası'nda yerini bulmasına rağmen, temel hak ve özgürlükleri sınırlandırma sebepleri, 1961 Anayasası'na kadar düzenlenmediğinden basın özgürlüğünün sınırlandırılmasında kullanılacak sebepler de anayasalarda sayılarak güvence altına alınmış değildir. 1961 Anayasası öncesinde sınırlandırma sebebi olarak milli güvenlik, özel kanunlarda yer bulmuştur. 1961 Anayasası'na kadar anayasal bir kısıtlama sebebi olmasa da, 1864 tarihli Matbuat Nizamnamesi, 1909 tarihli Matbuat Kanunu, 1925 tarihli Tahrir-i Sükun Kanunu, 1926 tarihli Türk Ceza Kanunu, 1931 tarihli Matbuat Kanunu ve 1950 tarihli Basın Kanunu, milli güvenliğe basın özgürlüğünü kısıtlanma sebeplerinden biri olarak yer vermiştir. Bu bildiride, 1982 Anayasası'na kadar ki anayasalar temel alınarak ilgili mevzuatta basın özgürlüğünün sınırlandırılmasında kullanılan milli güvenlik kısıdı incelenecek ve böylelikle günümüze ışık tutulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anayasa, Temel Hak ve Özgürlükler, Basın Özgürlüğü, Milli Güvenlik.

4857 Sayılı İş Kanunu'na Göre İş Güvencesi Kapsamında Otuz İşçi Sayısının Belirlenmesi

Av. Banu Özden

Öz

İş güvencesi ile ilgili hükümler ülkemizde ilk defa 158 sayılı Uluslararası Çalışma Sözleşmesi'ne uygun olarak, 09.08.2002 tarihinde kabul edilen ve 15.03.2003 tarihinde yürürlüğe giren, 4773 sayılı İş Kanunu, Sendikalar Kanunu İle Basın Mesleğinde Çalışanlarla Çalıştırılanlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkındaki Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun ile kabul edilmiştir. Söz konusu Kanunun 13/A maddesi uyarınca 1475 sayılı İş Kanunu'na eklenen iş güvencesi hükümleri; 'On veya daha fazla işçi çalıştıran iş yerlerinde en az altı aylık kıdemi olan ve işletmenin bütününe sevk ve idare eden işveren vekili niteliğinde olmayan bir işçinin belirsiz süreli hizmet akdini fesheden işveren, işçinin yeterliliğinden veya davranışlarından ya da işletmenin, işyerinin veya işin gereklerinden kaynaklanan geçerli bir sebebe dayanmak zorundadır.' şeklinde düzenlenmiştir. 15.03.2013 tarihinden itibaren işyeri ölçüt alınarak on işçi çalışan iş yerlerinde uygulanmaya başlayan iş güvencesi, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 10.06.2003 tarihinde yürürlüğe girmesi ile işverene ait aynı iş kolundaki tüm işyerlerini kapsama alan işyeri ve işletme ölçütüne göre otuz işçi çalıştırılan iş yerleri için uygulanmaya devam etmiştir. Çalışmamızın konusu 4857 Sayılı İş Kanunu'na Göre İş Güvencesi Kapsamında Otuz İşçi Sayısının Belirlenmesi olduğundan öncelikle Kanun düzenlemesinin 158 sayılı Sözleşme ve Anayasa bakımından değerlendirilmesi, daha sonra otuz işçi sayısının nasıl hesaplanacağı incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: İş Güvencesi, Otuz İşçi Sayısı, İşkolu.

5510 Sayılı Kanun Kapsamında Emekli Maaşında Haciz Uygulaması

Dr. Öğretim Üyesi Taner Emre Yardımcı

Öz

Türk hukukunda bir hukuk politikası olarak, 5510 sayılı K. m. 93 kapsamındaki emekli maaşının haczinde takip borçlusunu korumaya yönelik özel hükümler sevk edilmiştir. Emekli maaşının haczi uygulamasında ise bu özel hükümlerin ihtiyaçlara cevap verip vermediği değerlendirilmelidir. Emekli maaşının haczini ciddi ölçüde çeşitli sınırlandırmalara tabi tutmak, uygulamada bazı sorunları doğurabilmektedir. Öncelikle, emekli maaşına haciz konulabileceği hâllerde ortaya çıkacak uygulama hakkaniyete aykırı sonuçlar doğurabilecek mahiyettedir. Kendisine emekli aylığı bağlanan kişinin ciddi ölçüde mağdur olması sonucunu doğuracak ölçüde bu aylıktan kesintiler yapılması gündeme gelebilir. Öte yandan, emekli maaşının haczedilmesine muvafakat gösterilmesi, korunması beklenen alacaklıların mağdur olmasına da sebep olabilir. Şöyle ki, emekli maaşının haczine 5519 sayılı K. m. 93'e göre izin verilen bir alacak, başka bir alacak için verilmiş feragat beyanı sebebiyle, emekli maaşından karşılanamayabilir.

Anahtar Kelimeler: Emekli Maaşı, Kısmen Haciz, Nafaka Alacağı, Prim Alacağı, Haczedilmezlikten Feragat

6183 Sayılı Kanun Bakımından Limited Şirketlerin Amme Borçlarının Yapılandırma Kapsamından Çıkması

Arş.Gör. Kerem Öncü

Öz

Mükelleflerin devlete olan borçlarının yapılandırılması imkanı sağlayan kanunlar, hukuk düzeninin bir parçası haline gelmiştir. Kişiler bundan yararlanmakta, borçlarını yapılandırarak ödemektedirler. Peşin ödemelerin konumuz açısından tartışılacak bir durumu bulunmamaktadır. Ancak, limited şirketin yapılandırılan borçlarına ait taksitlerin ödenmemesi, ilginç bir tartışmayı beraberinde getirmektedir. Taksitlerden kanunda belirtildiği kadarı ödenmediğinde, borç yapılandırma kapsamında çıkmaktadır. İdare, tekrardan tahsil yetkisine sahip olmaktadır. Ancak bu yetkinin 6183 sayılı Kanun'un 35. ve mükerrer 35. maddeleri uyarınca nasıl kullanılacağı belirsizdir. Maddelere göre amme borcu için önce şirketin malvarlığına başvurulmalı, tahsil edilemezse veya edilemeyeceği anlaşırsa, ancak kanuni temsilci ve ortakların malvarlığına başvurulmalıdır. Limited şirketin borcu yapılandırma kapsamında çıktığında ise, bir görüşe göre söz konusu borç için doğrudan temsilci veya ortağa ödeme emri gönderilmelidir. Diğer görüşe ise, borcun yapılandırma kapsamında çıktığında niteliği ve niceliği değişmekte, yeni bir borç haline gelmekte ve öncelikle şirketin malvarlığından tahsil edilmeye çalışılması gerekmektedir. İşte bu tebliğde, bahsedilen bu hukuki problem ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Limited Şirket, Amme Borcu, Yapılandırma, Kanuni Temsilci, Şirket Ortağı

6750 Sayılı Ticari İşlemlerde Taşınır Rehni Kanunu Çerçevesinde Taşınır Rehninin Paraya Çevrilmesi Yoluyla Takip

Arş.Gör. Aybüke Basım

Öz

Türk Medeni Kanunu'nun 939. maddesinin 1. fıkrası uyarınca, taşınır rehninin teslimine bağlı olarak kurulması kural olmakla birlikte, gerektiğinde ticari işletmeler ve esnaf işletmelerine taşınırı teslim zorunluluğu bulunmaksızın kredi sağlama imkanını tanıyacak istisnai bir yolun varlığına da ihtiyaç bulunmaktadır. Bu ihtiyaç dolayısıyla, 1971 yılında 1441 sayılı Ticari İşletme Rehni Kanunu (TİRK) kabul edilmiştir. Ancak TİRK'nun uygulanmasından beklenen fayda sağlanamaması ve özellikle de küçük ve orta büyüklükteki işletmelere finansman sağlanabilmesi bakımından, TİRK yürürlükten kaldırılmak suretiyle, 1.1.2017 tarihinde 6750 sayılı Ticari İşlemlerde Taşınır Rehni Kanunu (TRK) yürürlüğe girmiştir. TRK'nda, taşınır varlıkların rehnedilmesi bakımından yeni bir rehin sistemi getirilmiş ve bu sistemin gereklerinin karşılanabilmesi bakımından özel bir takip usulü öngörülmüştür. TRK'na göre borçlu, borcunu vadesinde ödemeyip temerrüde düştüğü takdirde, rehinli alacaklı borçluya karşı TRK'nun temerrüt sonrası haklar başlıklı 14. maddesinde sayılan birtakım haklara sahip olacaktır. Çalışmamızın amacı, bu hakların kullanımına yönelik cebri icra hukukunda yer alan mekanizmaların, ilgili mevzuat çerçevesinde tartışılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Ticari İşletme Rehni Kanunu, Ticari İşlemlerde Taşınır Rehni Kanunu, Taşınır Rehni, Teslimsiz Taşınır Rehni

Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun Üzerine Bir İnceleme

Dr. Öğretim Üyesi H. Kübra Ercoşkun Şenol

Öz

Kadına yönelik şiddet ve ev içi şiddet olaylarına sıklıkla rastlanmakta ve bu durum toplumda ciddi bir huzursuzluk yaratmaktadır. Aslında bu tür şiddet yasalarla çeşitli yaptırımla tabi tutulmuştur. Örneğin, eşinden fiziksel şiddet gören bir kadın haklı sebeple boşanma davası açarak evlilik birliğini sona erdirebilecek (Türk Medeni Kanunu -TMK- m. 162, 166/1), maddi ve manevi tazminatın yanı sıra diğer koşullar da uygunsa yoksulluk nafakası talep edebilecektir (TMK m. 174 vd.). Yine kasten yaralama suçu (Türk Ceza Kanunu -TCK- m. 86 vd.) kapsamında yer alan bu davranış nedeniyle şikâyet aranmaksızın adli mercilerce re'sen soruşturma ve kovuşturma yürütülecek ve hükmedilecek ceza, suçun eşe karşı işlenmesinden dolayı yarı oranında artırılacaktır (TCK m. 86/3-a). Ancak temel yasalarda yer alan düzenlemelerin büyük bir çoğunluğu, örneğimizde olduğu gibi, şiddet uygulandıktan sonra uygulanan yaptırımlar içermektedir. Hâlbuki şiddetin cezalandırılması kadar önlemesi de önemli bir husustur. Bu nedenle 8 Mart 2012 tarihinde 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun kabul edilmiştir. Ancak gerek öğretide gerekse uygulamada bu Kanun'a karşı birçok eleştiri yöneltilmektedir. Bu çalışmanın amacı da 6284 sayılı Kanun'un, bu Kanun'a yöneltilen eleştiriler çerçevesinde genel hatlarıyla incelenmesidir.

Anahtar Kelimeler: Kadına Yönelik Şiddet, Ev İçi Şiddet, Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun

Akaryakıt İstasyonu Bayilik Sözleşmelerinde Asgari Alım Taahhüdü Dolayısıyla Kararlaştırılan Ceza Koşulu ve Yargıtay Uygulaması

Dr. Yasemin Yücesoy Yılmaz

Öz

Akaryakıt istasyonu bayilik sözleşmelerinde asgari alım taahhüdü içeren hükümlere ve bu hükümlerin ihlâli hâlinde ceza koşulu olarak uygulanacak yaptırımlara yaygın olarak yer verilmektedir. Sözleşmelerde yer alan bu tür hükümler ve yaptırımlar nedeniyle çok sayıda dava açılmaktadır. Bu sebeple bu çalışmada, “Akaryakıt İstasyonu Bayilik Sözleşmelerinde Asgari Alım Taahhüdü Dolayısıyla Kararlaştırılan Ceza Koşulu ve Yargıtay Uygulaması” incelenmiştir. Çalışmamız bir giriş, üç bölüm ve bir sonuçtan oluşmaktadır. Giriş bölümünde, akaryakıt istasyonu bayilik sözleşmesi ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu’nda düzenlenen ceza koşulu konusunda genel bir değerlendirme yapılmıştır. Birinci bölümde, asgari alım taahhüdü içeren sözleşmelerde yer alan ceza koşulunun türü ve hukukî niteliği ele alınmıştır. İkinci bölümde, asgari alım taahhüdünün ihlâli hâlinde, sağlayıcı tarafından bayiden ceza koşulunun istenilebilmesi şartları Yargıtay kararları ışığında incelenmiştir. Çalışmanın üçüncü bölümü, istenilebilecek ceza koşulunun miktarının belirlenmesine ve belirlenen bu ceza koşulunun indirilip indirilemeyeceğine ayrılmıştır. Çalışmanın sonuç bölümünde ise, inceleme konusunda genel bir değerlendirme yapıp, ortaya çıkan sonuçlar özet olarak ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Akaryakıt İstasyonu Bayilik Sözleşmesi, Sağlayıcı, Bayi, Asgari Alım Taahhüdü, Ceza Koşulu.

Agreed On Contractual Penalty Clause Due To Minimum Purchase Commitment In The Fuel Station Dealership Contracts And Application Of The Supreme Court

Abstract

The fuel station dealership contracts include provisions that include a commitment to buy at least and sanctions to be imposed in the event of a violation of these provisions. Many lawsuits are filed due to such provisions and sanctions in the contracts. For this reason, in this study, "Agreed on Contractual Penalty Clause Due to Minimum Purchase Commitment in the Fuel Station Dealership Contracts and Application of the Supreme Court" has been examined. Our work consists of an introduction, three chapters and one end. At the entrance, a general evaluation was made on the fuel station dealership contract and the contractual penalty clause arranged in the Turkish Debt Law No. 6098. In the first chapter, the type and legal nature of the contractual penalty clause in the contracts with the minimum purchase commitment were dealt with. In the second part, the conditions for the violation of the minimum purchase commitment and the requirement for a penalty by the provider were examined in the light of the Supreme Court rulings. The third part of the work was devoted to the determination of the amount of the penalty that might be required and to whether this penalty could be reduced or not. In the conclusion part of the study, a general evaluation was made and the results were summarized.

Keywords: The Fuel Station Dealership Contract, Provider, Dealer, Minimum Purchase Commitment, Contractual Penalty.

Anayasa Mahkemesi Kararları Işığında Olağanüstü Hal Rejiminde Yürütmenin Düzenleyici İşlemi Olarak “Kararnameler”

Dr. Mehmet Boztepe

Öz

16 Nisan 2016 referandumu ile halkoyuna sunulan ve Anayasa değişikliği öngören 6771 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile klasik parlamenter sistemden “Cumhurbaşkanlığı hükümet modeline” geçişin esasları şekillendirilmiştir. Anayasa değişikliği ile 1982 Anayasasının 91. Maddesi ile düzenlenen KHK’ler kaldırılmıştır. Bu çerçevede olağanüstü hal döneminde çıkartılan kanun hükmünde kararnamelerin yerine yürütmenin yeni bir düzenleyici işlemi olarak ‘Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi’ getirilmiştir. Olağan dönemde kanun gücünde olmayan Cumhurbaşkanlığı kararnameleri olağanüstü hal döneminde kanun gücünde norm olarak belirlenmiş ve olağanüstü KHK’lerine paralel olarak Anayasa Mahkemesi denetimi dışında bırakılmıştır. Olağanüstü hal döneminde çıkarılan KHK’ler ile karşılaştırıldığında bu dönemde çıkartılacak Cumhurbaşkanlığı kararnamelerinin işlemin yetki, şekil, sebep ve konu unsurları bakımından farklılıklar arz ettiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Olağanüstü Hal, Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi, Kanun Hükmünde Kararname, Anayasa Mahkemesi.

“Decrees”, As The Regulatory Process Of The Executive In The State Of Emergency In The Light Of The Decisions Of Constitutional Court

Abstract

The principles of passing to the “Presidential government model” from the classical parliamentary system with the Law No: 6771 on the Amendment of the Constitution of Republic of Turkey which has held a referendum on a constitutional amendment on April 16, 2016 have been formed. Decree Laws regulated by Article 91 of 1982 Constitution have been abolished with the constitutional amendment. In this context, “the Presidential Decree” was introduced as a new regulatory process for the executive instead of the decree laws issued during the state of emergency. The presidential decrees which are not in the power of Law during the ordinary period have been determined as norms during the state of emergency and were excluded from the Constitutional Court audits parallel to the Decree Laws of the state of emergency. It is seen that the Presidential decrees issued during this period have differences in terms of authority, form, reason and subjects of the process compared to the Decree Laws come into force during the state of emergency.

Keywords: State Of Emergency, Presidential Decree, Decree Law, Constitutional Court.

Anonim Şirketlerde Birleşme, Bölünme ve Tür Değişirme İşlemlerinde İbra

Dr. Öğretim Üyesi Kağan Susuz

Öz

Anonim şirketlerde sorumluluğu ortadan kaldıran nedenlerden biri de hiç şüphesiz genel kurulda alınan ibra kararıdır. Bunun için genel kurulun toplanması ve bu yönde bir karar alması gerekir. Fakat bazen açıkça ibra kararı alınmasa dahi bu sonucun ortaya çıkması mümkündür. Bu bakımdan ibra kararı açık veya örtülü olabilir. İster açık ister örtülü olsun ibra kararı sorumluluğu ortadan kaldırır. TTK m. 193'te birleşme, bölünme ve tür değiştirme işlemlerinde sorumluluk özel olarak düzenlendiğinden ve ibraya ilişkin TTK m. 558 ve 559'a ve ibra anlamına gelen TTK m. 424'e atıf yapılmadığından bu hususun ayrıca incelenmesi gerekir. Çünkü kanunda (TTK m. 193) sorumluluk davalarıyla ilgili pek çok hükme (ör: TTK m. 555, 557, 560) açık atıf varken söz konusu hükümlere atıf yapılmaması farklı yorumların ortaya çıkmasına neden olabilir. Çalışmanın amacı söz konusu işlemler bakımından ibranın mümkün olup olmadığını, mümkünse genel hükümlerden ayrılan yönlerini incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Anonim Şirket, Birleşme, Bölünme, Tür Değişirme, Sorumluluk, İbra

Anonim Şirkette Kar Dağıtılmamasının Hukuki Sonuçları

Doç.Dr. Mustafa Erdem Can

Öz

Anonim şirket, bir ticaret şirketi olup sermaye şirketleri arasında yer almaktadır. Anonim şirket her tür iktisadi gaye ile kurulabilmektedir. Şirket tüzel kişiliğinin amacı kar elde etmek ve bunu ortaklarına paylaşmaktır. Ortakların amacı ise, şirketin elde ettiği kardan pay almaktır. Esasen bu noktada ortakların amacı ile tüzel kişi tacir konumunda olan anonim şirketin amacı, aynı yöndedir. Ancak bazen genel kurul çoğunluğunu da elinde bulunduran şirket yönetimi karın dağıtılmamasını, şirket bünyesinde kalmasını, şirketin ihtiyaçları ile borçlarına ve yeni yatırımlara kullanılmasını isteyebilir ve genel kuruldan karın dağıtılmaması kararı çıkabilir. Kar dağıtmama yönündeki genel kurul kararlarının; şirketin ekonomik ihtiyaçları ve olağan gelişmesi için alınması ile pay sahiplerinin kardan pay alma hakkının kısıtlanması veya ortadan kaldırılması noktasında menfaatler çatışmaktadır. Bu durumların tespiti ve bunların hukuki müeyyideleri farklı olmaktadır. İyiniyetli olarak alınmış bir karar sorun teşkil etmezken, aksi yöndeki kararın iptali istenebilmektedir. Dağıtmama yönündeki kararların sık sık tekrarı veya süreklilik arz etmesi halinde, şirketin kuruluş amacından sapmış olması veya vasfını kaybetmiş olması ve hatta şirketin haklı sebeple azınlık pay sahipleri tarafından feshinin talep edilmesi dahi mümkün olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kar, Kar Payı, Anonim Şirket, Genel Kurul Kararı, Azınlık Hakları

Anonim Şirkette Pay Sahibinin Bilgi Alma ve İnceleme Hakkı

Doç.Dr. Mustafa Erdem Can

Öz

Anonim şirkete ortak olan kişinin esas amacı, şirketin elde ettiği kardan pay almaktır. Bununla birlikte pay sahibinin şirketin durumunu, gidişatını bilme ve öğrenme, genel kurulda buna oy kullanma hakkı vardır. Diğer pay sahipliği haklarının ve hatta dava haklarının kullanılabilmesi açısından, şirketin bilgilerini öğrenme ve bunları inceleme hakkı önem arz etmektedir. Ancak bu hak ortağa, şirketin her türlü bilgi ve belgesini dilediği şekilde ve dilediği zamanda inceleme yetkisi vermez. Bilgi alma ve inceleme hakkının, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun belirlediği usul ve esaslara göre ve belirli süreler içerisinde kullanılması gerekmektedir. Hakkın kullanılmasına mani olunması halinde dava hakları gündeme gelmektedir. Öte yandan, bilgi alma ve inceleme hakkının genel kurul kararı ile kısıtlanması veya ortadan kaldırılması hallerinde, TTK m. 447 hükmünde öngörülen butlan müeyyidesinin uygulanması söz konusu olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anonim Şirket, Bilgi Alma Hakkı, İnceleme Hakkı, Pay Sahibi Hakkı, Butlan

Askeri Suç Kavramı ve Sırf Askeri Suçlar

Dr. Mehmet Yayla

Öz

Devletin, öncelikle kendinin varlık sebebini oluşturan bireylerin ve toplumun, sonrasında da tüzel kişiliğini güvenlik altında bulundurması ve bekasını sağlaması için milli savunmanın düzenlenmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu ihtiyacı, öncelikle güçlü, caydırıcı ve disiplinli bir silahlı kuvvet karşılamaktadır. Silahlı kuvvetlerin disiplini de çoğunlukla disiplin kanunlarının ötesinde, askerlik hizmetlerinin niteliğinden kaynaklanan suçları ve cezaları içeren askeri ceza kanunlarının asker kişilere uygulanmasıyla sağlanmaya çalışılmaktadır. Disiplini olmayan ordu yok olmaya mahkûm olduğu gibi güvenliğini ve bekasını sağlayamadığı devlette aynı kaderi yaşamaya mahkûmdur. Bu nedenle bir toplum için ordunun disiplinin korunması diğer kurumların disiplinin korunmasından daha fazla önem arz etmektedir. Askeri disiplin, sadece belirli statüde bulunan kişiler için genel ceza kanunlarında bulunmayan suç tipleri ve cezalarını gerektirmektedir. Bu suç tipleri de askeri suç kavramı yuve sırf askeri suç olarak ortaya çıkmaktadır. 1632 sayılı Askeri Ceza Kanunu, askeri suç tanımını yapmadığından ve sırf askeri suçları saymadığından kanunilik ilkesi temelinde eleştirilere maruz kalmaktadır. Anayasa Mahkemesi kararlarında, askeri düzenin istisnai yapısını vurgulayarak bu yapının gerektirdiği istisnai düzenlemelerin ancak bu yapı göz önüne alınırsa isabetli değerlendirilebileceğine işaret etmesine rağmen askeri suçun tanımlanması, uygulanacak kanun ile görevli ve yetkili mahkemenin belirlenmesinde önem arz etmektedir. Bu çalışmada, askeri suç ve sırf askeri suçun ceza ve ceza usul hukuku kapsamında ne anlam ifade ettiği içtihatlar da göz önüne alınarak ortaya konacak, ardından 6771 sayılı Kanun'la yapılan anayasa değişikliği ile askeri mahkemeler kapatıldıktan sonra hazırlanan ancak kanun tasarısında yer alan askeri suç ve sırf askeri suç düzenlemeleri incelenecek ve öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Askeri Ceza, Askeri Suç, Sırf Askeri Suç.

Avrupa Birliğinin 1371/2007 Sayılı Tüzüğüne Göre Demiryolu İle Seyahat Eden Yolcuların Hakları

Dr. Öğretim Üyesi Ramazan Durgut

Öz

Demiryolu ile ulaşımın, ucuz ve güvenli olması sebebiyle, diğer taşıma modlarıyla karşılaştırıldığında, ulaşımındaki payının artırılması gerekmektedir. Bu bağlamda demiryolu ulaşımında yolcuların haklarının korunması ve raylı sistem yolcu taşımacılığı hizmetlerinin kalitesinin ve verimliliğinin artırılması önem arz etmektedir. Yolcu taşıma sözleşmelerinde yolcular sözleşmenin daha zayıf tarafı olduklarından, haklarının korunması gerekmektedir. Yolcuların haklarının başında seyahat öncesi ve sırasında yolcuların bilgi talep etmesi gelmektedir. Yolculuğun sorunsuz yerine getirilmesi ve yolcuların uğrayacağı zararların tazmini için demiryolu şirketlerinin başta yolcuları sigortalatma olmak üzere gerekli önemleri almaları lazımdır. Ayrıca seferin gecikmesi veya iptali halinde yolcular tazminat talep edebilmelidirler. İşte tüm bu sebeplerle, bu konudaki uluslararası andlaşma COTIF-CIV ile uyumlu, AB'nin 1371/2007 sayılı Tüzüğü çıkartılmıştır. Böylece üye devletler içinde demiryolu ile seyahat eden yolcuların hakları yeknesak şekilde düzenlenmiş ve yolcuların haklarını korumak üzere demiryolu şirketlerini şikâyet etme ve makul sürede çözüme kavuşturulmasının önü açılmıştır. Ülkemizde hali hazırda demiryolu ile eşya ve yolcu taşımaya ilişkin özel bir düzenleme bulunmamaktadır. AB'ne uyum çerçevesinde 1371/2007 sayılı Tüzüğün iç hukukumuzda aktarılması gerekmektedir. Çalışmada AB'nin 1371/2007 sayılı Tüzüğü uyarınca demiryolu ile seyahat eden yolcuların hakları ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği Hukuku, Demiryolu Yolcu Taşıma Sözleşmesi, Yolcu Hakları

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararları Işığında İdarî Yargılamada Makûl Süre Kavramı

Doç.Dr. Bayram Keskin

Öz

Yargı alanında insan haklarının en önemli yansıması adil yargılanma hakkıdır. Bu hak ile ilgili ulusal ve uluslararası metinlerde bir takım hükümler getirilmiştir. ‘Makûl sürede yargılanma hakkı’, adil yargılanma hakkının temel ögesini oluşturmaktadır. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, makûl sürede yargılanma hakkı güvencesinin sağlanması amacıyla mutlak bir süre öngörmemiştir. Ancak, Sözleşme’nin iç hukukta uygulanıp uygulanmadığının yargısal denetimi ile görevli olan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), makûl sürenin belirlenmesi amacıyla bir kısım ölçütler getirmiştir. AİHM, görülmekte olan davalara ilişkin her bir somut olayın özellikleri yanında bu ilkeleri de göz önüne almaktadır. Başvurucular, idarî uyuşmazlıklar ile ilgili Mahkeme’ye yaptıkları başvurularda en çok davaların uzun süre geçmesine rağmen sonuçlandırılmadığından yakınmaktadırlar. Bu başvurular üzerine, Mahkeme idarî uyuşmazlıklara ilişkin verdiği kararlar ile İdarî Yargılama hukukunun gelişimine katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adil Yargılanma Hakkı, Makûl Sürede Yargılanma Hakkı, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, İdarî Yargılama Hukuku.

Abstract

The most important reflection of human rights in the field of judiciary is the right to fair trial. A number of provisions regarding this right are made in both national and international instruments. ‘The right to trial within a reasonable time’ is the main subordinate element of the right to fair trial. The European Convention on Human Rights does not specify a definite time to protect ‘the right to trial within a reasonable time’. However, the European Court of Human Rights, which has the secondary role to supervise domestic protection of the Convention, determines some criteria for determination of reasonable time. While examining the cases before it, the Court scrutinizes the specifications of each concrete case, the criteria as well. Applicants mostly allege the excessive length of judicial proceedings for their applications lodged with the ECtHR related to administrative cases. The Court have made contribution to the development of administrative procedure law with the judgments of the ECtHR regarding administrative disputes.

Keywords: The Right To Fair Trial, The Right To Trial Within A Reasonable Time, The European Convention On Human Rights, The European Court Of Human Rights, Administrative Procedure Law.

Biyobankalarda Tutulan İnsan Kökenli Biyolojik Maddelerin Mülkiyeti Meselesi

Arş.Gör.Dr. Adem Yelmen

Öz

Bu çalışmanın konusu “Biyobankalarda Tutulan İnsan Kökenli Biyolojik Maddelerin Mülkiyeti Meselesi”dir. Biyobankalar, insan kökenli biyolojik maddelerin ve bunlara ilişkin bilgilerin toplandığı, depolandığı, işlendiği ve dağıtımının yapıldığı merkezlerdir. Biyobankalarda geniş çaplı araştırmalar yapılabilme imkânı bulunmaktadır. Bu sebeple de biyobankalar, özellikle hastalıklara etkin bir şekilde tedavi yöntemlerinin geliştirilmesinde büyük öneme sahiptir. Bunun neticesi olarak, tıbbi ilişkin veriler, yöntemler ve yaklaşımlar da gelişmektedir. Biyobankalarda araştırmaların yapılabilmesi için insan kökenli biyolojik maddelere ihtiyaç bulunmaktadır. Bu noktada, insan kökenli biyolojik maddelerin hukuken nitelendirilmesi, bunlar üzerindeki hak sahipliği ve tasarruf yetkileri ile ilgili önemli meseleler gündeme gelmektedir. Bu çalışma ile de, biyobankalarda tutulan insan kökenli biyolojik maddelerin hukuken nasıl nitelendirildiği, kişinin kendi biyolojik maddeleri üzerindeki hakkı, biyobankalara devredilen biyolojik maddeler üzerinde biyobankaların yetkileri gibi biyobankacılık sisteminin ortaya çıkardığı meselelere çözümler aranmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Biyobanka, İnsan Kökenli Biyolojik Madde, Mülkiyet.

The Issue Of The Ownership Of Biological Material Of Human Origin In Biobanks

Abstract

The subject of this work is "The Issue of the Ownership of Biological Material of Human Origin in Biobanks". Biobanks are centers where human biological materials and related information are collected, stored, processed and distributed. There is a wide range of research possibilities in biobanks. For this reason, biobanks have great prospects in the development of effective treatment methods, especially for diseases. As a result, the data, methods and approaches related to medicine are also developing. Biomaterials of human origin are needed for researches in biobanks. At this point, the legal qualification of biological materials of human origin, the rights of ownership on them, and the important issues concerning the authorities of saving come to the agenda. In this study, we sought to find solutions to the problems that are caused by the bio-banking system, such as how the qualities of human biological materials held in biobanks are legally defined, the right on one's own biomaterials, and the authority of biobanks on biological materials.

Keywords: Biobank, Biological Material Of Human Origin, Ownership.

Blokszincir Tabanlı Bitcom'in Uluslararası Alanda ve Türkiye'de Vergilendirilmesi

Arş.Gör. Tuğçe Akdemir

Öz

İlk olarak 2008 yılında dijital kripto paraların üretilmesi amacıyla kullanılan blok zincir teknolojisi, geleneksel yöntemlerin aksine daha ucuz ve daha hızlı olduğu için sosyal yaşamın birçok alanında tercih edilebilir hale gelmiş, vergilendirme alanında sağlayacağı şeffaf, güvenilir bir kayıt tabanlı sistem ile insan eliyle yapılabilecek en küçük bir hatanın bile önüne geçilip geçilemeyeceği tartışılmaya başlanmıştır. Diğer taraftan, güçlü yazılımlara sahip olan bilgisayarlar tarafından oluşturulan kodlar zinciri ve dijital imzalar ile birbirine bağlı olan blok zincir, herkesin kullanımına açık ve takip edilebilir bir sistem olduğu için bunun siber saldırılara karşı da oldukça korunaklı olabileceği ifade edilmiştir. Dijital çağın yeni mübadele aracı olarak kabul edilen Bitcoin, diğer para birimleri, mallar veya hizmetler karşılığında edinilen elektronik ve kripto bir varlık şeklinde ifade edilmektedir. Bu kapsamda alım-satım (ticaret) ile Bitcoin elde edilmesi haricinde, güçlü yazılımlara sahip olunan işlemleri doğrulayan sistemlerin (madencilerin) matematiksel işlemler (madencilik faaliyeti) ile Bitcoin üretmesi, diğer kullanıcıların söz konusu işlemleri doğrulamasına (consensus) ve sisteme kaydetmesine bağlı olup bunun karşılığında ödül olarak kullanıcıya yine belirli bir miktar Bitcoin verilmesi üzerine kurulmuştur. Bitcoin, açık kaynaklı yazılım kullanan taraflar arası (peer-to-peer) bir ödeme sistemidir. İşlemler, herhangi bir merkezi veya yöneticisi olmayan, geleneksel banka veya diğer güvenilir üçüncü şahıslar gibi doğrudan aracı bulunmayan kullanıcılar arasında yapılır. Bunlar ağ düğümleri (network nodes) tarafından doğrulanır ve hesap birimi olan blok zincirin bulunduğu herkese açık, dağıtık kayıt sistemi içerisine kaydedilir. Dijital bir ödeme sistemi olan Bitcoin'in niteliği ise, ülkeler arasında farklı şekillerde tanımlandırıldığı için (para, menkul kıymet, emtia gibi) uluslararası alanda ve Türkiye'de vergileme sistemi içerisindeki yeri de henüz tam olarak bir netlik kazanamamıştır. Bu kapsamda blok zincir teknolojisinin temel görünümü olan Bitcoin uygulamasının ve bunun vergilendirilmesinin yapacağı olası katkıların başlıklandırılmasının ilgili tebliğde örneklerle sağlanması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Blokszincir, Bitcoin, Vergilendirme.

Boşanmanın Mali Sonuçlarından Yoksulluk Nafakası ve Nafakanın Süresi Sorunu

Öğr.Gör. Gözde Zeytin Çağrı

Öz

Boşanma kararı ile birlikte eşler arasındaki evlilik birliği ortadan kalkar. Bunun sonucunda da boşanmış olan tarafların kişisel ve mali durumlarında önemli değişiklikler olur. Söz konusu mali sonuçlardan birisini de yoksulluk nafakası oluşturmaktadır. Kanun koyucu boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek tarafa kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan mali gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilme hakkı tanımıştır. Böyle bir durumda nafaka yükümlüsünün kusuru aranmamıştır. Öte yandan yoksulluk nafakası talep eden tarafın ağır kusurlu olmaması ve boşanma dolayısıyla yoksulluğa düşecek olması nafaka talep edebilme şartları arasında yer almaktadır. Böylelikle boşanma davasında kusursuz, az kusurlu ve eşit kusurlu olan eş yoksulluk nafakası talep edebilecektir. Bu nedenle nafakanın belirlenmesinde kusurun tespiti büyük bir önem arz etmektedir. İnceleme konumuzda yoksulluk nafakası açıklanarak, şartlarına, süresine, süre ile ilgili tartışmalara ve nafakanın kaldırılması hallerine, kusur kavramına yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Boşanmanın Mali Sonuçları, Yoksulluk Nafakası, Süre, Kusur, Nedensellik Bağı.

Ceza Hukukunda Sapma

Dr. Öğretim Üyesi Cem Şenol

Öz

Ceza hukukunda, “hata” ile birlikte kastedilenle gerçekleşen arasındaki farkı ifade eden kavramlardan biri olan sapma, failin araçta elverişsizlik, kabiliyetsizlik veya sair bir harici sebeple, dış dünyada kastettiğinden farklı bir netice meydana getirmesini ifade eder. Kanun koyucu 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nda (TCK), hatanın aksine, sapmanın söz konusu olduğu hallerde ceza sorumluluğunun ne şekilde belirleneceğine ilişkin bir hükme yer vermemiş, sorumluluğun ceza hukukunun genel prensipleri, özellikle de fikri içtimaya dair hükümler çerçevesinde belirlenmesini öngörmüştür. Bu durum 5237 sayılı TCK’nın 30. maddesinin gerekçesinde, “... hedefte sapma hâli ile ilgili olarak bu madde kapsamında düzenleme yapılmasına gerek görülmemiştir. Çünkü hedefte sapma hâlinde bir hata söz konusu değildir. Bu durumda suçların içtimai hükümleri kapsamında değerlendirilmesi gereken bir sorun söz konusudur. Nitekim, uygulamada da hedefte sapma, suçların içtimai ve özellikle fikri içtima bağlamında ele alınmaktadır.” şeklinde belirtilmiştir. TCK m.30’un gerekçesinden, kanun koyucunun sapma ve hukuki sonuçlarına ilişkin iki hususu benimsediğini anlaşılmaktadır. Bu hususlardan birincisi, kanun koyucunun sapmayı hata kavramı içerisinde değerlendirmede, bu nedenle de hata ile sapmanın farklı hukuki rejime tâbi olması gerektiğini kabul ettiğidir. İkinci husus ise sapma konusunun suçların içtimai ve özellikle fikri içtima kurallarına göre çözümlenmesini benimsediğidir. Hata ile sapma, aralarında bulunan biçimsel benzerliğe karşın, hukuken farklı mahiyettedir. Bu nedenle kanun koyucunun sapmanın hatadan ayrı olduğu ve farklı hukuki esaslara tâbi olması yaklaşımı isabetlidir. Ancak fikri içtima uygulamasına vücut veren tek fiil kavramının öğreti ve uygulamada farklı şekillerde tanımlanması, sapmanın, tek neticeli sapma - çok neticeli sapma gibi farklı görünümünün bulunması gibi hususlar, sapma halinde failin cezai sorumluluğunun suçların içtimai kurallarına göre belirlenmesi hususunda istikrarlı bir hukuk uygulaması ortaya konulmasına engel teşkil etmektedir. Bu çalışmada sapma kavramı, 5237 sayılı TCK’nın konuya ilişkin benimsediği esaslar çerçevesinde incelenecek; bu kapsamda önce kavramın içeriği açıklanacak, ardından da sapmanın farklı görünüm şekillerinde failin ceza sorumluluğunun ne şekilde belirlenmesi gerektiği üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sapma, Hata, Fikri İçtima, Fiil, Suç

Çocuk İle Baba Arasındaki Soybağının Babalık Hükümü Yoluyla Kurulması

Arş.Gör. Esmâ Kırâç Adır

Öz

Çocuk ile anası arasında soybağı doğumla kurulurken çocuk ile baba arasında soybağının kurulması Türk Medeni Kanunu'nun öngördüğü yollardan biri ile sağlanmaktadır. Bu yollardan biri de babalık davası sonucu verilen babalık hükmüdür. Bu hüküm ile davalı baba ve çocuk arasında soybağı kurulmuş olacaktır. Bu bakımdan bu karar, yenilik doğuran bir karardır. Soybağının kurulmasının yanında bu dava, anne ve çocuğa, babalığı tespit edilen davalıya karşı bazı talepler ileri sürme hakkı da verir. Bu davanın bir özelliği de kanun koyucunun, annenin ve/veya çocuğun iddiasını ispat etmesini kolaylaştırmak amacıyla bir karineye kanunda yer vermesidir. Bu çalışmada, babalık hükmü ile soybağının kurulması usulü, davanın tarafları, davada uygulanacak hükümler ve davada ileri sürülebilecek talepler, davada görevli ve yetkili mahkeme ile davanın hüküm ve sonuçlarından bahsedilecektir.

Anahtar Kelimeler: Soybağı, Babalık Davası, Babalık Hükümü.

Establishment Of A Paternity Between The Child And The Father Through Paternity Judgment

Abstract

While a paternity between the child and the mother is established with the birth, the establishment of a paternity between the child and the father is provided by one of the ways prescribed by the Turkish Civil Code. Şu dilden çevir: Türkçe için çeviri gösteriliyor Bu yollardan biri de, babalık davası sonucu verilen babalık hükmüdür. yerine çevir Şunu mu demek istediniz: One of these ways is the paternity judgment that given as a result of the paternity suit. Şu dilden çevir: Türkçe için çeviri gösteriliyor Bu hüküm ile, davalı baba ile söz konusu çocuk arasında soybağı ilişkisi kurulmuş olacaktır. yerine çevir Şunu mu demek istediniz: With this judgment, the paternity will be established between the defendant father and the child. In this respect, this judgment is a formative judgment. Besides the establishment of paternity, this case gives the mother and the child the right to put forward some claims against the defendant who is identified his paternity. Şu dilden çevir: Türkçe için çeviri gösteriliyor bu davanın bir özelliği de, kanun koyucunun, anne ve/veya çocuğun iddiasını ispat etmesini kolaylaştırmak amacıyla bir karineye kanunda yer vermesidir. yerine çevir Şunu mu demek istediniz: Another feature of this case is that the legislator places a presumption in civil code to facilitate the mother and/or child's proof of claims. In this study, the procedure of establishing the paternity between father and child, the parties of the case, the code provisions to be applied in the case and the demands that can be alleged in the case, competent court and authorized court in the case, provisions and results of the case will be mentioned.

Keywords: Paternity, Paternity Suit, Paternity Judgment.

Cumhurbaşkanı Yardımcılarının İdari Teşkilattaki Yeri

Arş.Gör. Azer Ebru Mutlu

Öz

6771 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 16 Nisan 2018 tarihli halkoylamasıyla kabulünden sonra, 24 Haziran 2018 tarihli genel seçimlerin ardından yürürlüğe girmesiyle beraber Türkiye’de parlamenter hükümet sisteminden başkanlık hükümet sistemine geçilmiştir. Anayasa madde 106’da “Cumhurbaşkanı Yardımcıları, Vekâlet ve Bakanlar” düzenlenmiş, bu düzenlemeye göre Cumhurbaşkanı bir veya birden fazla Cumhurbaşkanı yardımcısı atayabilir denmiştir. 10 Temmuz 2018 tarihli ve 30474 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 1. Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile de Cumhurbaşkanlığı yardımcılarının görev tanımı ve sorumlulukları belirlenmiştir. Anayasa madde 106’da temel işlevi Cumhurbaşkanına vekâlet olan Cumhurbaşkanı yardımcılarının, atanmasının bakanlarla aynı usul ve yöntemlerle olduğu ve cumhurbaşkanı yardımcılarının Meclise karşı siyasi sorumlulukları olmayıp Cumhurbaşkanına karşı sorumlu oldukları belirtmiştir. Milletvekili seçilme yeterliliği aranan, milletvekiliyse atandığında bu sıfatı düşen, göreve başlarken Meclis önünde ant içecek olan Cumhurbaşkanlığı yardımcılar, hukuki sorumlulukları açısından kişisel ve görevle ilgili bir ayrıma tabi tutulacak, ayrıca Yüce Divanda suçlu bulunan yardımcının görevine son verilecektir. Anayasa madde 98’e göre de milletvekilleri Cumhurbaşkanı yardımcılara yazılı soru yöneltebileceklerdir. Her ne kadar atanması ve sorumlulukları bakanlarla benzerlik gösterse de Cumhurbaşkanlığı yardımcılarının idari teşkilattaki yeri farklılık gösterecektir. Bu farklılığın irdelenmesi, Cumhurbaşkanlığı yardımcılarının idari teşkilatlanmada merkezi idarenin neresinde konumlanacağı ve devlet idaresinin merkezi teşkilatındaki işlevi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanı Yardımcıları, Merkezi İdare, İdari Teşkilat, Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi

Cumhurbaşkanlığı Kararnamelerinin Konu Bakımından Sınırları

Arş.Gör. Selin Hışım

Öz

2017 Anayasa değişikliği ile Cumhurbaşkanına cumhurbaşkanlığı kararnamesi çıkarma yetkisi tanınmış olup, anayasal ilkeleri belirlenmiştir. Kanunla düzenlenmemiş alanlarda Cumhurbaşkanına düzenleme yapma yetkisi tanıyan ve kaynağını doğrudan anayasadan alan cumhurbaşkanlığı kararnameleri ile sosyal ve ekonomik haklar ile idari teşkilatın gereklerine ilişkin düzenleme yapılabilir. Ancak yine Anayasada Cumhurbaşkanına tanınan cumhurbaşkanlığı kararnamesi çıkarma yetkisinin birtakım sınırları da belirlenmiş bulunmaktadır. Bu çalışmanın konusu Cumhurbaşkanlığı kararnamelerinin konu bakımından anayasal sınırlarıdır. Çalışmada öncelikle Cumhurbaşkanlığı kararnamesi kavramı irdelenmiş olup, sonrasında olağan dönemlerde çıkarılan cumhurbaşkanlığı kararnameleri ile olağanüstü dönemlerde çıkarılan cumhurbaşkanlığı kararnamelerinin konu bakımından sınırları açıklanmaya çalışılmıştır. Nihayet, çalışma sırasında edinilen kanaatlere ‘Sonuç’ kısmında yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi, 2017 Anayasa Değişiklikleri, Yürütmenin Düzenleme Yetkisi, Olağanüstü Dönem Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi.

Limits Of The Presidential Decrees In Terms Of Subject Element

Abstract

With the amendment of the Constitution in 2017, the President was authorized to issue a presidential decree and its constitutional principles were set. The presidential decree, that take the source directly from the Constitution and which gives the President the authority to make arrangements in areas not previously ordered by law, can be regulated with respect to the requirements of the administrative organization and social and economic rights. However, in the Constitution, some limits of the authority to issue the presidential decree granted to the President are also determined. The subject of this article is ‘the limits of the presidential decrees in terms of subject element’. The concept of the presidential decree was examined first, and then the presidential decrees issued during ordinary periods and the presidential decrees issued during state of emergency periods were tried to be explained. Finally the conclusions obtained over the article are written in the part of ‘Result’.

Keywords: Presidential Decree, 2017 Constitutional Amendments Of Turkey, Regulatory Authority Of Executive Branch, Presidential Decrees Issued During State Of Emergency Periods.

Diplomatik Kuryenin Ceza Yargısından Muafiyetinin Kapsamına Dair

Dr. Öğretim Üyesi Anıl Çamyamaç - Dr. Öğretim Üyesi Zekiye Özen İnci

Öz

Uluslararası hukukun en eski dallarından biri olarak diploması hukuku uluslararası örf ve âdet kurallarının en eskilerini teşkil etmektedir. Her ne kadar bu kurallar uluslararası hukukun en eski kurallarını oluştursalar da ve hattâ esas olarak 1961 tarihli Diplomatik İlişkilere Dair Viyana Sözleşmesiyle kodifiye edilseler de, gözlendiği üzere aynı zamanda uluslararası hukuk kurallarının en fazla tartışılanlarındanlardır. Özellikle gönderen devletin misyon üyelerinin kabul eden devletin ceza yargısından bağışıklığının tanınması böyle bir bağışıklık sağlanmasıyla özel bir sınıf yaratıldığına inanılmasından ötürü en hararetli tartışmalara tanıklık etmektedir. Bu tartışmalar, görüldüğü üzere, bu tür bağışıklıklardan yararlananların temelde sözü edilen Viyana Sözleşmesiyle genişletilmesiyle, yoğunlaşmıştır. Bu tartışmalar bir kenara, iletişim serbestisinin, işin de gereği olduğu üzere, gerek örf ve âdet kuralı olarak, gerek sözleşmeye dayalı bir kural olarak diploması hukuku çerçevesindeki ayrıcalık ve bağışıklıklardan biri olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Böylelikle, iletişim serbestisinin kendine göre, aralarından biri genellikle diplomatik kuryelerce refakat edilen kendi yordamları vardır. Bu çerçevede, diplomatik kuryeler şahsî dokunulmazlığı haizdir ve hattâ görevlerinin ifası bağlamında kabul eden devletçe korunacaklardır. Bu kısa çalışmada, diplomatik kuryelere sağlanan bağışıklığın uzamı değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Diploması Hukuku, Diplomatik Kuryeler, Kabul Eden Devletin Yargısından Bağışıklık, İletişim Serbestisi, 1961 Tarihli Diplomatik İlişkilere Dair Viyana Sözleşmesi

On The Extent Of The Immunity Of Criminal Jurisdiction Of A Diplomatic Courier

Abstract

The law of diplomacy as one of the most oldest branches of international law represents the oldest rules of international customary rules. Although these rules constitute the oldest rules of international law and furthermore mainly codified by the 1961 Vienna Convention on the Diplomatic Relations, as it would appear, they are also the most contested rules of international law. Particularly recognition of an immunity from criminal jurisdiction of the receiving state for the members of the mission of the sending state as a rule has witnessed the most hotly debates since it is believed that by providing that kind of immunity a special class of people has been created. These debates have, as it appears, intensified since the beneficiaries of this kind of immunity widened mainly by the said Vienna Convention. Apart from these arguments, one has to keep in mind that, freedom of communication, as the job requires, is included as one of the privileges and immunities under the law of diplomacy, either as a customary rule, or a contractual rule. Hence, freedom of communication has, in this way, its own merits, one of which is using diplomatic bags mostly attended by diplomatic couriers. In this respect, diplomatic couriers have personal inviolability, and hence they shall be protected by the receiving state in the performance of their functions. In this short essay the range of immunity, which is provided for the diplomatic couriers will be dealt with.

Keywords: Law Of Diplomacy, Diplomatic Couriers, Immunity From Jurisdiction Of The Receiving State, Freedom Of Communication, 1961 Vienna Convention On Diplomatic Relations

Doğal Afetler ve Kamu Hizmetinde Süreklilik İlkesi

Dr. Öğretim Üyesi Fatma Didem Sevgili Gençay

Öz

Doğal afetler, hukukta öncelikle mücbir sebep olarak karşımıza çıkarlar. Ancak günümüzde doğal afetlerin mücbir sebep oluşturması kolay rastlanabilecek bir durum değildir. Çünkü doğal afetler, mücbir sebebin dışsallık ve önlenemezlik unsurlarını karşılasalar da öngörülemez değildirler. Bu nedenle doğal afetler artık idarenin sorumluluğunu ortadan kaldıran sebep olarak değil başka açılardan incelenmelidir. Kamu hizmetinde süreklilik ilkesi en basit tanımıyla mevzuatta öngörülmuş aralar dışında hizmetin sürekli bir şekilde verilmesini gerektirir. Elbette bu süreklilik nitelikli bir süreklilik olmalı yani hizmetten beklenen kaliteyi karşılamalıdır. Doğal afetler ile kamu hizmetinde süreklilik ilkesi bir arada düşünüldüğünde şu noktaların incelenmesi gerekir: öncelikle doğal afet durumunda verilecek arama, kurtarma, yardım hizmetlerinin sürekliliği, ikinci olarak doğal afetlerin diğer hizmetlere etkileri yani bu hizmetlerde meydana gelebilecek ne tür aksamaların “kabul edilebilir” olduğu ve son olarak da idarenin bu iki durumda sorumluluğunun nasıl belirleneceği.

Anahtar Kelimeler: Doğal Afet, Kamu Hizmeti, Mücbir Sebep, Sorumluluk, Arama Kurtarma Hizmeti

Natural Disasters And The Context Of Continuity Of Public Service

Abstract

In law, natural disasters are considered first and foremost as a force majeure. However, today it is not easy for natural disasters to be a force majeure. This is because natural disasters are not unpredictable although they are external and irresistible facts. Therefore, it is time to study natural disasters from different angles and not as a fact exonerating administrative responsibility. Continuity principle in public service requires, in the simplest definition, the service to be provided continuously except for those envisaged by the legislation. Of course, this continuity must have a continuity of quality, which means, it should meet the expected quality of the service. Considering the combination of natural disasters and continuity principle of public service, the following points should be examined: firstly, the continuity of search, rescue and aid services in case of natural disasters; secondly, the effects of natural disasters on other services, so what kind of interventions that can occur in these services are "acceptable"; and finally how the responsibility of administration will be determined in these two cases.

Keywords: Natural Disaster, Public Service, Force Majeure, Search And Rescue Service.

Evrensel Hizmet

Arş.Gör. Mehmet Yıldız

Öz

Kıta Avrupası ülkelerinde ve Türkiye’de kamu hizmeti kavramı, ilkeleri ve hukuki rejimi konusunda bir dönüşüm süreci yaşanmıştır. Kamu hizmeti olarak kabul edilen telekomünikasyon hizmetleri, Avrupa ve Türkiye ‘de uzun süre devlet tekeli altında sunulmuştur. Küreselleşme ve bilgi toplumuna geçilmesi sürecinde ise, telekomünikasyon sektöründe özelleştirme ve serbestleştirme politikaları uygulanmıştır. Telekomünikasyon sektöründe devlet tekelinin piyasadan çekilmesi ve kâr elde etme amacıyla hareket eden işletmelerin sektörde faaliyet göstermesi, özellikle nüfus yoğunluğunun az ve fiziki şartların elverişsiz olduğu merkezden uzak yerleşim yerlerinde yaşayan kişilerin bu hizmetlerden mahrum kalmasına neden olmuştur. Anayasada ifadesini bulan sosyal devlet ilkesiyle eşitlik ilkesi gereğince yeni düzenlemelerin yapılmasına ihtiyaç duyularak evrensel hizmet kavramı gündeme gelmiştir. Evrensel hizmet kurumu ile ülke sınırları içerisinde yaşayan herkesin, makûl bir ücret karşılığında, belli bir kalitede temel elektronik haberleşme hizmetlerine ulaşabilmesi sağlanmaktadır. Evrensel hizmet kurumu ve hukuki rejimi, 5369 sayılı Evrensel Hizmet Kanunu’nda düzenlenmiştir. Anahtar kelimeler: Kamu hizmeti, evrensel hizmet, telekomünikasyon hizmetleri.

Anahtar Kelimeler: Kamu Hizmeti, Evrensel Hizmet, Telekomünikasyon Hizmetleri.

Fotokopinin Delil Başlangıcı Kabul Edilip Edilemeyeceği Sorunu

Dr. Öğretim Üyesi Orhan Eroğlu

Öz

Açılmış olan bir davada yapılan yargılamanın asıl amacı, mutlak maddi gerçekliğe ulaşmaktır. Senetle ispat zorunluluğu ise kamu düzeni düşünülerek Türk hukuk sistemine girmiş bir kuraldır. Ancak bu kuralın katı bir şekilde uygulanması bazı durumlarda hakkaniyete aykırı sonuçlar doğurabilmektedir. Kanun koyucu katı şekilciliği bertaraf edebilmek adına delil başlangıcını HMK’da düzenlemiştir. Delil başlangıcının mevcut olması halinde hâkim, senetle ispat zorunluluğunun mevcut olmasına rağmen takdiri delilleri değerlendirebilme imkânına kavuşmaktadır. Delil başlangıcı kabul edilebilecek belgelerin neler olduğu kanunda tahdidi olarak düzenlenmemiş, hangi belgelerin delil başlangıcı kabul edilebileceği içtihatlar ile ortaya koyulmuştur. Günümüzde de içtihatlar ışığında delil başlangıcına bir yenisi daha eklenmiştir ki o da fotokopidir. HUMK döneminde verilen kararlarda fotokopi, yazılı delil başlangıcı kabul edilmezken; HMK’nın yürürlüğe girmesinden sonra fotokopinin delil başlangıcı olduğu yönünde içtihatlar oluşturulmuştur. Fotokopinin delil başlangıcı olup olmadığı hususunda doktrinde de birçok farklı görüş mevcuttur. Gerek uygulamada gerekse de doktrinde fotokopinin, delil başlangıcı olup olmadığı hususunda kesin bir sonuca varılamamış olması bu çalışmayı meydana getirmiştir. Bu çalışmada, delil başlangıcı kavramı, tanımı, unsurları ve delil değeri; delil başlangıcının değerlendirilmesi ve delil başlangıcı ile diğer delillere başvurulması hususları gerek içtihatlar gerekse de doktrindeki görüşlerden yola çıkarak açıklanmıştır. Delil başlangıcı ana hatları ile ortaya konulduktan sonra verilen bilgiler ışığında fotokopinin niteliği ve delil başlangıcı olarak kabul edilebilip edilemeyeceği sorunu çözüme kavuşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Delil Başlangıcı, Fotokopi, Belge, Senet, Senetle İspat Zorunluluğu, Takdiri Delil.

Gana ve Fildişi Sahilleri Arasındaki Deniz Sınırına İlişkin Itlos Kararı

Doç.Dr. Gökhan Güneysu

Öz

Deniz alanlarının sınırlandırılması meselesi, bu alanlarda önemli menfaatleri bulunan ve siyasi karakterli bazı uyuşmazlıkların da fiilen tarafı olan ülkemiz açısından büyük önemi haizdir. Bu nedenle uluslararası mahkeme veya tahkim heyet kararları titizlikle incelenmelidir. 23 Eylül 2017 tarihinde, Uluslararası Deniz Hukuku Mahkemesi deniz alanlarının sınırlandırılmasına ilişkin bir karar vermiştir. Karar, Gana ve Fildişi Sahilleri arasındaki uyuşmazlığa ilişkindir. Mahkeme, vermiş olduğu karar ile söz konusu devletler arasında tek bir deniz sınırına (Single Maritime Boundary) hükmetmiştir. Mahkeme'nin deniz alanlarının sınırlandırılmasına ilişkin ikinci kararıdır. Dava, Mahkeme Statüsü'nün 15. Maddesi 2. Fıkrasına göre kurulmuş Özel Daire (Special Chamber) tarafından yürütülmüş ve karara bağlanmıştır. Daire, kararını verirken Birleşmiş Milletler Deniz Hukuku Sözleşmesi'nin ilgili hükümlerini ve deniz alanlarının sınırlandırılmasına ilişkin kararlara dayanmıştır. Bu sunumda işte bu karar incelemeye tabi tutulacaktır. Kararın politik ve hukuki değerlendirmelere ne gibi bir etkisi olacağı tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Hukuk, Uluslararası Deniz Hukuku, Uluslararası Deniz Hukuku Mahkemesi

Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarından Doğan Hukuki Sorumluluk

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Erol

Öz

“Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarından Doğan Hukuki Sorumluluk” konulu sunumda 27.10.2014 tarihli 29158 Sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren “Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamaları Yönetmeliği” kapsamında yer alan, hekimler tarafından uygulanma zorunluluğu bulunan on beş adet geleneksel ve tamamlayıcı tıbbi yöntem ile belirtilen yöntemlerin uygulayıcıları ve yöntemlerin uygulandığı kuruluşlar hakkında genel bilgiler verilecektir. Bunların yanında, geleneksel ve tamamlayıcı tıbbi yöntemlerin uygulanması sırasında ve uygulanması ile ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar sebebiyle açılacak davalarda, yöntemlerin uygulandığı kişilerin ve yöntemleri uygulayan kurumların ve hekimlerin hak ve yükümlülüklerinden söz edilecektir. Bir yöntemin hukuk kurallarına ve tıp bilimi kurallarına aykırı olarak uygulanması sebebiyle hekimlerin ve kurumların karşı karşıya kalacakları yaptırım ile zarar görenlerin bu doğrultuda açacakları davalarını hangi hukuki sebeplere dayandıracakları ve sorumluluktan kurtulmanın hangi koşullarda mümkün olacağı da sunumumuzda değinilecek diğer konulardır.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıbbi Yöntem, Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulayıcıları, Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıbbin Uygulandığı Sağlık Kuruluşları ve Diğer Merkezler, Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıbbi Yöntemin Hukuk Kurallarına ve Tıp Bilimi Kurallarına Aykırı Olarak Uygulanması

Legal Liability Arising From Traditional And Complementary Medical Practices

Abstract

In our presentation on "Legal Liability Arising from Traditional and Complementary Medical Practices", a general information about fifteen medical methods which have to be applied by physicians according to the draft of the legal regulation named as “Practises of Traditional and Complementary Medicine” which is published in the Official Gazette No. 29158 dated October 27, 2014 and entered into force, the practitioners of the stated traditional and complementary medical methods and the institutions where the stated methods are applied, will be given. Besides, the rights and obligations that are owned by individuals to whom that medical methods have been applied, by institutions and by physicians while implementing the traditional and complementary medical methods and in the law suits which are brought because of the incompatibilities due to the implementation of that medical methods, will be mentioned. The sanctions that physicians and institutions will face and the legal reasons of the suits against the physicians and institutions which are brought by individuals who have been injured by the implementation of the medical method that is contrary to the rules of law and medicine and the circumstances under which it will be possible to eliminate from responsibility, will be the other topics to be addressed in our presentation.

Keywords: A Traditional And Complementary Medical Method, Practitioners Of The Traditional And Complementary Medicine, Health Care Organizations And Other Centers That Tarditional And Complementary Medicine Is Applied, An Implementation Of The Traditional And Complementary Medical Method That Is Contrary To The Rules Of Law And Medicine

Güncel Yargıtay Kararları Işığında Otomobil Satışında Satıcının Ayıptan Sorumluluğu

Arş.Gör. Ömer Ali Girgin

Öz

Hukuki anlamda taşınır mal sınıfından olan otomobiller, günlük hayatımızın ayrılmaz parçası haline gelmiştir. Hem günlük hayatta “sıfır kilometre” olarak tabir edilen kullanılmamış otomobil satışındaki sayıların hem de “ikinci el” olarak tabir edilen devir sayılarının oldukça yüksek olduğu bir sözleşme çeşidinde sık sık hukuki uyuşmazlıklarla karşılaşılacağı makul bir tahmindir. Ayrıca otomobilin, hem kıymeti bakımından hem de günlük yaşamdaki kullanımı bakımından taşınırlar arasında da önem arz eden bir mal olması uyuşmazlıkların ardındaki bir etken olarak kabul edilebilir. Nitekim otomobil satışıyla ilgili yargıya intikal eden birçok uyuşmazlık mevcuttur. Otomobil satışında satıcının ayıptan sorumluluğunun ise bu uyuşmazlıkların içinde kayda değer bir oranı olduğu söylenebilir. Bu kapsamda çalışmada, otomobil satışı sözleşmesinde ayıp konusu farklı boyutlarıyla, uygulamadan güncel örnekler kategorize edilerek incelenmiştir. Otomobil satışında sık karşılaşılan ayıp türleri, Yargıtay'ın tartışmalı hususlar hakkındaki tespitleri, 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un otomobil satışındaki ayıp konusunda hangi durumlarda uygulanma imkanı bulacağı çalışmanın temel konularındandır.

Anahtar Kelimeler: Otomobil Satışı, Ayıp, Ayıptan Sorumluluk, Ayıp Türleri, Yargıtay Kararları

Seller's Liability For Defects In Automobile Sale In The Light Of Current Decisions Of Court Of Cassation

Abstract

Automobiles which are included movable property class in the legal sense, have become an integral part of our daily life. It would be a reasonable guess that there will be a lot of conflicts about automobile sales in view of the fact that numbers of contracts are made every day for both new and used cars. Also automobiles are valuable properties and have an important place in our daily life and this could be considered another reason behind those conflicts. Hence, there are many conflicts which are taken to courts. Seller's liability for defects in automobile sale has a significant share in those cases. In the study, defects in automobile sales are examined with categorisation of current court decisions.

Keywords: Automobile Sale, Defect, Liability For Defects, Types Of Defects, Decisions Of Court Of Cassation

Gürültü Kirliliğine Karşı Uygulanabilecek İdari Yaptırımlar

Öğr.Gör. Ali Balkan

Öz

Modern kent yaşamının kalitesini olumsuz etkileyen temel faktörlerden biri de çevre kirliliğinin bir tipi olan gürültü kirliliğidir. Gürültünün kaynağı sestir. Bu yönü ile diğer kirlilik türlerinden farklılık arz etmektedir. Gürültü, rahatsız eden sestir. İstenmeyen seslerin yarattığı bu akustik olgu sessizliği bozan bir eylemdir. Sesin süreklilik taşıması veya yüksek tonda olması insanları fiziksel ve ruhsal olarak rahatsız edebilmektedir. Gürültünün ölçülebilmesi yaptırıma bağlanmasının temelini oluşturmaktadır. Gürültü daha çok kentsel alanlarda kendini hissettirir. Gürültü kirliliği yaratan başlıca kaynaklar, ulaşım araçları, sanayi kuruluşları, sosyal donatım, eğlence araçları ve insan eylemleridir. Gürültü kirliliği insanlar üzerinde fiziksel ve psikolojik rahatsızlıklara sebep olabilmektedir. Başta yerel yönetimler olmak üzere kamu yönetiminin kent yaşamını geliştirme sorumluluğu vardır. Gürültüye sebebiyet verilmesi bu yönü ile toplumsal düzeni bozan bir olay olarak hukuk kurallarının düzenleme alanı içine girmektedir. Hukuk düzenimiz içinde gürültüye neden olma adli bir suç niteliğinde Türk Ceza Kanunu'nda topluma karşı suçlar kategorisinde düzenlenmiştir. Adli bir suç olarak gürültü eyleminin kaynağı olan kişilere, gürültünün insan sağlığını bozucu bir etki yaratması durumunda ceza mahkemelerince hüküm edilecek hapis ve adli para cezası verilebilir. Ancak gürültü kavramı daha çok kent yaşamını olumsuz etkileyen ve anlık olarak idarenin müdahalesini gerektiren bir idari suç olarak meydana gelmektedir. Çevre Kanunu ve Kabahatler Kanunu ile gürültüye neden olma kişilerin huzur ve sükûnunu, beden ve ruh sağlığını bozacak nitelikte ise bir “idari suç” veya “kabahat” olarak nitelendirilerek idari yaptırıma bağlanmıştır. Bu çalışmada, disiplinler arası bir yaklaşımla kent bilim ve kent hukuku çerçevesinde gürültü kavramı incelenmiş olup gürültüye neden olma durumunda idare hukuku çerçevesinde idarenin uygulayabileceği idari yaptırımlar ile bu yaptırım kararlarının hukuksal rejimi incelenmiştir. Sonuç olarak kentsel yaşam kalitesinin geliştirilmesi için kişilerin, günlük hayatlarını olumsuz etkileyen gürültü kirliliğine karşı başvurabilecekleri birçok hukuksal mekanizmanın var olduğu görülmektedir. İdare de kanuna dayalı olarak kendisine verilen yetkiler kapsamında gürültüye neden olanlar hakkında idari yaptırım kararı verebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İdari Yaptırımlar, Gürültü Kabahati, Gürültü Kirliliği, Kentsel Yaşam Kalitesi,

Hileli Finansal Raporlamaya İlişkin Bağımsız Denetçinin Hukuki Sorumlulukları: ABD ve Türkiye Analizi

Dilan Durmuş - Prof.Dr. Emine Koban

Öz

Kurumsal yönetimin gelişiminde önemli yeri olan finansal raporlamanın sağlıklı bir biçimde yapılması etkili bir bağımsız denetim mekanizmasına bağlıdır. Ancak bağımsız denetimin gelişim sürecine bakıldığında, bağımsız denetçinin hileli finansal raporlamaya yönelik sorumlulukları hakkında yapılan düzenlemelerin oldukça yetersiz kaldığı , ardından, yaşanan Enron ve Parmalat gibi önemli bir muhasebe skandalından sonra, Sarbanes-Oxley yasası ve bağımsız denetim standartları ile bağımsız denetçinin hileli finansal raporlamaya ilişkin sorumluluklarının sınırlarının belirlenmesiyle bir ölçüde hukuki müdahale yapıldığı görülmektedir. Bu çalışmanın konusuyla ilgili olarak, literatürde yer alan bağımsız denetçinin hileli finansal raporlamaya ilişkin sorumluluklara yönelik teorik çalışmalara yer verilecek olup, bağımsız denetimin hukuki esaslarını ortaya koyulmasında öncülük yapan ABD'nin bağımsız denetçilerin hileli finansal raporlamaya ilişkin hukuki sorumluluklarıyla ilgili düzenlemeleri ile Türkiye'nin bağımsız denetçilerin hileli finansal raporlamaya ilişkin hukuki sorumluluklarıyla ilgili hukuki düzenlemeler arasındaki yakınsama ve ıraksamalar tespit edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Bağımsız Denetim, Hile, Finansal Raporlama

Independent Auditor's Legal Responsibilities Regarding Fraudulent Financial Reporting: Us And Turkey Analysis

Abstract

The preparation of financial statements in a healthy manner, which have an important place in the development of corporate governance, depends on an effective independent audit mechanism. However, when the development process of the independent audit is considered, it can be seen that when the independent auditor's regulations on liability for fraudulent financial reporting are insufficient and then after a significant accounting scandal such as Enron and Parmalat, the Sarbanes-Oxley law and independent audit standards and the independent auditor's responsibilities for fraudulent financial reporting it is seen that a degree of legal interventions. As regards the subject of this study, theoretical studies going to be given places for liability for fraudulent financial reporting of the independent auditors in the literature, independent audit of the legal principles put forth in the leadership that the United States independent auditors of fraudulent financial reporting Turkey's independent auditors with relevant regulations and legal responsibility for the convergence and divergence between legal arrangements for legal liabilities for fraudulent financial reporting going to be determined.

Keywords: Independent Audit, Fraud, Financial Reporting

Hukuk Muhakemesinde Delil ve İspat Hukuku Açısından Elektronik Delil

Melike Yavuz Dalgıç

Öz

Bir delilin caiz olup olmaması ile onun nasıl takdir edileceği ayrı konuları ihtiva etmektedir. Teknolojinin hayatımızda işgal ettiği paydanın her geçen gün artması ile bıraktığımız “elektronik ayak izi” de büyümekte ve Hukukun gelişen yeni durumlara ayak uydurması gerekliliğini zorunlu kılmaktadır. Günümüzde gerek iş dünyası gerek günlük hayatta pek çok bilgi, bilgisayar veya benzeri elektronik cihazlarda oluşturulduğu ve saklandığı için, elektronik delillere her tür uyuşmazlıkta rastlanılabilmektedir. 12.01.2011 tarih ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu gereği “Taraflar, kanunda belirtilen süre ve usule uygun olarak ispat hakkına sahiptir.” denilmekle ispat hakkı kanuni dayanağını bulmakta ve yine anılan Kanun m. 199 gereği ise, elektronik ortamdaki veriler de belge niteliğinde kabul edilerek delil niteliğini haiz olabilmektedirler. Böylelikle her yeni gün kullandığımız, özellikle yerel ağ ve internet üzerinde çok sayıda noktadan geçerek karşı tarafa ulaşan e-posta veya anlık mesaj gibi veri paketleri ve daha nice elektronik belge, yargılama safhasında konu olmaya müsait unsurlardır. Hayatımızda bu kadar önemli bir yer taşıyan elektronik unsurların, uyuşmazlıklarda delil olarak kullanılabilmeleri, özellikle kanuni delil sistemini kullanan Türk Hukuk Yargısı gibi hukuk sistemlerinde, büyük ölçüde özel düzenlemelerin yapılması ile mümkün olabilmektedir. Bu sebeple ihdas edilen yeni hukuki düzenlemeler bizlere, incelemek üzere yeni kapılar açmaktadır. Amerika Birleşik Devletleri gibi delil serbestisi konusunda liberal sayılabilecek ülkelerin yargılama usullerinde, elektronik delillere uzun yıllardır başvurulmaktadır. Fakat unutmamak gerekir ki, elektronik verilerin bir uyuşmazlıkta delil olarak sunulup değerlendirilebilmeleri için, tüm delillerin sahip olmaları gereken temsil niteliğini taşıyor olmaları kurucu unsurdur. Böylelikle bir taraf yahut üçüncü kişi nezdindeki elektronik veriler, uyuşmazlıkların çözümü açısından diğer deliller gibi doğrudan doğruya delil değerine haiz olabilmektedir. Elektronik ortamda oluşturulan, iletilen ve saklanan verilerin ve bunların oluşturduğu belgelerin, hukuk yargılamasında nasıl delil olarak kullanılabileceği, mukayeseli hukuk paralelinde, çalışmamızın konusunu oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Elektronik Delil, Hukuk Yargılaması, İspat Hukuku

Electronic Evidence (E-Evidence) Concept From The Perspective Of Evidence Law In Civil Prosedure

Abstract

Whether or not a piece of evidence is permissible and how it is to be appreciated includes separate issues. The "electronic footprint" we have left with the everyday increase of the technology that our technology occupies in our lives is growing and the law requires the necessity of keeping up with new developments. Electronic disputes can be found in all kinds of disputes, as today's business world is created and stored in a lot of information, computers or similar electronic devices in everyday life. The electronic data in the hands of one party may have the value of evidence directly as in other evidence in terms of the solution of the dispute. According to the Law on Civil Law No. 6100 dated January 12, 2011, the right to prove is found by saying that "the parties have the right to prove in accordance with the time and procedure stated in its law" and the data in the electronic environment according to the mentioned law can be accepted as a document. Thus, data packages such as e-mails or instant messages that we use every day, particularly across the local network and across the Internet, across a large number of points,

and a much nicer electronic document are likely to be the subject of trial. The use of electronic elements with such a significant place in our lives as evidence in disputes is made possible by the implementation of large-scale special regulations in the legal systems such as the Turkish Law Judiciary, which uses the legal evidence system. New legal arrangements created for this reason open new doors for us to examine. In the judicial proceedings of countries such as the United States where liberty can be regarded as liberal in the liberty of the evidence, electronic evidence has been applied for many years. But it must be kept in mind that in order for electronic data to be presented and evaluated as evidence in a conflict, all evidence must have the necessary representation, that is, it must be in the nature of a judge to make a judgment on the reality of a fact. How the data generated, transmitted and stored in the electronic environment and the documents they create can be used as evidence in legal proceedings constitutes the issue of working in parallel with comparative law.

Keywords: Electronic Evidence, Civil Law, Law Of Evidence

İade Yasağı Olarak Siyasi Suçlar (Politische Straftaten Als Auslieferungshindernis)

Dr. Öğretim Görevlisi M.Emre Tulay

Öz

POLITISCHE STRAFTATEN ALS AUSLIEFERUNGSHINDERNIS Die Auslieferung ist ein Verfahren der internationalen Rechtshilfe bzw. eine Zusammenarbeit in Strafsachen. Damit wird eine wegen einer Straftatbegehung verfolgte Person von dem ersuchten Aufenthaltsstaat an die Behörden des ersuchenden Staates zum Zwecke der Strafverfolgung oder Strafvollstreckung übergibt. In diesem Bereich herrscht grundsätzlich das Antragsprinzip, solange der Vertrag überhaupt als Teil des Inlandsrechts gilt. Auf internationaler Ebene gibt es zahlreiche zwei- oder mehrseitige Auslieferungsverträge. Es gibt aber auch Fälle, dass zwischen dem ersuchenden und ersuchten Staat kein Vertrag vorliegt oder die Staaten nach der betreffenden Norm des Einzelfalls den Vorbehalt gemacht haben. Dann muss die Frage, ob ein Staat zur Auslieferung verpflichtet ist, nach dem jeweiligen innerstaatlichen Recht beantwortet werden. Im türkischen Strafrecht kommt zum Thema „Auslieferung“ das Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen zur Anwendung. Dieses Gesetz hat einige bestimmte Auslieferungshindernisse vorgesehen und eines von denen lautet „politische Straftaten“. Der Grundsatz der Nichtauslieferung bei politischen Delikten gehört heute zu den Standardklauseln der Rechtshilfe, dessen Wirkung als Auslieferungshindernis jedoch durch völkerrechtliche bzw. nationale Rechtsordnungen wesentlich eingeschränkt wird.

Anahtar Kelimeler: Auslieferung, Auslieferungshindernis, Politische Straftat, Zusammenhangstat, Internationale Rechtshilfe

İdari Denetim Eksikliklerinin Bir Sonucu Olarak İmar Barışı ve Sorunların Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Hatipoğlu

Öz

İdarenin çok çeşitli denetim alanlarından birisini de kaçak yapılaşma ile imara ve iskâna aykırılık oluşturmaktadır. Bu alandaki denetimin sahip olması gereken en önemli özellik ise denetimin kararlılığı ve sürekliliğidir. Bu özelliklerin yeteri kadar işletilememesi, ülkemizde zaman zaman idare ile vatandaşları karşı karşıya getirmekte sonrasında da affa yönelik yasal düzenlemelerin yapılmasına neden olmaktadır. Bu yasal düzenlemelerden sonuncusu 18.05.2018 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 7143 Sayılı Vergi Ve Diğer Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanunun 16. maddesiyle 3194 Sayılı İmar Kanununa eklenen geçici 16. madde düzenlemesidir. Düzenleme ile afet risklerine hazırlık kapsamında ruhsatsız veya ruhsat ve eklerine aykırı yapıların kayıt altına alınması ve imar barışının sağlanması amacıyla Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ve yetkilendireceği kuruluşlara başvuru yapılması halinde başvuruya konu yapının mülkiyet durumu ile yapısal özelliklerinin kayıt altına alınması amaçlanmıştır. Hukuka aykırı imar ve iskân uygulamalarının affedilmesi ya da bazı şartların yerine getirilmesi kaydıyla vatandaşla idare arasında barış sağlanması, hem güncel hem de geleceğe yönelik çeşitli sorunları da beraberinde getirmektedir. Af kapsamındaki yapılar, hukuken yasadışı ve özellikle anayasanın kamu kaynakları, kıyı, doğal çevre ve ormanların korunmasına ilişkin temel maddelerini de yakından ilgilendirmektedir. Çalışmamızda yaklaşık on üç milyon yapıyı kapsamına alan son imar affının, bugüne kadar ki denetim eksikliklerinin bir sonucu olduğu kanıtlanarak, kapsamı, uygulama esasları açıklanacak ve nihayetinde de ortaya çıkabilecek sorunlar tartışılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: İmar Affı, İmar Barışı, Denetim, Kaçak Yapı, Çevre Koruma

İdari Yargıda İstinaf Kanun Yolu İle Getirilen Yenilikler ve Uygulamadaki Sorunlar

Dr. Hüseyin Bilgin

Öz

İdari işlemlerin hukuka uygunluk denetimi idari yargı yerleri aracılığıyla yapılmaktadır. İdari işlemlerin hukukilik denetimi 1982 yılına kadar tek dereceli yargılama ile Danıştay tarafından yerine getirilmekte iken 1982 yılından sonra iki dereceli yargılamaya geçilmiştir. İki dereceli yargılamada, ilk derecede idare ve vergi mahkemelerince verilen kararlara karşı temyiz için Danıştay'a, itiraz için ise bölge idare mahkemesine başvurulmaktaydı. Bölge idare mahkeme kararlarına karşı temyiz yoluna gidilememekteydi. 20.07.2016 tarihinden itibaren uygulanmaya başlayan istinaf kanun yolu ile birlikte, idari işlem ve eylemlerin denetiminde üç dereceli yargılamaya geçilmiştir. İlk derece yargı yerleri olan idare ve vergi mahkemelerince verilen kararlara karşı istinaf kanun yolu getirilmiştir. İstinaf kanun yolunda bölge idare mahkemesince verilen kararlardan bir kısmına karşı da Danıştay'a temyiz kanun yolu düzenlemiştir. Çalışmada istinaf kanun yolu ile birlikte getirilen yeniliklerin neler olduğu anlatılmıştır. İstinaf kanun yolunun yargılama sürelerine etkisi, istatistiksel verilerden yararlanılarak ifade edilmiştir. Ayrıca iki yıllık uygulama süresince ortaya çıkan sorunlar ile bu sorunların çözümü için görüş ve önerilere yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İstinaf, İdari Yargı, İstinaf İstatistiği

Novelties In The Administrative Jurisdiction Brought By The Intermediate Appeal System And Problems In Practice

Abstract

The judicial review of administrative acts is carried out by administrative courts. While the legality review of the administrative acts was carried out in a single-instance system by the State Council until 1982, after 1982, a two-level jurisdiction was implemented. In this system, appeals against the decisions of administrative and tax courts of the first instance were made before the State Council, while actions of objections were filed before the regional administrative courts. Against the decisions of the regional administrative courts could not be appealed. With the system being implemented since July 20th, 2016 the review of administrative acts and actions has become subject to a three-level jurisdiction. The right of intermediate appeal before the regional administrative courts against the decisions of administrative and tax courts of the first instance has been regulated. Also the right of appeal before the State Council against some decisions of the regional administrative courts has been regulated. In this study, the novelties brought by the intermediate appeal system have been addressed. The effect of the intermediate appeal on the duration of lawsuits has been discussed based on statistical data. Additionally, problems which occurred during the two-years long practice, and views and recommendations to overcome such problems have been included.

Keywords: Intermediate Appeal, Administrative Trial, Statistical Intermediate Appeal

İdari Yargılama Usulünde Yürütmenin Durdurulması Müessesesi

Dr. Yunus Eraslan

Öz

İdareler kamu hizmetini yerine getirirken idari işlemler tesis ederler. İdari işlemler kural olarak tesis edildikleri andan itibaren yürürlüğe girer ve uygulanır. İdari işlemlerin iptali istemiyle idari dava açılması da, işlemlerin yürütmesini kendiliğinden durdurmaz. İptal davasında idari yargı mercilerinden işlemin yürütmesinin durdurulması istenebilir. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunun 27. maddesine göre, işlemin yürütmesinin durdurulması için, idari işlemin uygulanması halinde telafisi güç ve imkânsız zararların doğması ve işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartlarının birlikte gerçekleşmesi gerekmektedir. İdari işlemlerin yürütmesinin durdurulması şartlarıyla ilgili kanunda çeşitli değişiklikler yapılmıştır. Bu çalışmada, idari işlemlerin yürütmesinin durdurulması uygulama örnekleriyle ele alınmıştır. İlk derece mahkeme kararlarına karşı kanun yoluna başvurulması halinde, mahkeme kararlarının yürütülmesinin durdurulması müessesesi de incelenmiştir. İdari işlemlerin yargısal denetiminde, yürütmeyi durdurma koşullarının hak arama özgürlüğünü kısıtlayıp kısıtlamadığı ve yürütmeyi durdurma istemleri üzerine verilen kararlara karşı itiraz yollarının etkinliği konusu da ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yürütmenin Durdurulması, İdari Yargılama, İdari İşlem.

The Institution Of Suspension Of Execution In Administrative Trial Procedure

Abstract

Administrations issue administrative acts when carrying out public services. Administrative acts, as a rule, enter into force and are executed as soon as they are issued. Filing an administrative suit requesting the revocation of the administrative acts does not automatically terminate the execution of these administrative acts. However, the suspension of execution may be requested when filing a suit of rescission. According to Art. 27 of the Law No. 2577 on the Administrative Trial Procedure, to suspend the execution, two conditions have to be met: damages which are hard or impossible to recover must occur in case of the execution of the administrative act, and the administrative act must be clearly violating law. There have been different amendments to the law regarding the conditions for the suspension of execution of administrative acts. In this study, suspension of execution of the administrative acts has been discussed together with application examples. Also studied was the institution of suspension of execution, in case of appeals against the decision of a court of first instance. Whether the conditions of the suspension of execution in the scope of judicial review restrict the right to legal remedies and the effectiveness of contention of unconstitutionality against decisions regarding suspension of execution were other topics which have been discussed.

Keywords: Suspension Of Execution, Administrative Trial, Administrative Act.

İş Hukukunda İkale Sözleşmesi

Dr. Öğretim Üyesi Nihat Seyhun Alp

Öz

Anayasamızda güvence altına alınan sözleşme özgürlüğü uyarınca belirli süreli veya belirsiz süreli olan bütün iş sözleşmeleri tarafların anlaşmasıyla her zaman sona erdirilebilir. İşçi ve işverenin aralarındaki iş sözleşmesini sona erdirmeye yönelik olarak yapılan bu sözleşmeye İkale Sözleşmesi denilmektedir. İşçi ve işverenin ikale sözleşmesi ile aralarındaki iş sözleşmesini sona erdirmesi fesih sayılmaz. Bu nedenle iş sözleşmesinin feshine bağlanan hukuki sonuçlardan işçi yararlanamaz. İkale sözleşmesinin bu sonucunda da anlaşılacağı üzere bu sözleşme, işveren yararınadır. Zayıf olan işçiyi güçlü olan işveren karşısında korumayı hedefleyen İş Hukuku, ikale sözleşmelerinin işçi aleyhinde doğan sonuçlarından dolayı bu sözleşmeler ile yakından ilgilenmektedir. Yargıtay da geçerli bir ikale sözleşmesinde işçinin özgür iradesini, işverenin işçiyi ikalenin sonuçları hakkında bilgilendirmesini ve işçiye bu sözleşme ile makul bir yarar sağlanmasını aramaktadır. Benzer durum İngiltere ve Almanya hukuk sistemlerinde de mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: İkale, İkale Sözleşmesi, Bozma Sözleşmesi

İş Sözleşmesi Serbestisi ve Zorunluluk Kavramı

Dr. Öğretim Üyesi Özgür Başıyigit

Öz

Sözleşme serbestisinin anayasal dayanağın da ötesinde hukukun temel ilkeleri arasında varolan bir gereklilik olduğu inkar edilemez. Bu hususun bir alt boyutu kapsamında değerlendirilebilecek olan iş sözleşmesi serbestisinin de önemli bir çerçeveye tabi olduğu aşikardır. Bununla birlikte iş sözleşmesi serbestisinin tabi olduğu sınırların boyutunun ne olması gerektiği önemli bir tartışma konusudur. Şekil serbestisi, taraf serbestisi, içerik serbestisi ve hatta son verme serbestisi anlamında ne tür bir düzey oluşturulması gerektiği konusunda liberal görüşler mi yoksa müdahaleci yaklaşımlar mı hakim olmalıdır? Bu düzey belirlenirken toplumsal beklentilere mi ağırlık verilmelidir; yoksa ekonomik talepler mi ön plana çıkarılmalıdır sorusunun cevabı son derece önemlidir. İş hukukunun karma hukuk vasfı da dikkate alındığında tüm bu sorulara verilebilecek en doğru cevabın işçi-işveren-devlet üçlüsünün sosyo-ekonomik çıkar ve menfaatlerinin kesişim kümesinde yer aldığı açıktır.

Anahtar Kelimeler: Küreselleşme, İstihdam, Serbesti

Freedom Of Labor Contract And The Concept Of Must

Abstract

It can not be denied that the liberty of the Convention is a requirement existing between the basic principles of law beyond the constitutional basis. It is obvious that the freedom of employment contract, which can be assessed in the context of a sub-dimension of this subject, is also subject to an important framework. However, what is the dimension of the boundaries to which the freedom of labor contract is subject is an important debate. Should liberal views or interventionist approaches dominate the level of liberty, party liberty, content liberalization, and even the level of liberty to release? When this level is set, it should be emphasized on social expectations; or the economic demands should be brought to the forefront of the question is extremely important. When the mixed law of labor law is taken into consideration, it is obvious that the right answer to all these questions is at the intersection of the socio-economic interests and interests of the triad of workers, employers and the state.

Keywords: Globalization, Employment, Freedom

İş Yargılamasında Zorunlu Arabuluculuk Uygulaması

Dr. Öğretim Üyesi Hakan Cindemir

Öz

Uyuşmazlıkların çözümü anlamında özel kurallara tabi olması sebebiyle ayrı bir yargılama usulüne sahip olan iş yargılamasına ilişkin, birçok farklı ülkede, değişik uygulamalar söz konusudur. 7036 sayılı İş Mahkemeleri Kanunuyla birlikte, dava şartı olarak Türk iş yargılama hukukuna getirilen zorunlu arabuluculuk kurumu da farklı uygulamalarıyla çeşitli hukuk sistemlerince düzenlenmiştir. Menşei Amerika Birleşik Devletleri olan arabuluculuğun çıkış ilkelerinden biriside gönüllüktür. Buna rağmen Türkiye ve Almanya gibi bazı ülkelerdeki uygulamalarda yargı yoluna başvurmak için arabuluculuğun ön koşul olarak düzenlendiği görülmektedir. Zorunlu arabuluculuk uygulamasının, ortaya çıkış ilkelerinden olan gönüllülük prensibinin terk edilmiş olması doktrinde tartışılmasına yol açmıştır. Yargı yükünün azaltılmasını sağladığı ve bu itibarla usul ekonomisine katkısının önemli olduğunu savunan görüşlerin yanı sıra, aksi yönde gönüllü tahkimin yaratacağı pozitif etkilerin zorunlu arabuluculukta ortadan kalkacağı, delil ikamesinin zorlaşacağı ve daha az masraflı çözüm amaçlanırken tam tersine çözümün uzayabileceği görüşleri ileri sürülmüştür. Çalışmamızda, ülkemizde dava şartı olarak kabul edilen zorunlu arabuluculuk kurumunun yapısı ve özellikleriyle, ulusal ve uluslararası alandaki uygulamaları, iş muhakemesinin kendisine özgü niteliği ve aynı doğrultuda usul hukuku kuralları çerçevesinde dava şartı kavramı hukuki alt yapısıyla birlikte incelenmektedir. Bu doğrultuda yargı ve arabuluculuk süreçlerinin olumlu ve olumsuz sonuçlanma ihtimali karşısında dava şartı yapısının sistematik etkisi de doktriner ve içtihadi düzeyleriyle yansıtılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Arabuluculuk, Zorunlu Arabuluculuk, İş Muhakemesi, Sosyal Taraflar, Usul Ekonomisi

Karar İncelemesi- Ceza Hukukunda Meşru Savunma ve Haksız Tahrik Ayırımı

Arş.Gör. Şeyda Altuntaş Yıldız

Öz

Ceza hukukunun temel inceleme konusunu oluşturan “suç” olgusunun ne olduğu ve nedenleri uzun yıllardır araştırılan meselelerdir. Yakın zamana kadar bu araştırmalar fail ve suç fiili kavramları üzerine yoğunlaşırken mağduru göz ardı etmiştir. Mağdurun suçun işlenmesindeki rolü ve sorumluluğu viktimoloji biliminin ortaya çıkışıyla gündeme gelen konulardır. Mağdurun gerçekleştirdiği veya gerçekleştirmeye devam ettiği haksız bir saldırı nedeniyle failin suç işlemesi durumunda faile ceza verilip verilmeyeceği ya da cezasından indirim yapılıp yapılmayacağı meseleleri meşru savunma ve haksız tahrik kurumlarının ortaya çıkmasına yol açmıştır. Ceza hukuku tarihinin en eski kurumlarından biri olan meşru savunma TCK’da hukuka uygunluk nedenlerinden biri olarak kabul edildiğinden CMK m. 223/2-d uyarınca somut olayda meşru savunma bulunması durumunda fail hakkında beraat kararı verilecektir. Meşru savunmaya oranla daha yeni bir kavram olan haksız tahrik düzenlemesine göre, haksız bir saldırı nedeniyle iradesinde hiddet veya şiddetli elem meydana gelen kişinin bu psikolojik buhran altında suç işlemesi durumunda tahriki oluşturan haksız saldırının ağırlığına göre cezasından indirim yapılması gerektiği kabul edilmektedir. Dolayısıyla bu iki kurum, mağdurun haksız saldırısının varlığı şartını aradığından uygulamada birbirine çokça karıştırılmaktadır. Bu nedenle bahsi geçen düzenlemelerin şartlarının incelenerek uygulamada rastlanan hatalı yorumlara değinmek gerekecektir.

Anahtar Kelimeler: Haksız Tahrik, Meşru Savunma, Haksız Fiil.

Karşılaştırmalı Bir Yaklaşım: Fransız ve Türk İdari Yargılama Hukukunda İvedi Yargılama Usulü

Doç.Dr. Bayram Keskin

Öz

İdari yargının görev alanına giren bir kısım konularda, hak kaybının önlenmesi ve yargısal denetimin etkinliğinin korunması amacıyla genel idari yargılama usulü kurallarının uygulanması yeterli olmamaktadır. Bu nedenle, Türk idari yargısının temel aldığı Fransız idari yargılama hukukunda özel bir yargılama usulü olarak ivedi (seri) yargılama usulü (référé) getirilmiştir. Bu yargılama usulünde, başta yargılamaya yönelik süreler olmak üzere idari yargılama kanununda öngörülen genel yargılama usullerinden farklı kurallar öngörülmüştür. Türk idari yargısında ise 2014 yılından bu yana uygulanmaya başlanılan ivedi yargılama usulünün, amaç ve yöntemi bakımından Fransız modeline benzerlik gösterdiğini ve başarılı bir yöntem olduğunu söylemek güçtür.

Anahtar Kelimeler: İdari Yargı, İvedi Yargılama Usulü, Yürütmenin Durdurulması, İdari Yargılama Usulü Kanunu.

Karşılaştırmalı Yükseköğretim Çalışmaları Çerçevesinde Kanada’da Hukuk Eğitimi

Arş.Gör. Azer Ebru Mutlu

Öz

Globalleşen dünyada yükseköğretim çalışmalarının da globalleşmesi, yerelde mevcut yükseköğretim çalışmalarının dünya standartlarına ulaşarak güncelleşmesi açısından yükseköğretim çalışmalarının karşılaştırmalı incelenmesini gerektirir. Yükseköğretimin hukuk eğitimi ayağında, ulusal hukuk sistemlerine hâkimiyetin yanı sıra karşılaştırmalı hukuk alanında çalışmaların yapılmasının zorunlu haldedir ve uluslararası hukukun da iyi bilinmesi gerekir. Ulusal hukuk sistemlerinin iyi şekilde kavranıp geliştirilmesi ve bunun pratiğe hatasız şekilde dökülebilmesi o toplumun hukuk ve hak arama özgürlüğünü ve hukuka olan inancını ve adil yargılanma hakkının işlerliğini doğrudan etkiler. Hukuk sistemlerinin hukuk uygulayıcısı olan hukukçulara hakkıyla öğretilmesi ve bu değerlerin en iyi şekilde sindirilebilmesi için hukuk eğitiminin yöntemi, kalitesi ve verimliliği hayatidir. Dünyada gelişmişlik düzeyi ve üniversitelerinin dünya sıralamasında ön sıralardaki yeriyle dikkat çeken Kanada, Anglo Sakson hukuk sistemini benimsemiştir. Federal yapıya sahip ve çok kültürlü toplum yapısıyla dünyada sayılı gelişmiş ülkelerden biridir. On birinci yüzyıldan beridir, Türkiye’de alışagelmış hukuk sisteminden farklı bir hukuk sistemi işleten Kanada, kendi geleneğine uygun olarak, olgun hukukçuların hayatın içinden yetişmeleri öncelik edinmiştir. Bunu sağlamak için profesyonel okul ilan ettiği hukuk fakültesi eğitimini ve yükseköğretim çalışmalarını dünya standartlarının üstüne çıkartmayı hedef edinmiştir. Her ne kadar belli başlı hukuk sistemleri arasında temel farklılıklar olsa da, bir hukuk sisteminin işleyişindeki başarının temelinde yatan gerçeğin kaliteli, yeterli ve dünya standartlarında bir hukuk eğitimi olduğu artık yadsınamaz. Kıta Avrupası hukuk sistemini benimsemiş Türkiye’de karşılaştırmalı çalışmalar çerçevesinde diğer sistemlerin ve bu sistemlerin hukuk eğitiminin irdelenmesi, Türkiye’de hukuk eğitiminin ve hukukçuların ufkunu açmak için bir fırsattır. Bunu yaparken de hukuk eğitimlerinin verimliliğini arttırmak için karşılaştırmalı yükseköğretim çalışmalarına önem ve ağırlık verilmelidir. Buna istinaden hem farklı bir hukuk sisteminden hem farklı bir idari sistemden hem de farklı bir gelişmişlik düzeyinden gelen çok kültürlü Kanada’nın yükseköğretim öğretim çalışmaları kapsamında hukuk eğitiminin incelenmesi yerinde bir örnek olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Karşılaştırmalı Yükseköğretim Çalışmaları, Hukuk Eğitimi, Türkiye’de Hukuk Eğitimi, Kanada’da Hukuk Eğitimi

Katılım Sigortacılığı

Dr. Öğretim Üyesi Serdar Demirci

Öz

İnsanoğlunun sosyo-ekonomik gelişimine paralel olarak, kendisini güvende hissetme eğilimi, zaman içinde ekonomik değerleri de kapsar hale gelmiş ve tarihsel süreçte farklı isim ve uygulama biçimleriyle evrimleşen “sigorta” kavramını doğurmuştur. Bir risk transfer metodu olarak geleneksel sigortacılık uzunca bir geçmişe sahiptir. Batıya nazaran İslam toplumlarındaki görece daha geç gerçekleşen ilerleme ve refah düzeyindeki artış, sigortacılığa da İslami bir bakış açısı kazandırmıştır. Konvansiyonel sigortacılığın çoğu prensibinin İslami felsefeyle örtüşmemesi, sigortacılığı İslami kaidelere göre yeniden şekillendirme ihtiyacını doğurmuştur. Bunun paralelinde klasik sigortanın risk transferi yerine, risk paylaşım odaklı farklı bir uygulama modeli geliştirilmiştir. Uluslararası terminolojiyle takafül sigortacılığı, bilhassa körfez ülkeleri ile bazı Güneydoğu Asya ülkelerinde köklü bir geçmişe sahip olmasına karşın; ülkemizde geçen yıl yayımlanan bir yönetmelik ile yasal alt yapıya kavuşturulmuştur. Bu kapsamda bildirde özetle, tarihsel süreci ile katılım sigortacılığına ve ülkemizdeki mevcut duruma ışık tutulmaya gayret edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İslami Sigorta, Tekafül, Karşılıklı Sigorta, Sigorta Kooperatifçiliği, Katılım Sigortacılığı

Participation (Islamic) Insurance

Abstract

In parallel with the socio-economic development of human beings, the tendency to feel secure has also been covered the economic values over time, and caused the concept of “insurance” evolving with different forms of names and applications in the historical process. As a risk transfer method, conventional insurance has a long history. The relatively late increase in developments and welfare in the Islamic societies in comparison to the West has given insurance business a point of Islamic view. Most principle of the conventional insurance does not comply with the Islamic philosophy, thus it is created the need to reshape insurance business according to the Islamic precepts. Accordingly, a different application model focused on risk sharing has been developed, instead of the risk transfer in classical insurance. Although takaful insurance with international terminology has a long history especially in the Gulf States and some Southeast Asian countries; it has been brought to legal infrastructure with a regulation published last year in our country. In conclusion, it is tried to provide an insight the participation insurance with its historical process and the current situation in our country in this paper.

Keywords: Islamic Insurance, Takaful, Mutual Insurance, Insurance Cooperation, Participation Insurance

Kiracının Kira Sözleşmesinden Cayma Hakkı

Dr. Öğretim Üyesi Pelin Karaaslan

Öz

6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun ile iş yeri dışında kurulan sözleşmeler ve mesafeli sözleşmeler bakımından genel olarak tüketiciye bir cayma hakkı verilmiş olmak ile birlikte, İş Yeri Dışında Kurulan Sözleşmeler Yönetmeliği m.2/II-c ve Mesafeli Satış Yönetmeliği m.2/II-e hükümleriyle, “konut kiralama” hususu her iki yönetmelik kapsamından da çıkarılmıştır. Bu durumda örneğin, tüketici sıfatını haiz bir kiracının sadece e-mail, telefon gibi uzaktan iletişim vasıtalarını kullanarak ve kiralanan konutu önceden hiç ziyaret etmeden akdettiği bir kira sözleşmesinden cayması, taraflar cayma hakkını aralarında açıkça kararlaştırmadıkça mümkün olmayacaktır. Ya da örneğin kiralayan, kiracının oturduğu yere aniden gelse ve kira bedelinin arttırıldığına dair yeni bir sözleşmeyi kapıda kiracıya alelacele imzalatsa, kiracı yine TKHK’nın getirdiği cayma hakkından yararlanamayacak ve sözleşmenin iptalini ancak icrası nispeten zor olan genel hükümler üzerinden sağlamaya çalışacaktır. Bu hususlar, tüketicinin korunması açısından hakkaniyete aykırı bir boşluk yaratmaktadır. Her şeyden önce, konut kiralamanın kanunla değil de yönetmelikler vasıtasıyla iş yeri dışında kurulan sözleşmelerin ve mesafeli sözleşmelerin kapsamı dışında tutulması, kanunda yer almayan tüketici aleyhine bir düzenlemenin yönetmelik ile getirilmesi sonucunu doğurmuştur. Bu durum hukuk sistematığı ile bağdaşmaz. Her ne kadar konu ile ilgili Avrupa Birliği Direktifleri de konut kiralamayı kapsam dışında bırakmışsa da buradaki amaç farklıdır. İş yeri dışında kurulan sözleşmeler ve mesafeli sözleşmeler hakkındaki direktifler kural olarak üye devletler açısından tam uyum zorunluluğu getiren, yani üye devletlerin iç hukuklarında tüketici açısından daha az ya da daha çok koruma getirilmesini düzenleyemeyecekleri hükümlerdir. Konut kiralamanın direktifler dışında tutulması ise üye devletlere, tüketicinin daha lehine olabilecek düzenlemeler getirme imkânı tanımıştır. Nitekim örneğin Almanya, bu hususu gözetmiş ve direktifleri iç hukukuna aktarırken tüketici niteliğindeki kiracıya da cayma hakkı tanımıştır. Ülkemizin, AB müktesabına uyum gözetmek isterken teknik açıdan yarattığı bu haksız durum, tüketici olan kiracının hakları da gözetilerek düzeltilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Tüketici Hukuku, Cayma Hakkı, Kira Sözleşmesi, Mesafeli Satış, Kapıdan Satış

KKTC Hukuku'da Basın Yoluyla Yapılan Hakaret ve Sövmeden Kaynaklanan Haksız Fiil Sorumluluğu

Araştırmacı Emir Ali Gürler

Öz

KKTC Hukuku'nda, basın yoluyla yapılan hakaret ve sövme Haksız Fiil Yasası m. 18'de yayın yoluyla zem ve kadih olarak düzenlenmiştir. Yasaya göre yayın yoluyla yapılan zem ve kadih, herhangi bir diğer kişiye bir cürüm isnadında bulunan; herhangi bir diğer kişiye kamu görevinde suihalde bulunduğunu isnat eden herhangi bir diğer kişinin mesleği, ticari işi, zanaatı, işi, meşguliyeti veya, makamı veya mevkii yönünden doğal olarak şöhretine zarar vermeye veya şöhretini zedelemeye veya haleldar etmeye yönelik; veya herhangi bir diğer kişiyi genel nefret, aşağılanma ve istihzaya maruz bırakması muhtemel; veya herhangi bir diğer kişiyi, başkalarının ondan kaçınmasına veya uzak durmasına sebep olması muhtemel herhangi bir malzemenin veya ifadenin baskı, yazı, boyanmış şey, resim, maket (effigy), jest veya mimik, söylenen sözler veya başka seslerle veya telsiz telgrafla yayınlamak dahil herhangi başka bir yoldan yayımlanmasından ibarettir (m. 18). Burada, KKTC Anayasası tarafından da güvence altına alınan basın özgürlüğü kullanılırken karşı tarafa zarar verilmesinin önlenmesi önem arz etmektedir. Yerleşik Mahkeme İçtihatlarına göre, “dedikodu” ya da kulaktan duyma bilgiyle yapılan yayın zem ve kadih oluşturması kaçınılmazdır. Çalışmamızda, zem ve kadihe ilişkin yasal düzenlemeler mahkeme kararları da dikkate alınarak incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Özgürlük, Basın, KKTC Hukuku, Anayasa

Responsibility For Torture In The Turkish Republic Of Northern Cyprus

Abstract

In the TRNC Law, insults and swearings made through the press Act of Torts. In 18, it was organized as a zem and a kadih by broadcasting. According to the law, the broadcast is made through broadcast and the judge is found on the basis of a crime on any other person; business, occupation, occupation, position or position of any other person who claims to have been a victim of any other person in public office, to damage reputation or damage reputation; or to expose any other person to general hatred, humiliation and resignation; including, without limitation, printing, writing, painting, painting, effigy, gesture or gesture, utterances or other sounds, or by radio telegraphy, of any material or statement likely to cause any other person to circumvent or abstain from, is published in a way (Article 18). Here, while the freedom of the press, which is also guaranteed by the Constitution of the TRNC, is used, it is important to prevent harm to the other side. According to the case law of resident courts, it is inevitable to create a rumor or a god with a "rumor" or a rumor. In our work, the legal arrangements regarding the courts and the courts will be examined taking into account the court decisions.

Keywords: Trnc Law, Press, Freedom, Constitution

Konkordato Geçici Komiseri

Dr. Öğretim Üyesi Levent Börü

Öz

Konkordato, bir borçlunun proje ile yaptığı teklifin Kanun'da (İİK m. 302) öngörülen nitelikli çoğunlukta alacaklıları tarafından kabul edilmesi ve yetkili makamca tasdik edilmesi sonucu, vadesi geldiği hâlde ödeyemeyen veya vadesinde ödeyememe tehlikesi altında bulunan herhangi bir borçlu, vade verilmek veya tenzilat yapılmak suretiyle borçlarını ödeyebilmek teklifi doğrultusunda ve kendisine uygun koşullar çerçevesinde ödenmesini, yeniden yapılandırılmasını, mali durumunun düzeltilmesini veya iflasa tabi bir kimse ise muhtemel bir iflastan kurtulmayı sağlayan icra ve iflas hukukuna ait iyileştirici bir kurumdur (İİK m. 285/1). 05.03.2018 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan ve yürürlüğe giren İcra ve İflas Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun ile Kanunda konkordato geçici komiseri kurum olarak hükme bağlanmıştır. Mahkeme, geçici mühlet kararıyla birlikte konkordatonun başarıya ulaşmasının mümkün olup olmadığının yakından incelenmesi amacıyla konkordato geçici komiseri görevlendirir. Komiserin en önemli görevleri, konkordato projesinin tamamlanmasına katkıda bulunmak, borçlunun faaliyetlerini denetlemek, alacaklılar kurulunu konkordatonun seyri hakkında bilgilendirmektir (İİK m. 290).

Anahtar Kelimeler: Konkordato, Adi Konkordato, Konkordato Geçici Komiseri, Geçici Mühlet

Maden Arama-İşletme Ruhsatlarının İptalinin Yargısal Denetimi

Arş.Gör. İlknur Cesur - Dr. Öğretim Görevlisi Yavuz Güloğlu - Arş.Gör.Dr. Alper Bulut

Öz

Yürütülmekte olan madencilik faaliyetleri için mer'î Maden Kanunu, Maden Kanunu Uygulama Yönetmeliği ve Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği ve izin gerektiren alanlara özgü kanun hükümlerine bağlı kalınarak ruhsat alınması gerekmektedir. Madencilik faaliyetlerine izin verilmesine yönelik idarenin ruhsat vermesi faaliyeti idari işlem niteliğindedir. Aynı şekilde mevzuatta yer alan iptal gerekçelerinin meydana gelmesi halinde idare tarafından ruhsat iptali yaptırımı da idari bir işlem mahiyetindedir. İdare tarafından ruhsatın iptali işlemine yönelik gerekçeler, madenlere yönelik zaman içinde yapılan düzenlemelerle değişim göstermektedir. Ülkenin ekonomik, sosyal ve siyasal değişim ve gelişimlerine paralel olarak yapılan değişiklikler sonucu ortaya çıkan uyumsuzlukların çözülmesi görevi idari yargının görev alanına girmektedir. Mevzuatta yoruma açık bırakılan hükümler üzerinde takdir yetkisini kullanmaya yetkili idare tarafından tesis edilen işlemin hukuka uygunluğunu denetlemekle görevli olan yargının kararları doktrinde ve hukukta yer alan boşlukların doldurulması adına önem taşımaktadır. Küreselleşme ile birlikte birçok yönetim anlayışının değişmekte olduğu bilinen bir gerçektir. Bu durumda madencilik faaliyetlerinin de yürütülmesi, denetlenmesi ve yaptırımlarında değişikliklere gidilmesi kaçınılmazdır. Ancak bir idari işlem olan ruhsatın iptali yaptırımı hususunda yargının tutumu ve madencilikle alakalı bu hususta yapılan düzenlemeler doktrinde eksik görülen ve detaylı çalışmalara ihtiyaç duyulan bir konudur. Bu çalışmada madencilik faaliyetlerinde, hangi durumlarda ruhsat iptali yaptırımının uygulandığı ve bu işlemlerin yargısal denetimine yönelik temyiz süzgecinden geçmiş idari yargı kararları incelenmiştir. Yargısal kararların mevzuatta yapılan değişiklikler üzerine etkisi ve yapılan değişikliklerin; ülkenin ekonomik, sosyal ve siyasal açıdan yaşadığı değişim ve gelişimlerle karşılıklı etkileşimi üzerine görüşler ve öneriler getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Madencilik, Ruhsat, İptal, İdari Yargı

The Judicial Review Of Mining Permit-Business License Cancellation

Abstract

For the mining activities it is necessary to obtain license in accordance with the provisions of the current Mining Law, the Mining Law Implementing Regulation and the Mining Activities Permit Regulation and the provisions of the laws specific to the areas requiring permission. The reason for the cancellation of the license by the Administration is changing with the arrangements made over time for the mines. In the legislation in which changes are made in parallel with the economic, social and political changes and developments of the country, the task of resolving the disputes is duty of the administrative courts. It is important for the court to make judgements on the judgements of the judiciary charged with supervising the lawfulness of the process established by the competent authority to exercise its discretion over the provisions open to interpretation in the legislation and to fill the gaps in the law. Along with globalization, it is fact that understandings of many management systems are changing. In this case, it is inevitable for certain changes in the conduct of mining activities, supervision and sanctions. However, attitude of the judiciary about the license revocation that is an administrative act, and the arrangements made in this issue, are missing in doctrine. In this study, the administrative judicial decisions of the mining activities, in which cases the cancellation of the license was applied and appealed for judicial

control of these proceedings were examined. Opinions and suggestions have been made on the mutual interactions with the changes and developments.

Keywords: Mining, License, Cancellation, Administrative Jurisdiction

Mahkemeye Başvurma Hakkı Kapsamında Tam Yargı Davalarındaki Yargı Harçları ve Vekalet Ücretlerine İlişkin Bir Değerlendirme

Doç.Dr. Gül Üstün

ÖZ

İdari dava türlerinden biri olan tam yargı davaları, idarenin işlem veya eylemlerinden dolayı hakları muhtel olanlar tarafından açılan davalar olarak tanımlanmaktadır. Bu davalar, özel hukuktaki edim davasına benzetilmekte, hakkın yerine getirilmesini; uğranılan zararın tazminini konu almaktadırlar. Ülkemizde tam yargı davasının açılabilmesi için öngörülen yargı harcı ve dava sonucunda hükümlenacak vekalet ücreti dava konusu edilen tazminat miktarı üzerinden hesaplanmakta; nisbi olarak belirlenmektedir. Dava konusu tazminat miktarının yüksek olması durumunda ise, ödenecek yargı harcının ve vekalet ücretinin de yüksek bir meblağa tekabül etmesi, kimi zaman kişilerin dava açamamasına veya dava açmaktan vazgeçmesine neden olabilmektedir. Vekalet ücretinin veya yargı harcının yüksek bir meblağ olması nedeniyle kişilerin dava açamaması veya dava açmaktan vazgeçmesi ise Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM)'nin çeşitli kararlarında, "mahkemeye başvurma hakkı" kapsamında incelenmiştir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi' nin 6. maddesinde düzenlenen "adil yargılanma hakkı" da öncelikli olarak "mahkemeye başvurma hakkı"nı kapsamaktadır. Bu kapsamda Türk yargı organları tarafından da vekalet ücreti ve yargı harcının yüksekliği, nisbi olarak belirlenmesi, "mahkemeye başvurma hakkı" kapsamında değerlendirilmiştir. Ancak, Anayasa Mahkemesi' nin bireysel başvuru kararlarında ve Danıştay' ın içtihatlarında meselenin ağırlı olarak vekalet ücreti bakımından ele alındığı görülmektedir. Oysa ki, yargı harcının yüksek bir meblağ ödemeyi gerektirmesi de, kişilerin mahkemeye başvurma haklarını ihlal edebilecek nitelikte olup, nisbi yargı harçları da aynı sonuca neden olabilmektedir. Anılan nedenle, söz konusu yargı kararları emsal teşkil edebilecek nitelikte ise de, asıl olan meselenin kati ve kesin çözümünü sağlayacak yasal düzenlemelerin yapılması olup, tam yargı davalarında talep edilecek yargı harcının ve hükümlenacak vekalet ücretinin, dava konusu edilen tazminat tutarından bağımsız olarak belirlenmesi veya bu tutarlara bir üst sınır getirilmesi mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Tam Yargı Davası, Mahkemeye Başvurma Hakkı, Adil Yargılanma Hakkı, Yargı Harcı, Vekalet Ücreti

Marka Hukukumuz İçin Yeni Bir Kavram: Pozisyon Markaları

Doç.Dr. Burçak Yıldız

Öz

Pozisyon markası kavramı, belirli bir işaretin markanın ilişkin olduğu tüm malların aynı bölümüne ve aynı şekilde yerleştirildiği markaları ifade etmektedir. Geleneksel olmayan marka türlerinden biri olan bu marka türü, Avrupa Birliği mevzuatında ilk kez 2017’de düzenlenmiştir. Söz konusu kavram günümüzde Birlik Markasına İlişkin 2018/626 sayılı Uygulama Tüzüğü m. 3.3.d ile düzenlenmektedir. Anılan marka türünün en ünlü örnekleri Adidas’ın üç şeritten oluşan pozisyon markası ile -niteliği tartışmalı olmakla birlikte- Christian Louboutin’in kırmızı tabanlı kadın ayakkabısı şeklindeki markasıdır. 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu’nda (SMK) pozisyon markası düzenlenmemiştir; bununla birlikte markanın tanımına ilişkin SMK m. 4 hükmü, bu tür markaların da Türk Patent ve Marka Kurumu’na tescil edilebilmelerine olanak sağlayacak derecede geniş biçimde kalem alınmıştır. Pozisyon markalarının Birlik (eski adıyla Topluluk) markası olarak tescili, EUIPO (eski adıyla OHIM) nezdinde gerçekleştirilmektedir. Ancak buraya yapılan pozisyon markası başvurularının önemli bir kısmı, ayırt edicilik unsurunu sağlamadığı gerekçesiyle reddedilmektedir. Söz konusu markalara ilişkin başvuruların reddi üzerine açılan davalar ise, Avrupa Adalet Divanı’nda karara bağlanmaktadır. Çalışmamızda pozisyon markası kavramına ilişkin unsurlar, özellikle de ayırt edicilik unsuru, Avrupa Adalet Divanı’nın bu kararları ışığında değerlendirilmektedir. Bir pozisyon markasının ayırt edici olup olmadığı saptanırken, ilgili çevrenin söz konusu unsuru dekoratif, estetik ya da işlevsel bir unsur olarak algılayıp algılamadığı belirleyici olmaktadır. İlgili çevre bu işaretin süs değil, belirli bir teşebbüse işaret eden ve onu diğer mallardan ayıran bir unsur olduğunu, diğer bir deyişle, ticarî köken göstermekte olduğunu algılayabiliyorsa, ayırt edicilikten söz edilebilecektir.

Anahtar Kelimeler: Pozisyon Markası, Geleneksel Olmayan Marka, Ayırt Edici Marka, Marka

A New Concept For Turkish Trademark Law: Position Marks

Abstract

Position marks are defined as the trade marks consisting of the specific way in which the mark is placed or affixed on the goods. It’s one of the non-traditional trademark types. Position mark is a new term, firstly regulated in European Union Legislation in 2017. Presently, it is regulated by Implementing Regulation n 2018/626 art. 3.3.d. The most famous examples of position marks are the three striped mark of Adidas and the Louboutin’s red sole –although its highly disputable-. Position marks are not regulated by the Industrial Property Code (IPC) no. 6769. However IPC art 4 which is defining the trade mark has been enacted so expansive so it provides the opportunity of registration of such trademarks to Turkish Patent and Trademark Office. The position marks can be registered to EUIPO (formerly named as OHIM) as Union (formerly named as community) trademarks. However most of the applications regarding position marks are rejected due to devoid of distinctive character. Such rejection decisions are challenged before European Court of Justice. In this article, the components (and especially the distinction component) of position marks are examined in the light of relevant decisions of European Court of Justice. Whether the relevant public perceives the placement of the sign on the goods as a decorative, aesthetic or functional component or not, determines the distinctive character of the position mark. The position mark will be considered as distinctive if the relevant public perceives that the sign

is not an ornament, it originates from a particular undertaking, and thus distinguishes that product from those of other undertakings and is an indication of the commercial origin of the goods concerned.

Keywords: Position Mark, Positional Mark, Placement Mark, Non-Traditional Trade Mark, Distinctive Trade Mark, Trademark

Marx'ın Erken Dönem Eserlerinde Hukuk Yaklaşımının Dönüşümü

Dr. Öğretim Üyesi Berke Özenç

Öz

Marx'ın kapitalist üretim ilişkilerine dair analizinin gelişimi açısından, 18. yüzyılın ilk yarısında kaleme aldığı hukuk temalı eserlerin özel bir önemi bulunmaktadır. Marx bu erken dönem eserlerinde, hukuki düzlemde ortaya çıkan baskıcı uygulamaları, Hegel'in kuramının da etkisiyle, evrensel ve tarafsız bir devlet idealine aykırılıkları nedeniyle eleştiriye tabi tutmuştur. Fakat Marx, erken dönem eserlerinde baskın olan bu bakış açısını süreç içerisinde terk ederek, devlet ve hukuk alanında gerçekleştirilen reformların yüzeyselliğini kavramış ve sömürü ve tahakküm ilişkilerinin kaynağı olarak gördüğü kapitalist üretim ilişkilerinin çözümlenmesi üzerine yoğunlaşmıştır. Bu çalışmada ilk olarak, Marx'ın Prusya sansür yasası, odun hırsızlığı yasası ve Hegel'in hukuk felsefesine yönelik eleştirileri incelenecek, bu eserlerdeki hukuki bakış açısı ortaya konacaktır. Ardından politik iktisat eleştirisine giden yolda önemli bir dönemeç olan Yahudi Sorunu Üzerine adlı eserde ortaya koyduğu devlet ve hukuk eleştirisi incelenecektir. Bu kapsamda Marx'ın, Yahudi Sorunu Üzerine'de, bireyin özgürleşmenin önündeki engellerin ve kısıtların kaynağının bizatihi devlet ve onun aracılığıyla oluşturulan hukuk olduğuna dair tespitleri tartışmaya açılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Karl Marx, Yahudi Sorunu Üzerine, Devlet, Politik İktisat, Özgürlük

Mesleki Eğitim Kanununda 6764 Sayılı Kanunla Çırak ve Stajyerlere İlişkin Yapılan Değişikliklerin Değerlendirilmesi

Arş.Gör.Dr. Mehtap Yücel Bodur

Öz

Çıraklık sözleşmesi ile bir mesleği işyerinde öğrenen kişiye çırak; teorik olarak bir mesleği öğrenmiş, ancak bilgi ve uygulamasını geliştirmek üzere çalışan kişiye stajyer denilmektedir. Çıraklık ve stajyerliğe ilişkin düzenlemeler 4702 sayılı Mesleki Eğitim Kanununda yer almaktadır. Bu çalışma kapsamında çırak ve stajyerliğe ilişkin genel bilgilere kısaca değinilecektir. Mesleki Eğitim Kanununda 2016 yılında 6764 sayılı Kanunla birtakım değişiklikler yapılmıştır. Çalışmanın esasını da bu değişikliklerin değerlendirilmesi oluşturmaktadır. Bu Kanun ile Mesleki Eğitim Kurulu'nun yanı sıra Yükseköğretim Kurulu'na da yetkiler verilmiştir. Çıraklık eğitimi de Mesleki Eğitim Kanunu ile düzenlenmiştir. Çıraklık için Mesleki Eğitim Kanununda getirilmiş olan 14-19 yaş sınırı Kanunda 6764 sayılı Kanunun 39. maddesinde yapılan bir değişiklikle mülga edilmiştir. Çıraklık süresinin en az 2, en fazla 4 yıl olabileceğine dair olan hüküm de yine 2.12.2016 tarihli değişiklikle mülga edilmiştir. Artık çıraklık süresine ilişkin böyle bir sınırlandırma hükmü bulunmamaktadır. Stajyerler bakımından da 2016 tarihli değişiklikle Mesleki Eğitim Kanunu stajı tanımlamış, ücret ödeneceğini öngörmüş, staj yerlerinin belirlenmesi bakımından da yetkili olan birimleri belirtmiştir. Çırak ve stajyerler, hastalık, iş kazası ve meslek hastalığı sigortası ve genel sağlık sigortası bakımından Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu kapsamında olup, yaşlılık, malullük ve ölüm sigortası gibi uzun vadeli sigorta kolları kapsamında tutulmamaktadır. Belirtilmelidir ki bu çalışmanın hazırlandığı dönemde sosyal güvenlik haklarına ilişkin birtakım değişikliklerin yapılması da gündemdedir.

Anahtar Kelimeler: Çırak, Stajyer, Mesleki Eğitim Kanunu, 6764 Sayılı Kanun.

Assessment Of Amendments Related To Apprentices And Interns Made By The Act No. 6764 On Vocational Education Act

Abstract

With an apprenticeship contract, a person who learns a profession in a workplace is called an apprentice; a person who has learned a profession theoretically but is working to improve his knowledge and practice is called intern. Regulations on apprenticeship and internship are included in the Vocational Education Act No. 4702. In this study, general information about apprenticeship and internship will be briefly mentioned. A number of amendments were made in the Vocational Education Act in 2016 with the Act No. 6764. The basis of the study is the evaluation of these amendments. With this Act, besides the Vocational Education Council, the Higher Education Council has also been given authority. Apprenticeship training is regulated by the Vocational Education Act. For the apprenticeship, the 14-19 age limit which was introduced in the Vocational Education Act, was infringed by an amendment made in Article 39 of Act No. 6764. The provision stating that the apprenticeship period could be at least 2 and at most 4 years was also amended by the change dated 2.12.2016. There is no provision of such limitation for apprenticeship anymore. In terms of interns, with the amendment dated 2016, the Vocational Education Law stipulated the internship, predicted that salary will be paid, and specified the units which are also authorized for the determination of internship places. Apprentices and interns are covered by the Social Insurance and General Health Insurance Act in terms of disease, occupational accident and occupational disease insurance and general health insurance and they are not covered by long term insurance branches such as old age, invalidity and death insurance. It should also be noted

that during the period of this study, it is also in the agenda to make some changes regarding social security rights.

Keywords: Apprentice, Intern, Vocational Education Act, Act No. 6764.

Mevzuattaki Son Değişiklikler Bağlamında Yaylalarda Yapılaşmanın Hukuki Durumu

Dr. Öğretim Görevlisi Yavuz Güloğlu - Arş.Gör. İlknur Cesur - Arş.Gör.Dr. Alper Bulut

Öz

4342 sayılı Mera Kanunu, 1982 Anayasası'nın 45. maddesi hükmünün uygulanması adına çıkarılmıştır. Yaylaların hukuki niteliği, korunması ve yaylalardan yararlanması ile ilgili düzenlemeler anılan kanun ve ilgili mevzuat ile sağlanmaktadır. Mera kanunun yanı sıra Orman Genel Müdürlüğü tarafından yayınlanan 07.03.2013 tarih ve 28580 sayılı "Devlet Ormanlarındaki Yayla Alanlarının Tespiti ve İdaresi Hakkında Yönetmelik" yayla alanlarında yer alan her türlü bina ve tesislerin tespiti, vaziyet planına işlenmesi, kullanıcıların tespiti, alanın kiralanması vb. düzenlemeleri kapsamaktadır. Yaylalarda, kalıcı nitelikte herhangi bir yapılaşmaya kesinlikle izin verilmeyeceği açıktır. Ülkemizde önemli bir sorun olarak karşımıza çıkan yaylarda yapılaşma sorunun kaçak yapılaşma olduğu ve hukuksal dayanağının bulunmadığı açıktır. Ancak Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından, 3194 sayılı İmar Kanunu'nun geçici 16. maddesi (Ek: 11/5/2018-7143/16 md) uyarınca, 06.06.2018 tarih ve 30443 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan "Yapı Kayıt Belgesi Verilmesine İlişkin Usul ve Esaslar" tebliği mevcut soruna farklı boyut kazandırmıştır. Bu çalışmada yaylaların hukuki durumu, zorunlu yapı ve tesislerin tespiti ile yaylalarda amaç dışı kullanım faaliyetleri ve bu faaliyetler için gerekli yapı ve tesislerin tespiti yapılacaktır. Ardından ülkemiz yaylalarında yapılaşmanın durumu incelenerek 30443 sayılı "imar affı" adı ile düzenlenen tebliğin mevcut sorunu nasıl etkileyeceği tartışılacaktır. Sorunun çözümüne ilişkin çözüm önerileri getirilmeye çalışılacaktır

Anahtar Kelimeler: Yayla, Mevzuat, İmar Affı, Yapılaşma, Tahsis

Legal Status Of Structuring In Plateaus In The Context Of Last Amendments In The Body Of Current Law

Abstract

Pasture Law No. 4342 was issued in the name of the application of Article 45 of the 1982 Constitution. Regulations concerning the legal nature, protection and utilization of springs are provided by the mentioned law and the related legislation. In addition to pasture law which is the legal basis of the plateaus, the "Regulation on the Determination and Administration of Highland Areas in State Forests" dated 07.03.2013 and numbered 28580 issued by the General Directorate of Forestry includes that the determination of all kinds of buildings and facilities in the plateaus, their processing to the state plan, renting etc regulations. It is evident that no constructions are strictly allowed in permanent. It is obvious that there is the problem of illegal housing which are encountered as an important problem in our country and there is no legal basis. However, in accordance with Temporary Article 16 of the Reconstruction Law No 3194 (Annex: 11/5 / 2018-7143 / 16 md), by the Ministry of Environment and Urbanization, the "Procedures and Principles Regarding the Issuance of Building Registration Documents" published in the Official Gazette dated 06.06.2018 and numbered 30443 gave a different dimension to the present problem. In this study, the legal status of the plateaus, the determination of the obligatory structures and facilities, the non-purpose use activities in plateaus and the structures and facilities required for these activities shall be determined. Then, by examining the state of construction in our country, we will discuss how the regulation 30443 will affect the current problem. The solution of the problem will be tried to be proposed.

Keywords: Plateau, Legislation, Construction Forgiveness, Structuring, Allocation

Milletvekilinin İfade Özgürlüğü Bakımından Parlamentoların Disiplin Yetkilerinin Sınırları ve Denetimi

Doç.Dr. Özen Ülgen

Öz

Tarihsel olarak kuvvetler ayrılığı ilkesinin gereği olduğu kabul edilen yasama sorumsuzluğu, milletvekillerinin yasama faaliyeti çerçevesinde kullandıkları oy, söz ve düşüncelerden parlamento dışı organlarca sorumlu tutulmaması esasına dayanmaktadır. Kanun önünde eşitlik ilkesi ve başkalarının hak ve özgürlükleri bakımından çeşitli tartışmalara yol açan bu ayrıcalık, parlamentoda halkın temsilcilerinin serbestçe düşüncelerini ifade etmesinin teminatıdır. Öte yandan, parlamentonun kendi üyeleri üzerindeki disiplin yetkileri yasama sorumsuzluğu kapsamında değerlendirilmemektedir. Her parlamento, kendi çalışma düzenini koruyabilmek adına birtakım disiplin tedbirleri öngörebilir. Bu tedbirlerin, parlamentoda muhalefeti etkisizleştirme aracına dönüşecek biçimde kullanılmaması gerektiği kabul edilmekle birlikte, ulusal düzeyde bu tür parlamento işlemlerinin yargısal denetimine olumlu yaklaşılmamaktadır. Ulusal düzeydeki bu kaçınma, temel hak ve özgürlüklerle ilgili olduğu ölçüde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) incelemesine engel olmamaktadır. Nitekim Mahkeme, bazı Macar milletvekilleri hakkında verilen disiplin cezalarının milletvekillerinin ifade özgürlüğünü ihlal ettiğine karar vermiştir. Büyük Daire tarafından da onaylanan bu içtihat üzerindeki tartışmalar devam ederken, Avrupa Birliği Adalet Divanı (Genel Mahkeme -genişletilmiş- 6.Dairesi), Avrupa Parlamentosu üyesi Polonyalı bir vekile, Genel Kurul'da sarf ettiği sözler nedeniyle verilen iki disiplin cezası hakkında iptal kararı vermiştir. Bu çalışmada söz konusu kararlar çerçevesinde, parlamentoların disiplin yetkisinin sınırlarına ve bu disiplin cezalarının denetimine ilişkin sorunlar ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yasama Sorumsuzluğu, İfade Özgürlüğü, Parlamentonun Disiplin Yetkileri, Muhalefet Hakkı

Osmanlı Devleti ve Türkiye Cumhuriyeti Medeni Hukukunda Resepsiyon Fenomeni

Prof.Dr. Cihan Osmanağaoğlu-Karahasanoğlu

Öz

Osmanlı Devleti ve Türkiye Cumhuriyeti Medeni Hukukunda Resepsiyon Fenomeni Prof. Dr. Cihan Osmanağaoğlu-Karahasanoğlu** Bu tebliğde, tarihi kökenlerinden hareketle, günümüz Türkiye Cumhuriyeti Medeni hukuk alanında resepsiyon sürecinin devam edip etmediğine ilişkin sorunsal tartışılacaktır. Dikkate alınılacak temel yasa ise 4721 Sayılı (Yeni) Türk Medeni Kanunu'dur. Bu bağlamda öncelikle hukukta resepsiyon kavramı, teorik çerçevesi ile açıklanacaktır. Türk (Medeni) hukukundaki resepsiyon faaliyetinin tarihi gelişim süreci ile konuya devam edilecek, süreç, 1926 tarihli Eski Türk Medeni Kanunu'nun kabulüne getirilecektir. Bir çağdaşlaşma projesinin ve Türk hukuk devriminin en önemli unsurlarından birisi olan 1926 tarihli Türk Medeni Kanunu'nun, Türk toplumu tarafından benimsenip benimsenmediğine, yeni yasanın hangi hükümlerine toplumun bir kesimi tarafından direniş gösterildiğine ve söz konusu direnme noktalarının, yasanın benimsenme sürecinde ne kadar etkili olduğuna ilişkin olarak gerekli değerlendirmeler yapılmaya çalışılacaktır. Dolayısıyla 2001 yılında yürürlüğe girmiş olan günümüz Yeni Türk Medeni Kanunu'na gelinerek, yürürlükte bulunan Türk Medeni Kanunu'nun da bir resepsiyon yasası olup olmadığı, dolayısıyla günümüz Türkiye Cumhuriyeti hukuk sisteminde resepsiyon sürecinin devam edip etmediği hususu tartışılacaktır. Sunulacak olan bu tebliğ, bir proje çalışmasının sonucudur ve bu konuda yazılmış iki çalışmamın devamıdır. Söz konusu çalışmalardan birincisi Mecelle-i Ahkam-ı Adliyye'nin Yürürlüğe Girişi ve Türk Hukuk Tarihi Bakımından Önemi (OTAM, 29 / Bahar 2011) başlığı ile yayımlanmış olan makaledir. Şöyle ki söz konusu makalenin sonunda sorulan sorulardan birisi de, 20. yüzyılın başında Medeni hukuk alanında yaşanan resepsiyon sürecinin, günümüzde de devam edip etmediğine ilişkindir. Konuya ilişkin ikinci çalışma ise, I. Türk Hukuk Tarihi Kongresi'nde sunulmuş ve daha sonra yayımlanmış olan İsviçre Medeni Kanunu'nun Türkiye Cumhuriyeti Tarafından Resepsiyonuna Uzanan Sürece İlişkin Genel Bir Değerlendirme başlıklı makaledir. Türkiye Cumhuriyeti'nde bulunan hukuk fakültelerinden birisini kazanarak, hukuk fakültesinin amfilerinde ders dinlemeye başlayan hukuk fakültesi öğrencilerinin, ilk öğrendikleri terimlerden / kavramlardan birisi resepsiyondur. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti hukuk sisteminin temel yasaları / temel "cod"ları resepsiyon yasalarıdır. Öyleyse, hukuk sistemimizde Osmanlı hukukundan gelen geleneğin bir parçası olan "resepsiyon fenomeni" hukuki ve ideolojik kökenleri ile ortaya konulmalıdır ki pozitif hukuk sistemimizin temel yasaları ve hukuk uygulamaları, avantaj ve dezavantajları ile görünür kılınabilsin. Bu bağlamda öncelikle, resepsiyon hadisesinin, sadece Osmanlı hukukuna ya da Türkiye Cumhuriyeti hukukuna ait bir vakıa olmadığının açıkça belirtilmesi gerekir. Günümüzün çoğu modern hukuk sistemlerinin tarihi kökenlerinde, tam ya da kısmi resepsiyon faaliyeti mevcuttur. Bu nedenle hukuk sistemleri bağlamında yapılan resepsiyon çalışmaları, önceki dönemlerde yapılmış ve tüketilmiş çalışmalar değildir. Günümüzün modern literatürü içerisinde de hukuk sistemlerindeki resepsiyon hadisesi tartışılmakta ve bu konuda eserler yayımlanmaya devam edilmektedir. Genelde kendi hukuk sistemlerinde resepsiyon fenomeni bulunan araştırmacılar / bilim insanları, hukukta resepsiyon konusunda eserler vermişlerdir ve vermeye de devam etmektedirler. Zentaro Kitagawa'ya ait Rezeption und Fortbildung des europaischen Zivilrechts in Japan (Frankfurt a. M. / Berlin, 1970) isimli eser, Japon hukukundaki resepsiyona; Gülnihal Bozkurt'un, Batı Hukukunun Türkiye'de Benimsenmesi Osmanlı Devleti'nden Türkiye Cumhuriyeti'ne Resepsiyon Süreci (1839-1939) (Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1996) isimli eseri Osmanlı-Türk Hukukundaki resepsiyona ilişkindir ve söz konusu eserler, bu konuda yazılmış eserlerin önemli örnekleri arasında bulunmaktadır. Bu gibi önceki tarihli eserlerin yanında, günümüzde de hukuk sistemlerindeki resepsiyon faaliyetlerine ilişkin eserler verilmeye devam edildiği görülmektedir. Araştırmacıların hukukta resepsiyon fenomenine ilgi duymaya ve bu konuda

yeni eserler vermeye devam ettiklerini gösteren örneklerden birisi Attila Fodor'a aittir; söz konusu yazarın kitabının ismi Rechtsreform durch Normtransplantation in Mittel- und Osteuropa : eine vergleichende Analyse der Rezeption von neuen Pfandregistervorschriften in Ungarn und in Russland (Berlin, 2009) dır. Yazar bu eserin ilk kısmında (Kitagawa'nın metoduna benzer şekilde) teorik çerçeveyi ortaya koyduktan sonra, uygulama kısmında Macar ve Rus hukuk sistemlerindeki resepsiyon faaliyetini incelemiştir. Türk hukuk sistemindeki resepsiyon faaliyetinin tarihçesine ilişkin güncel bir eser ise Hülya Bandak'a ait olan kitaptır; Die Rezeption des schweizerischen Zivilgesetzbuches in der Türkei ismi ile 2008 yılında Bielefeld'de yayımlanmıştır; konuya ilişkin yetkin bir eserdir. Yine Kutluhan Bozkurt'un Die Beziehungen der Türkei zur EU : rechtliche Prozesse und rechtliche Einflüsse (2004) isimli makalesi de konu bağlamında dile getirilebilecek çalışmalardan birisidir. Bu tür kaynaklar da dikkate alınarak yapılacak karşılaştırmalı okumalar, bilhassa konunun teorik temeli için önemlidir. Çünkü çoğu hukuk sisteminde bir fenomen olarak var olan resepsiyon kavramının tarifi konusunda literatürde görüş birliği bulunmamaktadır. Literatürde var olan iki farklı görüşten birisinin en önemli temsilcisi Ernst Eduard Hirsch'tir (1933'te Türkiye'ye geldi ve İstanbul Üniversitesi ile Ankara Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak çalıştı). Hirsch'e göre resepsiyon "tek / bir kerelik" faaliyet değildir. Yani yabancı ülkeden alınacak olan hukuk unsurunun alınması ile resepsiyon faaliyeti tamamlanmış değildir. Alınan yasanın toplum tarafından benimsenmesi de gerekir. Çünkü resepsiyon bir süreçtir. Hirsch çoğu eserinde ve makalesinde bu görüşünü dile getirir. Bu konudaki (Türk hukukundaki resepsiyonu da incelemiş olduğu) en önemli eserlerinden birisinin adı: Rezeption als sozialer Prozeß: Erläutert am Beispiel der Türkei'dır. Diğer görüşe sahip araştırmacılar ise, resepsiyon kavramını tarif ederken, temel bir yasanın, yasa maddesinin, kurumun ya da hukuk uygulamasının yani hukuk sisteminin unsurlarından birisinin, yabancı bir devletten / toplumdaki / ülkeden alınırken, alıcı devletin hukuk sisteminin öngörmüş olduğu şekilde, alıcı devletin hukuk sistemine dahil olmasını resepsiyon kavramının açıklanması bakımından yeterli görürler. Şöyle ki „alıcı devlet“in, yabancı bir devletin hukuk sisteminden almak istediği hukuk unsurunun (mesela bir yasanın), alıcı devletin hukuk sisteminin öngörmüş olduğu şekilde, -alıcı devletin- pozitif hukuk sistemine dahil edilmesi ile resepsiyon hadisesi gerçekleşmiştir. Yasanın toplum tarafından benimsenmesi süreci, ikinci bir aşamadır. Günümüzde hukuk sistemlerindeki resepsiyon faaliyetini inceleyen hemen her eser, öncelikle resepsiyon kavramını, bu iki farklı görüş bağlamında tartışır ve yazarının bu yöndeki kabulü ile devam eder. Resepsiyon kavramına ilişkin farklı görüşler, aslında bu konu hakkında görüş bildiren araştırmacıların, kendilerini yakın hissettikleri hukuk ekollerinin farklı yaklaşımlarından da kaynaklanmaktadır. Bilindiği gibi Tarihçi Hukuk Ekolünün kurucularından olan Savigny'ye göre, hukuk sisteminde resepsiyon, tarih bilincinden yoksundur. Peki bir resepsiyon yasası olan 1926 tarihli Türk Medeni Kanunu'nun gerekçesinde Tarihçi Hukuk Ekolü nasıl değerlendirilmiştir? Osmanlı Devleti ve Türkiye Cumhuriyeti Medeni Hukukunda Resepsiyon Fenomeni başlıklı tebliğ ile bu ve benzeri görüş farklılıkları ve söz konusu görüş farklılıklarının hukuki, ideolojik, toplumsal kökenleri bakımından da bir değerlendirme yapılarak, literatüre katkı sağlanması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Resepsiyon, Osmanlı Hukuku, Türk Medeni Hukuku

Pay Senetlerinin İhraç ve Halka Arzı İle İzahname

Halil Akça - Muhammet Emre Akkaş - Dr. Öğretim Görevlisi Ramazan Durgut

Öz

Sermaye piyasaları orta ve uzun vadeli fonların, tasarruf sahipleri ile kurumsal yatırımcılardan toplanarak üretime, yani reel sektöre aktarılmasında köprü görevi görmektedirler. Söz konusu piyasalar, bu fonksiyonlarını, ihraç veya halka arz olunan sermaye piyasası araçlarının halka ve kurumsal yatırımcılara satılması suretiyle yerine getirmektedirler. Bu bakımdan, “ihraç” ve “halka arz” kavramlarının, sermaye piyasası hukukunun üzerine kurulu olduğu temel kavramlar olarak ifade edilebilir. Kelime olarak çıkarma, dışarı atma, yurtdışına mal satma anlamlarına gelen ihraç, sermaye piyasasına özgü teknik bir terim olarak, sermaye piyasası araçlarının özellikle anonim ortaklıklar tarafından çıkarılıp, halka arz edilerek veya halka arz edilmeksizin satışını ifade eder. Bu doğrultuda ihraççı ise sermaye piyasası araçlarını ihraç eden, ihraç etmek üzere Kurula başvuruda bulunan veya sermaye piyasası araçları halka arz edilen tüzel kişileri ve bu Kanuna tabi yatırım fonlarını kapsamaktadır. Halka arz sermaye piyasası düzenlemelerinde ihraç kavramı kadar önemli bir diğer kavramdır. Halka arz kanunda “Sermaye piyasası araçlarının satın alınması için her türlü yoldan yapılan genel bir çağrıyı ve bu çağrı devamında gerçekleştirilen satış” olarak ifade edilmiştir. Arz kavramı bazı hallerde aktif bir çağrıyı ifade eder. Sermaye piyasası araçlarının satın alınması için her türlü yoldan yapılan çağrıya halka arz, araçların halka arzı için düzenlenmesi zorunlu olan belgeye de izahname adı verilir. Hukuki niteliğini icaba davet olarak değerlendirdiğimiz izahname, yatırımcıların halka arz edilen sermaye piyasası araçları ve bunların ihraççıları hakkında bilgi edinebileceği en önemli kamuyu aydınlatma aracıdır. Bu bakımdan izahnamede açıklanan bilgilerin doğru olması ve gerçeği dürüst bir şekilde yansıtması, yatırımcının korunmasında son derece önemlidir. Bu durumda kanun koyucu, 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu ile yanlış, yanıltıcı ya da eksik bilgiler içeren bir izahnameden dolayı yatırımcıya karşı hukuki sorumluluğu detaylı biçimde düzenlemeli ve yatırımcının korunması amacının teoride kalmamasını sağlamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Halka Arz, İzahname, Sermaye Piyasaları

Presidential Decree And New Problem Areas Of Turkish Administration Law

Dr. Öğretim Üyesi Mutlu Kağıtçıoğlu

Öz

The Turkish law met with the presidential decrees by the constitutional amendment on 16th April 2017. There has been a wide range of changes in the Turkish Administrative Law, starting with the first presidential decree. The Turkish Administration is redesigned with the presidential decrees in the framework of a new understanding of executive power. In this new system, new problem areas have arisen within the framework of the principle of legality and integrity of the administration. In addition to the administrative organization, the powers and functions of the administrations have also been changed. While the presidential decree is among the sources of Turkish administrative law, problems have arisen in determining the legal nature of this acts. Because, in addition to the act of the executive organ, in some respects the Constitution has given effect to these acts with the provision of law. Moreover, even if presidential decrees are to be considered as administrative proceedings, it is mentioned that the judiciary road is determined as a constitutional judgment against these acts. Furthermore, the president has the authority to make other administrative actions, such as presidential decisions, except for presidential decrees. If the President makes individual acts with presidential decrees, there will be a problem of judicial way in the disputes that will arise. Therefore, the new constitutional system and presidential decrees have added new ones to the problem areas in Turkish Administration Law.

Anahtar Kelimeler: Presidential Decree, Presidential Transactions, 2017 Constitutional Amendments Of Turkey, Turkish Administrative Law.

Presidential Decree And New Problem Areas Of Turkish Administration Law

Abstract

The Turkish law met with the presidential decrees by the constitutional amendment on 16th April 2017. There has been a wide range of changes in the Turkish Administrative Law, starting with the first presidential decree. The Turkish Administration is redesigned with the presidential decrees in the framework of a new understanding of executive power. In this new system, new problem areas have arisen within the framework of the principle of legality and integrity of the administration. In addition to the administrative organization, the powers and functions of the administrations have also been changed. While the presidential decree is among the sources of Turkish administrative law, problems have arisen in determining the legal nature of this acts. Because, in addition to the act of the executive organ, in some respects the Constitution has given effect to these acts with the provision of law. Moreover, even if presidential decrees are to be considered as administrative proceedings, it is mentioned that the judiciary road is determined as a constitutional judgment against these acts. Furthermore, the president has the authority to make other administrative actions, such as presidential decisions, except for presidential decrees. If the President makes individual acts with presidential decrees, there will be a problem of judicial way in the disputes that will arise. Therefore, the new constitutional system and presidential decrees have added new ones to the problem areas in Turkish Administration Law.

Keywords: Presidential Decree, Presidential Transactions, 2017 Constitutional Amendments Of Turkey, Turkish Administrative Law.

Şirket Birleşmeleri, Satın Almaları ve Hukuki Niteliği

Dr. Öğretim Üyesi Tayfun Ercan

Öz

Uluslararası ticaretin artmasıyla birlikte şirket birleşmeleri ve satın almalarında son yıllarda önemli bir artış olmuştur. Bilindiği üzere, özellikle çok uluslu büyük ölçekli satın almalarda ve şirket birleşmelerinde olası hukuki uyumsuzlukların öngörülmesi, bu uyumsuzluklarla ilgili çözüm yollarının üretilmesi, uygulanacak hukukun tespit edilmesi gibi hususlar oldukça önemlidir. Satış görüşmeleriyle başlayan şirket satın alma ve birleşmelerinde süreç, ön hukuki incelemelerin (due diligence) yapılması, sözleşmelerin düzenlenmesi, sözleşme görüşmelerinin yürütülmesi ve satışın ya da birleşmenin gerçekleştirilmesi için gerekli yönetim kurulu ve genel kurul kararlarının alınması süreçlerini kapsar. Ayrıca, şirket satın alma ve birleşme işlemlerinde risklerin yönetimi ve izlenmesi de öneme sahiptir. Dolayısıyla, sözleşmelerde ve müzakerelerde şirketlerin esaslı menfaatleri doğrultusunda riskler belirlenerek en düşük düzeyde seviyede tutulması sağlanır. Alıcı taraf bakımından, due diligence bulguları, satışın devam edip etmemesi kararının verilmesinde önemli bir etkidir. Satıcı taraf bakımından ise, alıcının taleplerinin mümkün olan en kısa sürede yanıtlanması, şirketin hukuki durumuna hakim olunması ve kapanış sonrası yükümlülükler önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Şirket Birleşmeleri, Şirket Satın Almaları, Due Diligence

Sözleşme Dışı ve Sözleşmenin İhlalinden Doğan Sorumluluk Ayırımının Belirsizleştiği Durumlarda Ortaya Çıkan Zararın Hangi Sorumluluk Kapsamında Tazmin Edileceği Sorununun Çözümü Olarak Ekonomik Zarar Doktrini (Economic Loss Doctrine) ve Sigorta Teminatına Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Damla Küçük

Öz

Borçlunun zarar veren davranışının, sözleşmenin ihlali dışında haksız fiil veya kusursuz sorumluluk hali olarak da görülebildiği durumlarda, ortaya çıkan sorunlardan ilki zararın hangi sorumluluk temelinde tazmin edileceğidir. Amerika Birleşik Devletleri'nde ürün sorumluluğu bağlamında geliştirilen ancak yıllar içinde uygulama alanı genişletilen ekonomik zarar doktrini bu sorunu çözmek için geliştirilmiş bir doktrindir. Doktrinin esası; meydana gelen zararın, ürünün kendisinde oluşan bir zarar veya doğrudan hatalı ürünün neden olduğu parasal kayıplardan oluştuğu durumlarda (ekonomik zarar) haksız fiil veya kusursuz sorumluluk esasına dayanarak talepte bulunulamayacağını söyler. Hatalı ürünün, başka mala veya kişiye verdiği zararlarsa haksız fiil / kusursuz sorumluluk temelinde talep edilebilir. Sorumluluk sigortalarında, kural olarak sözleşmeden doğan borçlar temin edilmez. Dolayısıyla haksız fiil sorumluluğu, kusursuz sorumluluk ve sözleşmenin ihlalinden doğan sorumluluk ayırımının belirsizleştiği durumlar sigortacının tazminat borcunun doğup doğmadığı sorunu da yaratır. Bu açıdan ekonomik zarar doktrininin alacaklının hangi sorumluluk esasına göre talepte bulunacağını söylemesi, sigorta sözleşmelerinde ortaya çıkan bu problemin de çözümü olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sözleşmenin İhlali, Sözleşme Dışı Sorumluluk, Ürün Sorumluluğu, Ekonomik Zarar, Sorumluluk Sigortası,

Economic Loss Doctrine As A Solution Of Problem About Which Liability Basis Will The Loss Arises When Separation Between Contract Liability And Tort Liability Is Wague Be Reimbursed On And It's Effects On Insurance Coverage

Abstract

In cases where it can be seen that debtor's harmful conduct is as negligence or strict liability alongside of breach of contract, the first of rising problems is that which liability bases will loss be reimbursed on? Economic loss doctrine which has been developed in the context of product liability and then widened over years in the United States is a doctrine which aims solving of that problem. The essence of doctrine says that; when loss is a loss which occurred on product itself or monetary loss caused by defective product directly, claim can't be made on the basis of negligence or strict liability. But, personal injuries or damages on other property caused by defective product can be claimed on the basis of negligence or strict liability. As a rule, contract liabilities don't covered in liability insurance. Therefore, the cases of breach of contract, negligence and tort liabilities's separation become vague creates the problem of whether or not the insurer's debt has arisen. This problem can be solved by discourse of economic loss doctrine about which liability basis can obligee make a claim on.

Keywords: Breach Of Contract, Non-Contractual Liability, Product Liability, Economic Loss, Liability Insurance

Taşıyıcı Annelik: Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin Kararları Işığında Çocuğun Menfaati Odaklı Bir Yaklaşım

Dr. Öğretim Üyesi Şafak Parlak Börü

Öz

Taşıyıcı annelik günümüzde aile hukukunun en güncel sorunlarından biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Konuya ilişkin yasal düzenlemeler her bir devlet hukukunda farklılık arz etmektedir. Bazı devletler taşıyıcı annelik yöntemiyle çocuk sahibi olmayı hukuken yasaklamakta, bazıları belirli koşullar çerçevesinde bu yönteme izin vermekte, bazıları ise yazılı hukuk kurallarında konuya ilişkin herhangi bir hüküm barındırmayıp sessiz kalmaktadır. Yasal düzenlemeler ve uygulama arasındaki farklılıklar, taşıyıcı annelik turizminin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Zira üreme teknolojileri, tıp bilimi bu denli gelişmekte iken, çocuk sahibi olmak isteyen ancak ülkelerinde yapay dölleme yöntemlerine ilişkin bu tür hukuki yasaklarla karşılaşan kişiler anılan yöntemlere izin veren ülkelerde bu işlemi gerçekleştirmeye yönelmektedirler. Gerek medeni hukuk gerekse devletler özel hukuku açısından bünyesinde pek çok tartışma barındıran bu konu, karşılaştırmalı hukuk ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin 2014 yılında vermiş olduğu Mennesson ve Labassee kararları ile yeşeren çocuk menfaati odaklı yaklaşımı çerçevesinde ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Taşıyıcı Annelik, Yapay Dölleme, Üremeye Yardımcı Tedavi Yöntemleri, Soybağı, Ebeveynlik, Aihm, Çocuğun Menfaati.

Teminatın İşlevini ve Alacaklıların Teminata Atfettiği Değeri Belirleyen Parametreler

Dr. Öğretim Üyesi Erman Benli

Öz

Teminatın işlevi ve alacaklıların teminata atfettiği değer oldukça önemlidir. Çünkü bunlar, kredi maliyetlerini ve işlem maliyetlerini doğrudan etkilemektedir. Buna karşın, doktrinde teminatın işlevini ve alacaklıların teminata atfettiği değeri belirleyen parametrelerin neler olduğunu inceleyen herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Piyasada, teminatın işlevini ve alacaklıların buna atfettiği değeri belirleyen parametrelerin neler olduğunun farklı teoriler çerçevesinde açıklanmaya çalışıldığı bu makalede, iflas prosedürünün etkinliği görüşünün konuyu hem teorik hem de ampirik bakımdan daha başarılı şekilde açıkladığı sonucuna ulaşılmıştır. Buradan hareketle, bir ülkedeki iflas prosedürünün etkin olup olmadığı, alacaklıların haklarının yeterli şekilde korunup korunmadığı ve bireylerin yasal olarak sahip oldukları haklar ile ekonomik beklenti ve yapabilirlikleri arasında uyumsuzluk olup olmadığı, teminatın işlevini ve alacaklıların ona atfettiği değeri belirleyen temel parametrelerdir.

Anahtar Kelimeler: Teminat, Alacaklı, İflasın Çözüm Süresi, Tahsilat Oranı, Servet Transferi.

Parameters Determining The Function Of Collateral And Placing Values On Collateral By Creditors

Abstract

The function of collateral and placing values on collateral by creditors are very important because they directly affect credit and transaction costs. On the other hand, there has not been conducted such studies in the literature yet. In this paper, we came to a conclusion that efficiency of bankruptcy procedure can explain the parameters better in empirical and theoretical respects. Parameters, determining the function of collateral and placing values on collateral by creditors, are identified in a country according to the (in)efficiency of bankruptcy, (in)sufficient protection of creditors and (in)consistency of legal and economic rights.

Keywords: Collateral, Creditor, Time To Resolve Insolvency, Recovery Rate, Wealth Transfer.

Tereke Kavramı

Dr. Öğretim Üyesi Murat Oruç

Öz

Kanun koyucu, mirasçılara intikal eden hukuki ilişkiler bütünü için Türk Medenî Kanunu'nun bazı hükümlerinde malvarlığı terimini, bazı hükümlerinde ise tereke terimini kullanarak, malvarlığı ve tereke terimlerinin birebir örtüştüğünü kabul etmiştir. İntikal kabiliyetine sahip malvarlığı değerlerinin terekenin önemli bir bölümünü oluşturduğu hakikat olmakla birlikte, malvarlığı ve tereke terimlerinin aynı kavramları karşıladıkları söylenemez. Zira malvarlığında bulunan hak ve yükümlülüklerin tamamı değil; ancak intikal kabiliyetine sahip olanlar mirasçılara geçer. Öte yandan mirasçılara intikal eden hukuki ilişkiler, mirasbırakanın malvarlığı ile de sınırlı değildir. Gerçekten, mirasbırakanın malvarlığında bulunmadığı hâlde terekede yer alan ve böylelikle mirasçılara intikal eden hukuki ilişkiler de söz konusudur. İşte bu sebeplerle, tereke kavramının, malvarlığı kavramından ayırt edilerek ele alınmasında zaruret bulunmaktadır. Çalışmada bu zaruret hareket noktası olarak kabul edilmiş ve hangi hukuki ilişkilerin tereke kavramına dâhil olduğu, hangilerinin ise kapsam dışında kaldığı, öğreti ve yargı kararları ışığında incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ölüm, Miras, Malvarlığı, İntikal Kabiliyeti, Külli Halefiyet

Terör Örgütünde Doktrinleştirme (Beyin Yıkama) ve Kişiliğin Korunması

Doç.Dr. Özlem Tüzüner

Öz

Doktrinleştirme (indoctrination), daha popüler ismiyle beyin yıkama (brainwashing), yirminci yüzyılın ilk yarısından itibaren teorilere konu edilir. Beyin yıkamada, kişinin hem bilincine, hem de bilinç altına ve/veya üstüne hitap eden özel tekniklerle, kurban olma, kendi kendini mahvetme, aşağılama veya yüceltme, ölme, öldürme, düşmanı yok etme, güya kahraman (şehit) olma gibi bazı düşünce ve emirler ekilir. Hedef tarafından fark edilsin fark edilmesin, beyin yıkamaya karşı koymak çok güçtür. Doktrinleştirme faaliyetlerinin hüküm sürdüğü alanlardan en önemlisi terör örgütleridir. Terörizmde insan faktörü doktrinleştirme sayesinde oluşur ve korunur. Bu çalışmanın iddiası, terörizmde insan faktörünün kişiler hukukuyla baltalanabileceğidir. Kişiler hukuku, hem koruyucu (önleyici) hukuk, hem de dava hukuku olarak doktrinleştirmeye meydan okuyabilir. Kişilik, kişiyi donatan fiziksel, psikolojik ve ekonomik değerlerin bütünüdür. Terör örgütlerinde doktrinleştirme, kişilik hakkı ihlâlidir. Gerçek kişi, kişiliğinin hukuken korunduğundan haberdar olursa, işbu farkındalık sayesinde, doktrinleştirilmeye, yani beyninin yıkanmasına karşı, daha baştan duyarlı mertebeye çıkabilir. Bu farkındalık her türlü doktrinleştirmeye karşı bağımsızlık kalkanı sağlayabilir. Kişiler hukukunun en başta sağlayacağı kişiliğin korunması farkındalığı, önleyici hukuk boyutudur. Dava hukuku boyutuna gelindiğinde kişiliğin fiilen korunması gündemde yerini bulur. Türk Medenî Kanunu, 24 ve 25'inci maddelerinde, kişiliğin dışarıdan gelen saldırılara karşı korunmasını; 23'üncü maddesinde ise, kişinin bizzat katıldığı hukukî işlemlerden korunmasını düzenler. Kişiler hukuku perspektifinde, terörist adayının zihnine/bilincine, bilinç altına/üstüne, fiziksel veya psikolojik baskıyla telkin edilen, dayatılan veya zorla ekilen her türlü komut, kişilik hakkı ihlâlidir. Saldırının varlık ve derecesi, bireyin temel inancının, insancıl öncelik sıralamasının, düşünce akışının ve zihinsel komutlarının ondan izinsiz bozulmasında araştırılabilir. Doktrinleştirme yoluyla ika edilen kişilik hakkı ihlâline karşı, hukukî şartları uygun düştükçe kişiliği koruyucu davalardan yararlanılabilir. Dinleri suiistimal eden terör örgütleri bakımından, kişinin ehliyet ve özgürlüklerinden kısmen veya tamamen vazgeçmesini konu edinen hukukî işlemler de, bu vazgeçiş görünürde terörist adayının rızasına dayansa bile, kesin olarak hükümsüzdür.

Anahtar Kelimeler: Doktrinleştirme, Terör Örgütünde Beyin Yıkama, Kişilik, Kişiliğin Korunması

Indoctrination (Brainwashing) in Terror Organizations and Protection of Personality

Abstract

Indoctrination, known as brainwashing, has been used in theories since the beginning of the twentieth century. The aim of indoctrination is to place specific commands into one's mind like being victim, self-destruction, self-humiliation, egotism, death, homicide, destroying enemy and supposedly martyrization through the use of seductive techniques. The human source of terrorism is formed and protected by professional brainwashing methods. The claim of this study is that the human factor in terrorism can be undermined by the law of persons. Law of persons can challenge brainwashing operations in terror organizations through preventive and litigation law. Personality is an alliance of values including physical, psychological and economic values, which characterize a man. Indoctrination in terrorism means the violation of personal rights. A person who is sufficiently aware of his/her personality and who knows that law protects his/her personality can refuse easily indoctrination at the beginning of the process. The awareness of legal protection of personality may create an immunity shield against all kinds of brainwashing methods. In Turkish Civil Code, Articles 23, 24 and 25, it is stated that personality

shall be protected from not only external offences but also renunciation of personal rights and freedoms. Any indoctrination on the mind of terrorist candidate is the violation of his/her personal rights. Existence of violation and the level of it can be understood if there is an extreme and unwilling change in one's belief, way of reasoning or mental balance. Against the violation, which is acquired through brainwashing, all the actions protecting the personality, can be brought if the legal conditions are appropriate. Especially in terms of terror organizations that abuse religions, partial or complete waiver notices of terrorist candidate whom rights and freedoms are given up on, definitely void and null even though it seems as if the terrorist candidate is willing.

Keywords: Indoctrination, Brainwashing In Terror Organization, Personality, Protection Of Personality.

Türk Ceza Hukukunda Amirin Emrinin Hukuka Uygunluğunun Araştırılması Sorunu

Dr. Öğretim Üyesi Coşkun Koç

Öz

Devlet fonksiyonları, hiyerarşik amir tarafından verilen emirlerin, memur tarafından icra edilmesiyle yerine getirilir. Hiyerarşinin temeli emir vermedir. İdeal olan amirin verdiği emrin pozitif hukuk metinlerine dayanması yani hukuka uygun olmasıdır. Ancak amirin verdiği emrin hukuka aykırı olması da ihtimal dahilindedir. Türk Ceza Kanunu'nun 24/2 maddesine göre, yetkili bir merciden verilip, yerine getirilmesi görev gereği zorunlu olan bir emri uygulayan sorumlu olmaz. Bu hukuka uygunluk nedeninden yararlanabilmek için öncelikle bağlayıcı, kanunun öngördüğü şekil ve içerik koşullarına uygun bir emrin yetkili amir tarafından verilmesi gerekir. İlave olarak emrin yerine getirilmesi görev yönünden bir zorunluluk teşkil etmelidir. Uygulamada çoğu zaman astın emri yerine getirmesi mecburiyeti olduğundan, oluşan sorumluluğu da tartışılır bir konu halini almaktadır. İşte bu noktada amirin verdiği emrin hukuka uygun olup olmadığının ast tarafından denetlenmesi meselesini çözmemiz gerekir. Bu tebliğde, Türk ceza hukukunda emrin ifasından doğan sorumluluğa ilişkin olarak astın emrin hukuka uygunluğunu araştırma meselesi üzerinde ayrıntılı biçimde durulacaktır. Ayrıca, konuya dair karşılaştırmalı hukuktaki düzenlemelerden, öğretilerdeki teorilerden ve Yargıtay kararlarından da bahsedilecektir.

Anahtar Kelimeler: Emrin Hukuka Uygunluğunu Araştırma, Cezai Sorumluluk

The Problem Of Investigating The Lawfulness Of The Order Of The Superior In Turkish Criminal Law

Abstract

The State functions are carried out by the officer who performs the orders given by the hierarchic superior. The basis of hierarchy is giving orders. Ideally, the order given by the superior must be based on positive law texts, that is, it must be lawful. However, it is possible that the order given by the superior is unlawful. According to the article 24/2 of Turkish Criminal Code, the person who carries out an order given by a competent authority and that is obligatory to be carried out for the sake of the duty is not responsible. In order to benefit from this reason of lawfulness, firstly an order coherent to the form and content conditions foreseen by law shall be given by an authorized superior. Additionally, carrying out the order shall be obligatory with regards to the duty. In practice, the responsibility of the subordinate has become a matter of discussion since most of the time the subordinate is obligated to carry out the order. At this point, we need to figure out the matter of subordinate checking whether the order given by the superior is lawful or not. In this communiqué, the matter of the subordinate checking the lawfulness of the order with regards to his/her responsibility deriving from carrying out the order in Turkish criminal law will be accentuated in detail. Also, the regulations in comparative law, theories in doctrine and Supreme Court decisions with regards to the matter will be mentioned.

Keywords: Investigating The Lawfulness Of The Order Of The Superior, Criminal Responsibility

Türk Hukuku ve KKTC Hukuku Bakımından Kadının Soyadına

Dr. Öğretim Üyesi Şölen Külahçı

Öz

Kadının soyadı, uzun zamandan beri gündemi meşgul eden bir konu halini almıştır. Bir tarafta, kadının, evlenmekle kocasının soyadını alacağı ve dilerse kendi soyadını da kocasının soyadından önce kullanabileceğine ilişkin Medeni Kanun hükmü; diğer tarafta kadının soyadını tek başına kullanabileceğine ilişkin mahkeme kararları ile konu gündemden hiç düşmemektedir. Hatta bu tartışmaya kadının boşanma halinde çocuğuna kendi soyadını verebileceğine ilişkin mahkeme kararları da eklenince konu, daha da tartışmalı bir hal almıştır. KKTC'de ise, feminist akımın etkisiyle, 2015 yılında Aile Yasası'nda radikal bir değişiklik yapılarak kadına soyadı konusunda tam bir özgürlük tanınmıştır. Hatta, kadının kendi soyadını eşine dahi verebileceğine ilişkin düzenlemeler yapılmıştır. Bu çerçevede çalışmamızda, kadının soyadı ile ilgili olarak Türk Hukuku'nda ve KKTC Hukuku'ndaki yasal düzenlemeler karşılıklı olarak incelenecerek aralarındaki farklar ve benzerlikler tespit edilecektir.

Anahtar Kelimeler: KKTC Hukuku, Kadın, Soyadı, Türk Hukuku

Surname Of The Woman In Terms Of Turkish Law And Trnc Law

Abstract

The surname of the woman has been a subject that has been on the agenda for a long time. On the one hand, the provision of the Civil Code stating that a woman will marry her husband's surname and, if she wishes, use her surname before her husband's surname; On the other side, the issue does not fall on the agenda with the court rulings that the woman can use the surname alone. The matter has become even more controversial, with the addition of court decisions regarding the possibility of the woman giving her surname to the child in the event of a divorce. In the TRNC, under the influence of the feminist movement, a radical change was made in the Family Law in 2015, giving the woman complete freedom of surname. In fact, regulations have been made to allow the woman to give her own surname even. When we work in this framework, the legal arrangements in the Turkish Law and in the TRNC Law regarding the surname of the woman will be mutually examined and the differences and similarities between them will be determined.

Keywords: Trnc Law, Turkish Law, Woman, Surname

Türk Hukukunda Rekabet Hukuku Kapsamında Devlet Destekleri İlkelerine ve Uygulamalarına İlişkin Tespitler ve Değerlendirmeler

Dr. Öğretim Üyesi Dilek Cengiz

Öz

Devlet destekleri uygulamaları rekabet düzeni üzerinde önemli bir etki potansiyeline sahiptir. Bu bağlamda, devlet desteklerine ilikin hukuki ilkeler belirlenirken, mutlaka rekabet hukuku ilkelerinin dikkate alınması gereklidir. Böylece devlet destekleri uygulamalarıyla rekabet düzeninin bozulması engellenmelidir. Bu nedenle Avrupa Birliği hukukunda devlet destekleri rekabet hukuku kapsamında ele alınmaktadır. Türk hukukunda devlet desteklerinin uygulamalarının hukuki ilkelere bağlanması bakımından çok geç kalınmıştır. Bu hususta Türk hukukuna Avrupa Birliği sürecinin önemli etkisi olmuştur. Bu etki ile Türk hukukunda ilk defa devlet desteklerini rekabet kurallarını dikkate alınması suretiyle düzenlendiği 6015 S Kanun çıkarılmıştır. Diğer taraftan, gene Avrupa Birliği sürecinin etkisiyle Türk hukukunda bu Kanunun uygulanmasına ilişkin çelişkili durumlar ortaya çıkmıştır. Bu Bildirinin konusunu Türk hukukunda devlet destekleri ilkeleri ve uygulamaları ile Avrupa Birliği sürecinin bu ilke ve uygulamalar üzerindeki etkileriyle bu etkilerin Türk hukukunda yaratmış olduğu çelişkili hukuki durumlar oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türk Hukukunda Devlet Destekleri, 6015 S Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanun, Rekabet Hukuku, Avrupa Birliği, Türk Hukukunda Devlet Destekleri Uygulamaları

Türk Hukuku'nda ve Karşılaştırmalı Hukukta Sözleşmeden Dönmenin Sözleşme Nedeniyle Kazanılan Haklara Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Gülşah Vardar Hamamcıoğlu

Öz

Geçerli bir sözleşmeye bağlı olarak kazanılan hakların, bu sözleşmeden dönülmesinden nasıl etkileneceği meselesi, Türk Hukuku'nun ve yabancı hukukların tartışmalı konularından biridir. Bu konuda çeşitli teoriler savunulmuş olup bu teorilerin aynî etkiyi kabul eden ve aynî etkiyi reddeden teoriler şeklinde sınıflandırılması mümkündür. Aynî etkiyi reddeden teorilerin ise kendi içinde klasik dönme, yasal borç ilişkisi ve dönüşüm/yeni dönme teorisi olmak üzere üçe ayrılması mümkündür. Sözleşmeden dönme ile ilgili tartışmalı konulardan bir diğeri, dönme sonucu talep edilecek zararın niteliğine ilişkindir. Nitekim dönmeye ilişkin teorilerden birinin kabulü, sözleşmeden dönme halinde talep edilecek zararın niteliğini de belirler. Hatta dönüşüm teorisi dışındaki teorilerin tamamı sözleşmeden dönme halinde olumsuz zararın; dönüşüm teorisi olumlu zararın talep edilebileceğine işaret eder. Bizim çalışmamızda sözleşmeden dönmeye ilişkin teoriler karşılaştırmalı hukuktaki görünümleriyle birlikte değerlendirilecek, teorilerinden birinin tercih edilmesine bağlı olarak, talep edilebilecek zararın niteliği irdelenecek ve özellikle karşılaştırmalı hukukun işaret ettiği dönüşüm teorisi ve olumlu zarar imkânının Türk Hukuku'ndaki kabul edilebilirliği tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sözleşmeden Dönme, Dönme Teorileri, Zarar.

Türk Personel Hukukunda Yeni Bir İdari Tedbir: Geçici Olarak Kontrol Altına Alma

Dr. Celâl Işıklar

Öz

TÜRK PERSONEL HUKUKUNDA YENİ BİR İDARİ TEDBİR: GEÇİCİ OLARAK KONTROL ALTINA ALMA Dr. Celâl IŞIKLAR (Eski Askeri Yüksek İdare Mahkemesi (Em..) Başsavcısı/Daire Başkanı) ÖZET 6413 sayılı TSK Disiplin Kanunu'nda Türk hukuku açısından yeni bir tedbir olan geçici olarak kontrol altına alma tedbirine (KAAT) yer verilmiştir (m.28). Aynı tedbir 7068 sayılı Genel Kolluk Disiplin Kanununda da düzenlenmiştir (m.11). KAAT, kısmen yakalama ve gözaltına almaya benzemektedir. Ancak onlardan farklıdır. KAAT, kişi özgürlüğüne kısmen kısıtlama getirebilen, tedbir niteliğinde, Kanunda disiplin yaptırımı kabul edilen, kendine özgü bir idarî işlemdir. KAAT'ne sadece oda hapsi cezası vermeye yetkili disiplin âmirleri başvurabilir. Bu tedbir, oda hapsi cezası verilemeyenlere uygulanamaz. Kanuna göre KAAT şu hallerde uygulanabilir: a) Firar veya izin tecavüzü, b) İnsan ve hizmet eşyasına zarar riski, c) Disiplinin tesisi, d) Sarhoşluk. Bu haller tadâdidir. KAAT uygulananlar bu amaç için hazırlanacak uygun mekânlara konulmalıdırlar. Ayrıca durumun gerektirdiği tedbirler, disiplin âmirleri tarafından alınır veya alınması sağlanır. TSK Disiplin Kanunu sâdece bazı cezalara karşı iptal davası açılabilceği öngörülmüştür (m.42). Ancak son tahlilde, hükmün sâdece disiplin cezaları bağlamında bir kısıt öngördüğü, dolayısıyla bir disiplin yaptırımı olan KAAT'ni kapsamadığı yorumu yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: 1. Kontrol Altına Alma Tedbiri, 2. Disiplin Kanunu, 3. Disiplin Amiri, 4. Oda Hapsi, 5. İdari Yaptırım

A New Administrative Measure In Turkish Personnel Law: Measure For Temporarily Controlling

Abstract

ABSTRACT Under art. 28 of the Law on the Discipline of the Turkish Armed Forces No. 6413, the measure for temporarily controlling, which is a brand new measure in terms of Turkish Law, is regulated. The same measure is also enacted in the General Law Enforcement Disciplinary Law No. 7068 under art. 11. Although the measure for temporarily controlling is partly similar to arrest and detention, it is quite different from them. The measure for temporarily controlling is a particular administrative procedure which is adopted as a disciplinary sanction under the Law. The measure can partially restrict the right to liberty. The measure can only be applied by disciplinary supervisors who are authorized to impose room arrest punishment. This measure cannot be applied to those who cannot be sentenced to room arrest punishment. According to the law, the measure for temporarily controlling can be applied in the following cases: a) Desertion or to exceed leave of absence, b) Risk of damage to personal and service goods, c) To discipline, d) Drunkenness. The application of the measure is not limited to these cases. Those who are subject to the measure for temporarily controlling should be placed in suitable places which are to be prepared for this particular purpose. In addition, the additional measures, that are required due to specific occasions, are conducted or made possible to be conducted by disciplinary supervisors. Under the Turkish Armed Forces Disciplinary Code art.42, to file a cancellation lawsuit against some particular penalties is regulated. In the last analysis, it can be interpreted that the provision foresees a restriction only in the context of disciplinary punishments, therefore the option for filing a cancellation lawsuit does not include the measure for temporarily controlling as a disciplinary sanction.

Keywords: 1.Measure For Controlling, 2. Discipline Law, 3. Disciplinary Superintendent, 4. Room Arrest, 5. Administrative Sanction,

Türk ve ABD Başkanlarının Atama Yetkilerine Mukayeseli Bir Bakış

Dr. Öğretim Üyesi Aslan Delice

Öz

Bilindiği gibi 1982 Anayasasında değişiklikler yapan 21.01.2017 gün ve 6771 sayılı Anayasa değişikliği hakkında kanun, Türkiye'de parlamenter hükümet sistemini sona erdirerek başkanlık hükümet sistemini getirdi. Cumhurbaşkanının yetkilerini düzenleyen 104. Maddede yapılan değişiklikler de, birlikte yapılan Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonucunda, yeni seçilen Cumhurbaşkanının yemin ederek göreve başladığı tarih olan 09.08.2018 gününde yürürlüğe girdi. 1982 AY 104 madde Cumhurbaşkanına, yardımcılarını ile bakanları atama ve azletme (VIII. fıkra) dışında, üst kademe kamu yöneticilerini atama, görevlerine son verme yetkisi vermiştir. (IX fıkra) Aynı tarihte yürürlüğe giren 146. Madde III. Fıkra gereği Cumhurbaşkanı Anayasa Mahkemesine ilgili kurumların gösterecekleri adaylar arasından 8 ve diğer meslek gruplarından 4 olmak üzere toplam 12 üyeyi atayabilecektir. Benzer şekilde ABD Anayasası 2. Bölüm II. Maddesi Başkana, Senato tarafından onaylanmak şartıyla büyük elçi, konsolos, yüksek mahkeme hakimleri ve diğer bürokratların atamasını yapma yetkisini vermiştir. Türk ve ABD başkanlarının atama yetkilerinin mukayesesi bu tebliğin omurgasını oluşturur.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanı, Başkan, Atama Yetkisi, Bakan, Anayasa Mahkemesi Üyesi, Üst Düzey Yönetici

Türk ve Alman Hukukunda Ölümünden Sonra Gerçekleştirilen Yapay Döllenmenin Miras Hukukuna Etkisi

Dr. Öğretim Görevlisi Nurten İnce Akman

Öz

1970’li yıllarda bir erkeğin spermalarının dondurulması ve öldükten sonra kullanılması hususu akla bile gelmezken, tıp alanında meydana gelen gelişmeler karşısında bu durum artık mümkündür. Kadının hukuken yasak olmasına rağmen eşinin/partnerinin önceden dondurulmuş olan spermalarını yıllar sonra kullanarak elde edilen embriyoyu rahmine nakil ettirmesi durumunda bunun miras hukuku açısından nasıl sonuçlar doğurduğu/doğurabileceği incelenmesi gereken önemli bir konudur. Bazı ülkelerde (Türkiye gibi) hukuken ölen kişinin spermalarının kullanılması yasak olmasına rağmen buna izin veren ülkelerin olabileceği unutulmamalıdır. Spermi kullanılan erkeğin öldüğü sıra ana rahmine düşmemiş olan fakat sonra tam ve sağ doğan çocuğun mirasçı olup olmayacağı, böyle durumlarda mirasın paylaşımının ertelenmesinin mümkün olup olmadığı, mümkünse miras paylaşımının ne kadar süre ertelenebileceği gibi birçok hususun ele alınması gerekmektedir. Bu çalışmada Alman ve Türk hukukunda erkeğin ölümünden sonra meydana gelen döllenmenin miras hukukuna etkisi incelenerek mevcut yasal düzenlemelerin yeterliliği, bu hususta yasal düzenlemelerin yapılmasının gerekip gerekmediği gibi konular incelenecektir.

Anahtar Kelimeler:Yapay Döllenme, Cenin, Miras Hukuku, Hak Ehliyeti

Türkiye’de Cumhurbaşkanının Tarafsızlık Algısı Üzerinde 2007 ve 2017 Anayasa Değişikliklerinin Dönüştürücü Etkisi

Doç.Dr. Cengiz Gül

Öz

Türkiye’de, Cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesi kuralının getirildiği 2007’den, bu kuralın ilk defa uygulandığı 2014’e kadar hükümet sistemi, teorik planda yarı-başkanlık olsa da, fiilen parlamenter biçimde işlemiştir. Dolayısıyla bu süreçte, cumhurbaşkanının tarafsızlığı konusunda fazlaca bir siyasal polemik de yaşanmamıştır. 10 Ağustos 2014’te Cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesi uygulaması sonrasında ise sistemin, artık hem hukuken hem de fiilen parlamenter olmaktan çıkarak yarı-başkanlık mahiyetine büründüğüne şahit olunmuştur. Bu andan itibaren 2007 Anayasa Değişikliğinin, Cumhurbaşkanının tarafsızlığını dönüştürücü hükümleri kendini göstermeye başlamıştır. Bu dönüştürücü hükümlerin analizine girmeden önce, 2007 Anayasa Değişikliğinin, genel planda tarafsızlık üzerindeki vurguyu hukuken zayıflatan yönde bir etki gösterdiğine dikkat çekmek gerekir. Şöyle ki, Cumhurbaşkanının seçim yönteminin değiştirilerek halkın seçmesi kuralının getirilmesiyle, seçilmek isteyen adayın, oyuna talip olduğu halkın doğrudan ve dolaylı biçimde önüne çıkarak, kendisinin neden tercih edilmesi gerektiği noktasındaki gerekçeleri anlatması, daha doğrusu seçildiğinde yapmayı düşündüğü plan ve projelerini miting, propaganda ve bilgilendirme toplantılarıyla seçmene anlatarak oylarını kazanmaya çalışması artık kaçınılmaz olmuştur. Bunları yapmadan, bir köşede oturarak seçilmeyi beklemek ise ham hayalden başka bir şey olmayacaktır. Bu da Cumhurbaşkanını, yeni sistem planında aktif bir siyasal aktör olmaya yöneltmektedir. Zaten başkanlık sisteminde bir başkan, temsili değil de icracı bir konumda olduğundan, siyaseten taraftır ve ondan partiler üstü kalmasının beklenmesi sistemin doğasına da terstir. Çünkü başkanlık sisteminde başkan, devlet başkanı olduğu kadar, başbakanlık vasfına, yani hükümet etme ve yürütmeye başkanlık fonksiyonuna da sahip konumdadır.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanı, Tarafsızlık, Cumhurbaşkanlığı Sistemi, Anayasa Değişikliği, Başkanlık Sistemi.

Conversion Effect Of 2007 And 2017 Constitutional Amendments On The President’s Neutrality Perception In Turkey

Abstract

In Turkey, 2007 brought the rule of President elected by the people, this rule applies to the first time the government system until 2014, although the theoretical background in semi-presidential, parliamentary form was actually handle. Therefore, in this process, too much political polemic about the president's impartiality has not been experienced. On August 10, 2014, after the election of the President by the people, the system was now witnessed to be semi-presidential, both legally and parliamentary. From this moment on, the Constitutional Amendment of 2007 has begun to manifest itself as a transformative provision of the President's impartiality. Before entering into the analysis of these transitional provisions, it should be noted that the 2007 Constitutional Amendment had an effect on the legally weakening emphasis on general neutrality. That is to say, by changing the election method of the President of the Republic and changing the election method of the people, the candidate who wants to be elected will be able to explain the reasons why he should be preferred, directly or indirectly, in front of the people he wants to play, and in other words the plans and projects he thinks he will do, it is now inevitable to try to win votes by telling the election. Waiting to be seated in a corner without doing them

will be nothing but raw dreams. This leads the President to become an active political actor in the new system plan. Already in the presidential system, a president is a political party, since he is not a representative, but a performer, and he is also susceptible to the nature of the system of expecting him to stay above the party. Because, in the presidential system, the president is in the position of the president, as well as in the prime minister's position, that is, in the function of presiding over government and execution.

Keywords: President, Impartiality, Presidential System, Constitutional Amendment, Presidency System.

Uluslararası Veriler Çerçevesinde Etkin Bir İflas Sisteminin Temel Özellikleri ve Türk Hukuku'nun Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Mert Namlı

Öz

Bir işletmenin ekonomik zorluğa düşmesi, zâten son derece ilintili olan hukuk ve ekonominin tam anlamıyla kesiştiği, hattâ birbirine eklemlendiği bir konudur. Şöyle ki bu durum, işletmenin yeniden yapılandırılması veya tasfiyesi, işletmenin malvarlığının ve sözleşmesel ilişkilerinin akıbeti, işletmenin taraf olduğu dava ve(veya) tâkiplerin durumu, işletmenin ortaklarının sorumluluğu vb. birçok hukukî sorunu gündeme getirecektir. Tüm bunlar haricinde işletmenin ekonomik zorluğa düşmesi, mikro boyutta taraflar arasındaki alışlagelmiş sözleşmesel ilişkileri değiştirmesi, makro boyutta ise tüm ekonomik organların davranışlarını etkilemesi nedeniyle ekonomi bakımından da büyük önem arz etmektedir. Ekonomik zorluğa düşen bir işletmenin yeniden yapılandırılması veya tasfiyesi, o ülkenin hukuk düzeninde kabul ettiği küllî tâkip yolları çerçevesinde mümkün olabilecektir. Buna göre bir iflas sistemi, öncelikle finansal zorlukların tedavisi, bunun başarılabilmesi hâlinde iflâs eden işletmenin aktiflerinin paylaşılmasını sağlayan hukukî kurumların bütünüdür. Ekonomi ile bu kadar sıkı bağlarının olması sonucunda, bir iflas sisteminin verimliliğinin ölçülmesi noktasında uluslararası plânda birçok çalışma yapılmaktadır. Bunlardan en önemlisi, 2002 yılında Uluslararası Finans Kurumu ile Dünya Bankası'nın başlattıkları “Doing Business”(İş Yapma Kolaylığı Endeksi) projesidir. 2018 yılı itibarıyla Doing Business Endeksi'nde toplam 11 kriter kullanılmaktadır ki bunlardan biri de küllî tâkip sisteminin verimliliğidir. Küllî tâkip sisteminin verimliliğinin ölçülmesi noktasında Doing Business, temel olarak üç kıstas benimsemektedir. Bunlar, tâkip süresi, tâkibin fiyatı ve takip sonunda alacaklıların tatmin edilme oranıdır. Avrupa Birliği(AB) çerçevesinde ise son dönemdeki en önemli gelişme, Avrupa Parlamentosu ve Konseyi tarafından hazırlanan 22.11.2016 tarihli Yönerge Teklifi'dir. Burada ilk olarak, bir iflas sisteminin temel amacının “tasfiye” değil “kurtarma” olduğu vurgulanmakta ve bu nedenle de üye devletler, kendi iç hukuk düzenlerine “kurtarma yolları”nı katmaya dâvet edilmektedirler. Yine aynı metinde, bir kurtarma yolunun sâhip olması gereken nitelikler açıklanmaktadır. Sunulacak tebliğde, öncelikle Doing Business verileri ile AB bünyesinde hazırlanan Yönerge Teklifi çerçevesinde etkin bir iflas sisteminin taşıması gereken özellikler ele alınacak; ardından ise bu özellikler çerçevesinde Türk iflas sistemi değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: İflas, Doing Business, Yeniden Yapılandırma

Vergi İcra Hukukunda İhtiyati Haciz Uygulamasında Güncel Sorunlar

Dr. Balca Çelener

Öz

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanun uyarınca ihtiyati haciz kararı yetkisi mahallin en büyük memuruna aittir. Bu kapsamda 5345 sayılı Gelir İdaresi Teşkilat Kanunu, "diğer mevzuatta Başkanlığın görev alanına giren konularda mahallin en büyük memuruna yapılmış atıflar ilgisine göre vergi dairesi başkanı ve başkanlığına veya ilgil, müdür veya müdürlüğüne yapılmış sayılmaktadır" hükmünü içeren otuz üçüncü maddesi ile bu konudaki yetkili mercii konusuna açıklık getirmiştir. Kanunun bu düzenlemesi vergi dairesi başkanlığı kurulmayan illerde ihtiyati haciz kararı verme yetkisini vergi dairesi müdürüne vererek, ihtiyati haciz uygulamasını ihtiyati tahakkuk müessesesinden farklılaştırmakla eleştirilir olmakla beraber, söz konusu Kanun maddesi 703 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile yürürlükten kaldırılmıştır ve bunu müteakiben Gelir İdaresi Başkanlığı teşkilatı ve görev, yetki ve sorumluluklarını düzenleyen 4 No'lu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi yayınlanmıştır. Ancak Anayasa'nın 104üncü madde hükmüne göre Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ve kanunlarda farklı hükümler bulunması halinde kanun hükümleri uygulanacaktır. Bu durumda, ihtiyati haciz kararı verme yetkisi 6183 sayılı Kanun ile öngörüldüğü şekline dönmüş, yani başka bir deyişle, vergi dairesi başkanlığından mahallin en büyük amirine geçmiş görünmektedir. İhtiyati haciz kararı verme konusunda ortaya çıkan bu durumun açıklığa kavuşturulması ekonomik ve ticari hayata yönelik önemli etkileri olan bu kurumun uygulaması açısından büyük önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: İhtiyati Haciz, Kamu Alacağı, Güvenlik Önlemleri

Verilen Kesin Süre İçinde Bildirilmeyen Ancak Duruşmada Hazır Bulundurulmuş Tanığın Dinlenilebilmesi

Dr. Öğretim Üyesi İdil Tuncer Kazancı

Öz

HMK m. 243 hükmü, tanık listesi için kesin süre verildiği ve dinlenme gününün belirlendiği hâllerde, liste verilmemiş olsa dahi tarafın, duruşmada hazır bulundurması halinde tanığını dinletilebilmesine imkan vermektedir. Tarafların iddia ve savunmalarını dayandırdıkları vakıaların isbatı için yararlanacakları delilleri, kural olarak dilekçeler teatisi aşamasında bildirmeleri gerekmektedir. Farklı bir ifade ile, belirtilen süreden sonra delil ibraz edilmesi mümkün değildir. Bununla birlikte, bir delilin sonradan ileri sürülmesi yargılamayı geciktirme amacı taşımıyorsa veya süresinde ileri sürülebilmesi ilgili tarafın kusurundan kaynaklanmıyorsa, mahkemenin de onayı ile bu süre geçtikten sonra da delil sunulabilir (HMK m. 145). Takdiri delillerden olan tanık ile ilgili olarak ise ikinci tanık listesi verilmesi yasağı (HMK m. 240/II) ayrıca düzenlenmiştir; verilen ilk listeden başka ikinci bir tanık listesi verilemeyeceği hükme bağlanmıştır. Çalışmamız, tarafa tanık listesi için kesin süre verildiği ve dinleme gününün belirlendiği hâllerde, liste verilmemiş olsa dahi, duruşmada hazır bulundurulmuş tanıkların dinlenebileceğine ilişkin hükmün, delillerin ibrazına ilişkin az önce değindiğimiz genel kurallar karşısında ne şekilde yorumlanması gerektiği hususuna odaklanmıştır. İlk bakışta delillerin ibrazı anına ilişkin genel kuraldan ayrık bir düzenleme gibi gözükse de HMK m. 243 hükmü aslen, süresinde tanık deliline açıkça dayanan tarafa tanınan bir imkandır. Farklı bir ifade ile, dilekçesinde tanık deliline yer vermiş, bununla birlikte, tanık listesi vermemiş taraf, celse talikine mahal vermeksizin, tanıkların dinleneceği duruşmada kendi tanıklarını da hazır bulundurarak ispat hakkını kullanabilir. Delilin geç ibrazına ilişkin HMK m. 145 ise, önceden dayanılmamış bir delilin sonradan ibrazını düzenlemektedir. Bu anlamda, HMK m. 243 istisnai bir düzenleme getirmemektedir. Kanaatimizce HMK m. 243 hükmünü, ön inceleme aşamasında, dava dilekçesinde belirtilen delillerin ibrazı amacıyla taraflara iki haftalık kesin süre verilmesine imkan veren HMK m. 140/V hükmü ile birlikte değerlendirmek gerekmektedir. Somut durumda, tarafın sadece bir defa tanıklarını mahkemeye bildirmesi söz konusu olduğundan, ikinci tanık listesi yasağı da uygulama alanı bulmayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Tanık, Kesin Süre, Usul Ekonomisi, Delillerin İbrazı, İkinci Tanık Listesi Verme Yasağı

Yapı Malikinin Sorumluluğu Kapsamında Türk ve İsviçre Yargı Kararlarında Ele Alınan Yapı Eserlerinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Bahar Öcal Apaydın

Öz

Türk Borçlar Kanunu (TBK) m. 69 ve mehz İsviçre Borçlar Kanunu (İsv.BK) m. 58 hükmü uyarınca bir binanın ya da yapı eserinin maliki, bunların yapımındaki bozukluktan ya da bakımındaki eksiklikten doğan zararı tazmin etmekle yükümlüdür. Doğan zararı gidermekle yükümlü olan kişi, öncelikle bir bina ya da yapı eserinin malikidir. Bu kapsamda malikin zararın tazmininden sorumlu olması için, zarara neden olan bir bina ya da yapı eseri bulunmalıdır. Yapı malikinin sorumluluğundan bahsedebilmek için, ayrıca bina ya da diğer yapı eserinin yapımındaki bozukluk ya da bakımındaki eksiklik nedeniyle zararın meydana gelmiş olması gerekir. Dolayısıyla zarar ile bina ya da diğer yapı eserinin yapımındaki bozukluk yahut bakımındaki eksiklik arasında uygun illiyet bağı olmalıdır. Ayrıca yapı malikinin sorumluluğu kusursuz sorumluluk olarak düzenlenmiştir. Öğreti ve uygulamada bina kavramı insanların, hayvanların ya da eşyaların korunması veya barınmasına tahsis edilmiş, bu amaca elverişli yapı eseri olarak ifade edilmektedir. Binanın dışındaki yapı eserleri, toprakla doğrudan ya da dolaylı bağlantısı olan sabit ve insan eliyle yapılmış ya da değiştirilmiş şeylerdir. Bina ve diğer yapı eseri malikinin sorumlu olduğu yapı eserlerinin neler olduğu ise yargı kararları ile somutlaşmaktadır. Bu çalışmanın amacı İsviçre Federal Mahkemesi kararları ile Yargıtay kararlarında yapı eseri olarak kabul edilen şeylerin, TBK m. 69 ve mehz İsv. BK m. 58 anlamında sorumluluğa neden olan yapı eserlerinden olup olmadığının değerlendirilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Kusursuz Sorumluluk, Yapı Malikinin Sorumluluğu, Bina, Diğer Yapı Eserleri

Analyse The Structures Which Are Examined In The Turkish And Swiss Court Decisions In The Framework Of The Liability Of The Property Owners

Abstract

The owner of a building or any other structure is liable for any damage caused by defects in its construction or design or by inadequate maintenance according to Art. 69 of Turkish Code of Obligations (TCO) which is corresponding to Art. 58 of Swiss Code of Obligations (SCO). First the owner of the building or other structure is liable for the damages caused by defects of a construction or design or by inadequacy of its maintenance of a building or another structure. Therefore there must be a building or any other structure of which defect of construction or inadequacy of maintenance causes damages. Lastly there must be an adequate causal connection between the damage and the defect of construction or inadequacy of maintenance of a building or another structure. Besides, the liability of the owner of building or any other structure is not fault-based liability. The concept of building is defined as a structure which is allocated to the protection or housing to people, animals, or things according to the doctrine and case law. Any other structures besides buildings are the structure which are built or restored by a human and have a direct or indirect connection to the soil. The buildings or other structures, for which the owner is liable, are concretized by the court decisions. The aim of this study is to analyse the things which are considered as structures in the decisions of both the Turkish Court of Cassation and the Swiss Federal Tribunal whether they supposed to be the structures which cause the liability of the owner according to the Art. 69 of TCO and the Art. 58 of SCO.

Keywords: Strict Liability, Liability Of Property Owners, Building, Other Structure

Yargı Kararları Doğrultusunda Avukatlık Ücret Sözleşmesinin Tüketici İşlemi Olup Olmadığının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Nilüfer Boran Güneysu

Öz

Tüketici Hukuku her geçen gün önem kazanmaktadır. TKHK'nin 3. maddesinde tanımlanmış bulunan tüketici işlemi çok geniş niteliktedir ve bir çok iş ve sözleşmenin bu kapsama dahil edilmesinin mümkün olduğu ileri sürülmektedir. Bu sunumda, Avukatlık Ücret Sözleşmesinin tüketici işlemi olup olmadığı sorusu, güncel yargı kararları ışığında, değerlendirilecektir. İlk olarak Tüketici Hukuku mevzuatı gereğince (TKHK m. 3/I) tüketici işlemi kavramı, çeşitli unsurlarıyla birlikte, ele alınacak ve somut olarak tanımlanacaktır. Daha sonra, Avukatlık Sözleşmesinin niteliği irdelenecektir. Burada, avukatlık mesleğinin özellikleri özellikle inceleme konusu olacaktır. Son tahlilde, elde edilen analitik bulguların da yardımı ve yargı kararları ışığında bir değerlendirme yapılacaktır; avukatlık sözleşmesinin tüketici işlemi olarak değerlendirilip değerlendirilmesi konusunda bir sonuca varılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Avukatlık Sözleşmesi, Tüketici İşlemi, Tüketici Hukuku, Tüketici, Avukatlık Hukuku

Yeni Yönetim Sisteminde Yargı Erki Bağlamında Güçler Ayrılığı

Arş.Gör. Muhammet Erdal Okutan

Öz

Türkiye Cumhuriyeti'nin hükümet sistemi 2016 yılının Nisan ayında yapılan referandum ile kabul edilen Anayasa Değişiklikleri ile parlamenter sistemden başkanlık sistemine geçmiştir. İlgili değişikliklerin bir kısmı bu referandumun ardından yürürlüğe girmiş, büyük kısmı ise 2018 Haziran ayında yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimiyle yürürlüğe girmiştir. Anayasa değişiklikleri henüz hazırlık aşamasından yürürlüğe girmesine kadar yoğun bir şekilde tartışılmıştır. Tartışmaların bir kısmı yeni hükümet sisteminin hem yürütmeyi hem de yasamayı güçlendirerek daha keskin bir kuvvetler ayrılığı getireceğini öne sürerken, diğerleri de sistemin yasama erkini zayıflatarak denetlenemez bir yürütme ve tek adam rejimi doğuracağını öne sürmüştür. Tartışmalar genel olarak yasama ve yürütme erklerinin birbirlerinden ayrılması üzerinde yürütülmüştür. Ancak kuvvetler ayrılığının en az diğerleri kadar önemli erki yargı, tartışmaların odağından uzakta kalmıştır. Yargı erkinin durumu sadece anayasa değişikliğindeki yargıyla ilgili maddelerden dolayı önemli değildir. Yargı erkinin durumu özellikle Anayasa Mahkemesi'nin hem yürütme hem de yasamayı doğrudan kontrol edip sınırlama gücüyle de etkilidir. Bu nedenlerle, yeni hükümet sisteminin ortaya çıkardığı kuvvetler arası dengede yargı belki de öncekinden daha da önemli bir yer teşkil etmektedir. Bu çalışma yeni hükümet sisteminde yargının bağımsızlığı, tarafsızlığı ve gücünü Anayasa Mahkemesi özelinde tartışacaktır.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Kuvvetler Ayrılığı, Yargı, Anayasa Mahkemesi

Yerel Yönetimlere Doğrudan Katılımın Bir Aracı Olarak “Geri Çağırma Hakkı”

Dr. Öğretim Görevlisi Gonca Erol

Öz

Seçmenlerin siyasal süreçlere dair bilgisizliği ve ilgisizliği; siyasal kurumlara ve siyasi temsilcilere olan seçmen güvensizliğinin dönem dönem çok ciddi düzeyde artıyor olmasının yarattığı sorunlar uzunca bir dönemdir modern demokrasilerin gündemini meşgul etmektedir. Bir yandan kendilerini toplumdaki sorun ve sıkıntıları çözmede aciz hissetmeleri diğer yandan temsilcilerine karşı duydukları güvensizlik, seçmenlerin siyasal süreçlere yabancılaşmalarına neden olmaktadır. Bu duygu ve düşünce içerisindeki seçmenlerin gözünde siyasal işleyişin tüm araçları, meclis oturumları, müzakereler, oylamalar vb. tüm mekanizmalar anlamsız veya sahte ritüeller olarak görünmektedir. Bu duruma bir çözüm üretme arayışı içerisinde olan kesimler farklı perspektiflerden çeşitli öneriler geliştirmiştir, geliştirmeye de devam etmektedir. Daha 18.yy’dan başlayarak geliştirilen ve uygulanan, seçmenlerin siyasal süreçlere doğrudan katılımını ve denetimini artıran çok sayıda araç vardır. Anayasaların doğrudan halk tarafından kabulü, değiştirilmesi, önemli konuların halkoylaması ile karara bağlanması usulleri, halk girişimi, halkın vetosu, geri çağırma vb. katılım araçları, zamanla, ülkelerin siyasal sistemlerinin ayrılmaz birer parçası haline gelmiştir. Bugün dünyada bu araçlardan en az birine sahip olmayan tek bir demokrasi dahi bulunmamaktadır. Bu çalışma, bu araçlardan “geri çağırma (recall)” mekanizmasını yerel yönetimler bağlamında ele almakta ve yerel yönetimlerde geri çağırma hakkının tanınmasının seçmenlerin siyasal süreçlere dair ilgisini, bilgisini ve katılımını artırma bakımından olumlu bir etkisinin olup olmadığını irdelemektedir. Neden geri çağırma hakkı tercih edilmiştir? Çünkü geri çağırma, bir yandan, seçmeni siyasal süreçlerin dışına iten klasik temsili demokrasiyi onarma iddiasında bir araçtır; diğer yandan seçmenlerin güvensizlik ve çaresizlik duygusundan kurtulmasına katkı sağlayacak etkili bir denetim mekanizması olma potansiyeline sahiptir. Neden yerel yönetimler düzeyinde bir inceleme yapıldığı sorusunun cevabı ise en dolaysız biçimiyle şöyle özetlenebilir: Seçmenlerin idareye/devlete en yakın oldukları/hissettikleri yönetim düzeyi yerel yönetimler olduğu için, siyasal ilginin, bilginin ve katılımın en yüksek düzeyde sağlanabilmesi potansiyeline sahip olan yönetim düzeyi de yine yerel yönetimlerdir.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetim, Geri Çağırma, Temsilcilerin Azli, Siyasal Katılım, Siyasi Temsil

Right To Recall – A Tool For Direct Participation In Local Governance

Abstract

Lack of knowledge and interest of voters in political processes, and problems that stem from enormous increase, at certain times, in voters’ distrust towards political institutions and political representatives have occupied the agenda of modern democracies for a long time. Due to the fact that they feel helpless in dealing with the problems in the society, and because of their distrust towards representatives, voters become alienated in the political process. In this mood, they see all the political tools, such as parliament sessions, discussions, polls, as meaningless and fake rituals. Those who seek to solve these problems have developed and still developing different solutions. There are many mechanisms, have been devised and used since 18th century, that improve citizens’ direct participation in political process and control on their representatives. Direct participation and control mechanisms such as approval and amendment of constitutions by the people, referendums that allow citizens to decide on important issues, initiatives,

peoples' veto, recall etc. have become gradually inseparable parts of political systems of many countries. There is no democracy in the world that hasn't got at least one of these mechanisms today. This study reviews the "recall" mechanism in the context of local governments, and examines whether the existence of right to recall at the local level contributes to increasing in voters knowledge, interest and participation in the political process. Why has been "recall" preferred to study? Because the recall is a tool that promises to repair classical (pure) representative democracy that pushes voters out of the political process; and, also, that has a potential to become an effective mechanism that helps voters to get rid of the feeling of helplessness and distrustfulness. And "why local governance?". Because voters are/feel much closer to the state/administration at the local level than the other levels of government.

Keywords: Local Government, Recall, Political Participation, Representation

Yurt Dışında Verilmiş Mahkûmiyete Bağlı Hak Yoksunlukları

Dr. Öğretim Üyesi Reşit Karaaslan

Öz

Ceza kanunlarının mülkiliği ilkesi gereğince ceza mahkemelerince verilen kararlar esas itibarıyla iç hukukta değer kazanır ve sadece kararı veren mahkemenin bulunduğu ülkede geçerli kabul edilir. Ancak bu kurala bazı istisnalar getirilmiş; böylece yabancı ülke ceza mahkemelerince verilmiş mahkûmiyet kararlarına belli şartlar altında uluslararası alanda da geçerlilik tanınmıştır. Gerçekten de Türk Ceza Kanunu'nun 17. maddesine göre yabancı mahkemelerden verilen ve Türk hukuk düzenine aykırı düşmeyen hükümler, Türk kanunlarına göre bir haktan yoksunluğu gerektiriyorsa Cumhuriyet savcısının istemi üzerine Türk kanunlarındaki sonuçların geçerli olmasına karar verilecektir. Bu maddeden de anlaşılacağı üzere, şartların gerçekleşmesi halinde, yabancı bir mahkeme tarafından verilen hüküm, hak yoksunluğu bakımından Türk kanunlarına göre değerlendirilmeye tabi tutulacaktır. Diğer bir ifadeyle; Türk Ceza Kanunu'nun 53. maddesinde belirtildiği üzere işlemiş olduğu suç nedeniyle mahkûm edilen kişi, ceza mahkûmiyetinin bir sonucu olarak bazı haklarını kullanmaktan yoksun bırakılabilir. Söz konusu bu madde kural olarak, Türk mahkemeleri tarafından yapılacak yargılamaları ilgilendirmekte ise de, Türk Ceza Kanunu'nun 17. maddesinin atfıyla, Türk kanunlarının uygulama alanı bulduğu bir suç hakkında yabancı bir mahkeme tarafından hüküm verilmiş olması halinde de hak yoksunlukları, yabancı mahkeme hükmünün bir sonucu olarak Türkiye'de geçerli olmak üzere uygulanacaktır. Bu çalışmada, yabancı mahkûmiyet kararlarının adli sicile kaydı ve bu kayıtların hak mahrumiyeti doğurması hususundaki yasal düzenlemeler incelenecek, karşılaşılan sorunlara çözüm önerileri getirilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Milletlerarası Ceza Hukuku, Türk Ceza Kanunu'nun Yer Bakımından Uygulama Alanı, Mülkilik İlkesi, Hak Yoksunlukları, Adli Sicil

“Pay Devrinin Kısıtlanması” ve Pay Devrinin Epdk Önlisansına Muhtemel Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Özlem Döğerlioğlu Işıksungur

Öz

Elektrik Piyasası Denetleme Kurumu (EPDK)’dan lisans/önlisans almış olan enerji üretim şirketleri, şirket olmaları sıfatıyla temelde Türk Ticaret Kanunu (TTK) hükümlerine tabidir. Şirketlerin kuruluşu, sermayesi, ortakları vs. hususları bakımından TTK genel kanun niteliğine haizdir. Buna karşılık enerji alanında faaliyet göstermek isteyen şirketlerin konuya ilişkin özel kanun ve ikincil düzenlemelere de uymaları gerekmektedir. Bu noktada, Elektrik Piyasası Kanunu (EPK) özel kanun özelliği taşımakta olup, enerji alanındaki hukuki işlemlere hem de TTK hem de EPK ve diğer düzenlemeler uygulanacaktır. Dolayısıyla, pay devirleriyle ilgili olarak bir taraftan özel kanun niteliği taşıyan EPK ve ikincil düzenlemelere/kısıtlara riayet edilmesi gerekirken, diğer taraftan genel kanun özelliği taşıyan TTK hükümleri uygulanacaktır. Öte yandan, EPK, önlisans almış şirketlerin, önlisans sürecinde kural olarak pay devri yapmalarına izin vermemektedir. Başka bir ifade ile, TTK’da düzenlenmiş olan pay devri, özel kanun olan EPK ile kısıtlanmıştır. İşte bu çalışma çerçevesinde, pay devrinin EPK ile kısıtlanması konusu “önlisans kavramı” özelinde istisnalarıyla birlikte ayrıntılı ele alınacak olup, bu kısıtlanmaya riayet edilmemesinin sonuçları tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Pay Devri, Pay Devrinin Kısıtlanması, Önlisans, Ticaret Hukuku, Elektrik Piyasası Kanunu

Restriction Of “Share Transfer” And Probable Effects Of “share Transfer” On Emra (Energy Market Regulatory Authority)’s Pre-Licence

Abstract

Energy generation companies that have obtained a license / pre-license from the Energy Market Regulatory Authority (EMRA) are basically subject to the Turkish Commercial Code (TTK) as being the company. In terms of the foundation, organization, the capital, the partners, etc. of the companies; TCC is accepted as the main the general law. Conversely, companies wishing to operate in the energy field also have to comply with specific laws and secondary regulations related to the subject. At this point, the Electricity Market Law (EPK) has a special law feature and both TTK and EPK and relevant secondary regulations will be applied to legal transactions in the energy field. Therefore, related to “share transfer”, on the one side, while the EPK and the secondary regulations / restrictions that are accepted as special law should be respected, on the other side, the provisions of the TCC that have general legal characteristics shall be applied. EPK, on the other hand, does not allow companies to transfer shares as a rule during the pre-license term. In other words, the transfer of shares issued in the TCC is restricted by the special law EPK. In this framework of work, the issue of restriction of share transfer with EPK will be analyzed in detail with the focus on “pre-license” concept and its statutory exceptions, additionally the consequences of not complying with these restrictions will be discussed.

Keywords: Transfer Of Shares, Restriction Of “the Transfer Of Shares”, Pre-Licence, Commercial Law, Electricity Market Law

Yetişkinlerin Korunmasına İlişkin Olarak İsviçre Medeni Kanununda Gerçekleştirilen Revizyonun Getirdiği Başlıca Yenilikler

Doç.Dr. Fulya Erlüle

Öz

Günümüzde sosyal hayatta yaşanan değişim ve tıp alanında yaşanan gelişmelerin etkisiyle ortalama yaşam süresi uzamaya ve yaşlılığa bağlı hastalıklar artmaya başlamıştır. Bu alanda yaşanan sorunları çözüme kavuşturmak amacıyla, pek çok Avrupa ülkesi yetişkinlerin korunması amacıyla yasal düzenlemelerini revize etmişlerdir. Yetişkinlerin Korunması Hukuku alanında gerçekleştirilen değişikliklerden özellikle İsviçre Hukukunda 2008 yılında gerçekleşen revizyon İsviçre Medeni Kanununun mehzaz Kanunumuz olması sebebiyle Hukukumuz bakımından ayrı bir öneme sahiptir. İsviçre Medeni Kanununda 2008 yılında gerçekleşen revizyon, İsviçre Medeni Kanununun 1912 yılında yürürlüğe girmesinden bu yana Koruma Amacıyla Özgürlüğün Kısıtlanmasına ilişkin hükümler (Art. 397a-f) hariç; Vesayet Hukukuna ilişkin hükümlerde gerçekleşen en kapsamlı değişikliktir. 1 Ocak 2013 tarihinde yürürlüğe giren revizyon neticesinde İsviçre Medeni Kanununun vesayete ilişkin Art. 360-455 arasında yer alan 96 maddesi değiştirilmiştir. Vesayet ve kısıtlama kurumlarının yürürlükten kalktığı bu değişiklikte birlikte, İsviçre Medeni Kanununun Aile Hukuku kitabının “Vesayet”e ilişkin üçüncü kısmı, “Yetişkinlerin Korunması” başlığı altında yeniden düzenlenmiştir. İsviçre Medeni Kanununun “Vesayet”e ilişkin üçüncü kısmının “Yetişkinlerin Korunması” olarak değişen başlığı altında, yetişkinlerin korunmasına yönelik olarak üç farklı tedbir düzenlenmiştir. Bunlar, “İlgili Kişinin Bizzat Alabildiği Kişisel Tedbirler”, “Kanun Gereği Alınan Yasal Tedbirler” ve “Yetişkinleri Koruma Makamı Tarafından Alınacak Olan Tedbirler”dir. Yetişkinlerin Korunmasına ilişkin olarak İsviçre Medeni Kanununda gerçekleştirilen revizyonun en önemli amaçlarından birisinin, kişiye “Kendisi Hakkında Bizzat Karar Verme (Kendi Geleceğini Belirleme) Hakkının” kullanılması imkanının sağlanması olduğu söylenebilir. Nitekim, İsviçre Medeni Kanununda gerçekleştirilen revizyon neticesinde vesayet ve kısıtlama kurumları yürürlükten kaldırılarak, kişinin kendisi hakkında bizzat karar verme (kendi geleceğini belirleme) hakkını kullanmasına imkan veren iki yeni hukuk kurumu yürürlüğe girmiştir. Bunlar, “İşlerini Gereği Gibi Yönetememe Sebebiyle Vekalet (Tedbir Vekaleti)” ve “Hastanın Önceden Verdiği Talimatlar (Hasta Tasarrufu)” dır.

Anahtar Kelimeler: Yetişkinlerin korunması hukuku, vesayet, kayyımlık, tedbir vekaleti, hasta tasarrufu

Damages of a Member Because of the Libel or the Defamation Against Her/His Group

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Akçal

Abstract

It is controversial in the literature whether the sufferer can sue for libel or defamation against his/her professional, religious, ethnic, racial or political group. This issue is different from the damage by reflection. Because tort is against a value considered as holy, not against a person in this issue. So this type of infringement is about direct damage. The conditions for the Article 58 of the Code of Obligations no 6098 are necessary to hold liable party responsible for this type of infringement. The conditions in accordance with Article 58/I are unlawful action, fault, moral damage and causality. The sufferer can demand compensation if the moral damage occurs because of the tortious act. To sue for compensation, the infringement must breach directly the rights of personality of a group member. If the declaration of intent is only about a certain member or a specific event, it is not accepted as the infringement of the rights of personality. On the other hand, the Court of Appeal shares not the same opinion and bases the judgment on the discussions about the damage by reflection in a present case.

Keywords: Damage by reflection, Direct damage, Indirect damage, Moral damage, Defamation

The Legal Responsibility of the Supreme State Officials under the Constitution of the Republic of Poland

Prof.Dr. Viktoria Serzhanova

Abstract

Legal responsibility of the supreme state officials for breaching the law is an extremely essential issue for functioning of contemporary democratic states, because strict observance of legal provisions, both of the basic law and statutes, by the persons exercising such functions, especially in connection with and during the term of their offices, is one of the most significant elements of a democratic legal state principle. Therefore, creating effective mechanisms of executing constitutional responsibility seems to be a real challenge for modern states. This problem seems to be even more essential and vivid for those states which do not have long and stable traditions of statehood and democracy and still remain on the stage of solidifying their statehood foundations, as well as seeking, striving for and testing their ways of democratic development, being rather new for them hitherto. The hereby paper aims at conducting a legal analysis of the problematics related to the constitutional responsibility on the grounds of the binding Constitution of the Republic of Poland of 1997. In particular, it concentrates on presenting the issues concerning the concept, legal instruments and procedures allowing to apply and execute this kind of liability. The subject of the paper particularly focuses on presenting the author's reflections on the notion of the constitutional responsibility present in the Polish constitutional law doctrine, touching upon its origin and evolution, its different models, pointing out its essence, scope, both from the perspective of the subject that such responsibility covers and objects falling under it, as well as the procedures obliging before the Tribunal of State, being a special judicial authority established by the Constitution for the purpose of considering and adjudicating on such kind of liability.

Keywords: Legal/constitutional responsibility, the Constitution of the Republic of Poland of 1997, breaching the law, supreme state officials, legal instruments and proceedings, the Tribunal of State.

The Duality of International Law Rules in Dealing with Refugees: Yemen and Libya as a Model

Nabeel Alobaidi

Abstract

In the course of time, the tools of war evolved in exchange for the development of the analysis and interpretation of the power of the parties to the conflict (geopolitical interpretation). These wars were inhumane and violated the rights of civilians and non-participants. In the wars in particular and the warriors in general, so the thinkers and philosophers of antiquity that if the war is evil necessary, and cannot be stopped, but it can be humanized the validity, and thus began to show signs of a just war to protect non-participants in wars, and after The International Committee of the Red Cross (ICRC), which is the official sponsor of the protection of these individuals through "international humanitarian law", has witnessed several changes in the label from the Law of War to the Law of Armed Conflicts "to what it is now, which was the first credit in the status of daughters in the modern era of the Austrian physician Henri Dunant in 1863 and embodied in the Geneva Convention of 1864. However, the application of international humanitarian law remains on the table, through dual application. It is applied in a case and is not applied in another case. This is what we need to discuss in our research through a comparative study between two crises. The "Yemen crisis of 2011" and the "Libyan crisis of 2011", especially after the threat of international peace and security in these two countries. In this regard we will address the issue of duplication in the application of international humanitarian law by comparing the extent of respect for the application of the rules of international humanitarian law and the mechanisms for activating it in the Libyan and Yemeni crises of 2011.

2. Reasons for selecting the topic

The reasons why we have chosen this topic are:

- a. There are not many studies on the subject, making curiosity to study such a subject I want to analyze the causes of duplication.
- b. To enrich the field of scientific research with a new topic by comparing the facts of the two crises with the view that the most important obstacles to the implementation of international humanitarian law are the double standards facing the application of its rules.

3. The Research Problem

The question is how the international humanitarian law was implemented during times of conflict in Yemen and Libya in 2011, and whether the rules of the international humanitarian law with the developments known by the international community were sufficient to activate the protection imposed by the international community. Its rules especially in light of the double standards of international and the control of the policy of double standards. The answers to these queries depend on the deep examination of several aspects of the subject that raise the following sub-questions:

- a. What is the historical development of the international humanitarian law and what are the most important conventions on which it depends and the mechanisms of its implementation?
- b. What are the historical roots of the Yemen and Libya crises, especially after 2011, and how does the international community deal with the threat of crises to international peace and security?

4. Hypotheses

In order to answer the previous questions, this research poses the following hypotheses:

- a. Humanitarian law enforcement agencies are often involved in the cases of Yemen and Libya in order to protect non-participants in armed conflict.
- b. The rules of international humanitarian law are to be applied in non-international armed conflicts, as in the Yemen and Libya crises of 2011 and in the case of serious violations of the international humanitarian law.
- c. The rules of the international humanitarian law are sufficient to activate the protection imposed by its rules, which is confirmed by the situation in the crises of Yemen and Libya.

5. The Research Limits

The research limits are as follows:

- a. The study focused on the study of the international community's handling of the crises of the Republic of Yemen in the Middle East and the Libyan Arab Jamahiriya in North Africa.
- b. The period of time since the crisis of 2011 has been determined. After this period, there has been a radical change in the two countries, as the Arab Spring, which is sweeping the Arab region to change regimes, has become more severe. Violations of international and national laws have resulted in violations of humanitarian law.
- c. The study is based on the application of the rules to non-international armed conflicts in both Yemen and Libya because the parties of the conflict are present in one region, whether in Yemen or in Libya, where the actors are government forces and armed groups.

*6. The Research Objectives

The objectives of the research are:

- a. Understanding the conceptual framework and agreements that have been signed for the application and development of international humanitarian law, whether in armed, international, non-international conflicts and military occupation.
- b. Disclosure of the circumstances and circumstances of the Yemeni and Libyan crises of 2011;
- c. Recognizing the extent to which IHL is implemented in both Yemen and Libya;
- d. Arriving at results that demonstrate why we have created some kind of duplication in the application of international humanitarian law.

7. Research Methodology

The subject of "Double International Humanitarian Law: A Comparative Study between the Yemen and Libya Crises of 2011" is based on several approaches, which can be summarized as follows:

- a. The historical approach: Adopted this approach to identify the historical roots of the two cases of the study of the historical roots of the crisis of Yemen and Libya.
- b. The analytical descriptive approach: This method allows to describe the case of the study and provide an accurate and objective analysis of the case.
- c. The comparative Approach: This approach was adopted in comparing the two study cases. The subject of the study deals with a comparative

Keywords: Duality - International - Law - Rules – Refugees

